

1969 மார்ச் 20]

4. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளுக்கீ, ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரைகள் மீதல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“ கோரிக்கை எண் 3—‘பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,79,44,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரி கொள்கையைக் குறித்து விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 3—‘பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,79,44,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss the general policy and in particular the hardships caused by the departmental officers and assessing authorities to the merchant community at large. I move the following cut-motion :—

‘ That the allotment of Rs. 1,79,44,500 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss ways and means of avoiding inordinate delay in the disposal of cases and preventing hardship to assesseees, I move the following cut-motion :—

‘ that the allotment of Rs. 1,79,44,500 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.’

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணிகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 3—‘பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,79,44,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணிகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 3—‘பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,79,44,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

[1969 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்கீழ் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற இந்தக் கொள்கை விளக்க உரையை, இந்த மாமன்றத்தில் நான் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவாகக் கருதி, இதை சட்டமன்றப் பதிவேடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவில் நான் இந்த மானியத்தின்மேல் விவாதத்தைத் துவங்கி வைக்கிறேன். என்னுடைய மற்றக் கருத்துக்களை எல்லாம், பின்னால் பதிலில் விவரங்களோடு சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அறிக்கையை நான் இங்கே நிகழ்த்திய சொற்பொழிவாக எடுத்துக் கொண்டு, இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கலாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

3. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கைகள் பற்றிய கொள்கை விளக்க அறிக்கைகள் உறுப்பினர்களுக்கு முன்னதாக வழங்கல்

திரு. கே. வினாயகம் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஸார், தலைவர் அவர்களே, ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, அமைச்சரைக் குறை கூற வில்லை. இப்படிப்பட்ட டிமாண்டுகள் வரும்போது, குறிப்பிட்ட அமைச்சர் தன்னுடைய கருத்துக்களையெல்லாம், புத்தக் வடிவத்தில் எங்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். முன்னால் கொடுத்தால், மறுநாள் காலையில் அவற்றைப் படித்துத் தயாராக வர, விஷயங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு வர சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படிக் கொடுக்காதது அவருடைய தவறு என்று நான் கூறவில்லை. அந்தத் தவறு அதுவல்லதால் செய்யப்பட்டது என்றும் கூறமாட்டேன். ஆனாலும்,

How can we read, assimilate, retain and then deliver?

ஆகவே, எங்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்குப் போகட்டும். நாளைக்காவது, எங்களுக்கு முன்சட்டியே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். அமைச்சர்களுக்கு என்றால் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். டெடெயில்டாக விவரங்களைக் கொடுப்பார்கள் எந்த நேரத்திலும். வேண்டிய புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கமுடியும். எங்களுக்கு நாங்களே தான் செய்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் நான் இங்கே வைத்திருக்கிறேன்.—1967-ம் ஆண்டு மெட்ராஸ் ஸ்டேட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபோர்ட்டை எடுத்து, அது இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு ஒப்புமா என்று பார்த்து வேண்டிய தகவல்களைச் சேகரிக்க வேண்டியிருப்பதால், எங்களுக்கு நேரம் போதவில்லை. ஆகவே, தினந்தோறும், இப்படிப்பட்ட கொள்கை விளக்க அறிக்கைகளை முன்னதாகவே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் குறிப்பிடுவது அவர்களுடைய சொள்கைத்திற்காகச் சொல்லுகிறார்கள். கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு என்பதை, இப்பொழுது கூட, இந்த மன்றத்தின் விலை உயர்ந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றால், அதைப் படித்து என் உரையாக நிகழ்த்த நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், அது வேண்டாம் என்று தான், நான் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டேன். படிக்க வேண்டும் என்றால், படிக்கிறேன். ஆனால், அது திரு. வினாயகத்தின் நேரத்தைக் குறைக்கும்; தங்களுக்கும் சங்கடத்தை உண்டாக்கும். இன்னும் கூட ஒரு கருத்துச் சொல்லலாம்.

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நியாயமாகச் சொல்லப் போனால், இதைக் கொடுக்கக்கூடாது. இது உறுப்பினர்களுடைய சொள்கரியத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றாலும் அமைச்சர் அந்தத் துறை மானியத்தின் மேல், எப்படி பட்ஜட் உரையில் பிரச்சினைகள் முன்னாலேயே கொடுக்கப்படுவதில்லையோ, அதே போல, இதிலேயும், அந்த அந்த சமயத்தில் கொடுப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். இருந்தாலும், உறுப்பினர்களுடைய வசதிக்காக முன்னாலேயே கொடுக்கிறோம். இதிலே எல்லாமே சற்று மந்தமாக இருக்கிறது என்ற நிலைகளையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அச்சத்துறை, சொற்பொழிவு தயாரிக்கும் நிலை இவற்றில் எல்லாம் அப்படித்தான் இருக்கிறது. வருகிற ஆண்டுகளில் நல்ல வகையில் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வினாயகத்திற்கு, எதுவேண்டுமென்றாலும், எதற்காவது எழுந்து நிற்கவேண்டும் என்றால், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. வசதியைக் கேட்பதற்கு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னால் எப்படி? அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல, முன்சூட்டியே அச்சடித்துத் தருவது உறுப்பினர்களுடைய வசதிக்காக. அதில் வசதிக்குறைவு என்று சொல்லலாம். அதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். அமைச்சர் வசதிக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அநிலை கூட திரு. வினாயகத்திற்கு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆங்கிலப் பிரதி நேற்றே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம்: இல்லை, இல்லை. இரண்டும் இன்று காலைமீல் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதில் கூட பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையே. உறுப்பினர்களுடைய வசதிக்காக, இவற்றையெல்லாம் முன்சூட்டியே கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது விவாதம் தொடங்கலாம். இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு ஒன்றரை மணி நேரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்கு மேல் இன்னொரு மானியக் கோரிக்கை இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரிக் கோரிக்கை மீது விவாதத்தை தொடங்க வைக்கும் நான், விற்பனை வரியின் ஏற்றம் பற்றியோ, அதன் அவசியத்தைப் பற்றியோ, எங்கள் கட்சி நன்றாக உணர்ந்திருப்பதால், அதைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசுவதற்கோ, கண்டிப்பதற்கோ இடம் இல்லை என்றாலும், எங்கள் கட்சி சார்பில் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும், சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த அளவில் என்னுடைய பேச்சைத் துவக்குகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்காருக்கு இரண்டு நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட உடன் அவர்களுக்கு 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ந் தேதியிலிருந்து பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு 3 பாசெண்டுகள் உயர்த்தி அதன் மூலம் கூடுதல் வருவாய் அரங்கும், ஆட்சிக்கும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல, ஒரு மூன்று வரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில், முன்னாலே இருந்த காக்சிரஸ் சர்க்கார், கிட்டுவிட்டுப்போன வரித் திட்டம் என்றாலும், அதை அமல் நடத்தும் வாய்ப்பையும், வருவாயிலிருந்து கிடைக்கும் பணியை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பையும், திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 20]

கழக அரசு பெற்றிருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த இனங்களில் கூடுதல் வருவாய் இந்த ஆட்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்தில், கூடுதல் வரி விதிப்பு அவசியமில்லை என்றாலும், கூடுதல் வரி விதிப்பால் நடுத்தர மக்களுடைய நன்மை பாதிக்கப்படுகிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அது துணை போகிறது என்றாலும், வரி விதிப்பால், வருவாய் அதிகமாகி கட்டத் ஒன்றரை ஆண்டுகளாலமாக அதன் ஆலம் கிடைக்கும் வருவாயை இந்த அரசு அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அரசுக்கு வேண்டியது வருவாய்தான் என்பதால் அதற்கும் இணங்குகிறோம். அதே போல், சிறிய வியாபாரிகளை தொழிலில் ஊக்குவிக்க, இந்த அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு அவர்களிடமிருந்து வரிவிதிக்கும் நிலையில், 10,000-லிருந்து 15,000 என்று உயர்த்தியது. அதேபோல் அதிக டீசு கம்பவுண்டிங் லிமிட்டை 50,000 லிருந்து 75,000-க்கு உயர்த்தினார்கள். 10,000-லிருந்து 15,000-க்கு உயர்த்தியது சரி என்று சிறிய வியாபாரிகள் சார்பாகச் செய்யப் பட்டது என்று உணர்ந்தாலும், 50,000-லிருந்து 75,000-ஆக உயர்த்தியது அவ்வளவு தேவைதான் என்பதையும், அவசியந்தான் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். கம்பவுண்டிங் என்ற இனத்தால் அதிக வருவாய் வருகிறது என்றாலும், கொள்கையளவில், அதை சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது மிகமிக அவசியமும், நிச்சயமும் வாய்ந்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், வெல்லத்தின்மீது வரிவிதிப்பை இந்த அரசு கடமையாக, கொள்கையாக ஏற்றிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அந்த வரியை உயர்த்திய போது, அவசியம் இருந்திருக்கலாம், தேவை இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில், அந்த வரிவிதிப்புத் தேவைதான் என்பதை இந்த அரசு மறுபரிசீலனை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். பல பகுதிகளில், அநேகமாக சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கும் இடத்தில் கரும்பு பயிரிட்டிருக்கும் விவசாயிகள் மிகுந்த அல்லலுக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாமலே, அறியாமலே, அங்கே இருக்கின்ற தொழிற்சாலை குப்பர்வைசர் போன்ற ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யும் அதிகாரிகளை திருப்திப் படுத்தத் தெரியாத காரணத்தால், அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தெரியாத காரணத்தால், பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் கரும்பு விவசாயம் செய்து தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில், ரெஜிஸ்டர் செய்யப்படாத நிலங்களாக கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களை இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த கரும்புகளை இன்றையதினம் வேறு விதமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரே நிலை, அவற்றை வெல்லமாகச் செய்வதுதான். அந்த மாதிரியான சூழ்நிலை புதிதாக அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் சர்க்கார் அவசியமாக, நிச்சயமாக வரி விதிப்பை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரியைப் பூரணமாக ரத்து செய்ய முடியாவிட்டாலும், இந்த ஆண்டு வரையில் விதிகளைத் தளர்த்தி, வரி விதிப்பைக் குறைப்பார்கள். விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க நஷ்டப்படுமி விவசாயிகளுக்குத் துணைபோக வேண்டும் என்று இந்த அரசு மனிதாபிமானத்தோடு அதைச் செய்வார்கள் என்று நம்பி, அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று என் கட்சியின் சார்பாக வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு இனங்களிலும் கூடுதல் வரிவிதிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கை படிக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, அதிலுள்ள ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். குதிரைப் பந்தயத்திற்கு வரிவிதிப்பை உயர்த்தியிருக்கும் அருமையை இந்தக் குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொள்கிறோம். குதிரைப் பந்தயத்திலிருந்து வருமானம் எந்த அளவிற்கு வருகிறதோ அந்த அளவிற்கு வரி உயர்த்தப்படவில்லையென்பதையே சொல்ல வேண்டியிருந்தது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 'ஜாக்பாட்' என்று சொல்லக்

1969, மார்ச் 20]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கூடிய, நல்ல வருவாய் தரக்கூடிய அளவிலே குதிரைப் பந்தயம் நடத்தப் படவில்லை. தற்போது ஜாக்பாட் பந்தயத்தினமூலம் பெரும் அளவில் வருவாய் வருகிறது. குதிரைப் பந்தயத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த நிலைமை வேறு. இன்றைய தினம் இருக்கின்ற நிலைமை வேறு. ஆகவே, நிலைமைக்குத் தக்கவாறு வரிவிதிப்பை உயர்த்த சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. வருவாய்க்குத் தக்க அளவில் வரிவிதிப்பை உயர்த்த சர்க்கார் தைரியமாக முன்வந்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி பதில் சொல்ல நாளை இப்போது முற்படவில்லை. தற்போது இருக்கும் நிலைமைக்கு ஏற்ப, வருமானத்திற்குத் தக்கவாறு வரி விதிப்பை அரசாங்கம் உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு எங்கள் தரப்பிலிருந்து நிச்சயமாக ஆதரவு கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பல்வேறு பகுதிகளிலே, பஞ்ச நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் விவசாய வருமான வரியை வசூலிக்கக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதிகமான நிலம் வைத்திருக்கிறார் என்பதில்ல இப்போதைய கேள்வி. விவசாயிகளிடமிருந்து வருமான வரியை வசூலிக்கக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். விவசாய வருமான வரி வசூலிப்பதை இந்த ஆண்டு தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கையளவில், மனிதாபிமான உணர்ச்சி பூர்வமாக முன்பொருநாள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைச் செயலில் காட்டக்கூடிய தருணம் வந்து விட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமாஷா வரியைப் (Entertainment Tax) பற்றியது. இந்த வரி வசூலிப்பதில் இருக்கின்ற சங்கடங்களை நோக்கும்போது, வரியை ஏமாற்றிப்பவர்கள் எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் எவ்வளவு சாமர்த்தியக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இது ஒரு புறமிருக்க, இதில் ஒரு புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பெரிய நகரங்களிலுள்ள ஓட்டல்களில் கேனிக்கைக் கூடங்கள் இருந்து வருகின்றன. முன்பெல்லாம் டிராமா கோட்டைகள் மூலம்தான் டிராமா, நாட்டியம் போன்ற கேனிக்கைக் காட்சிகள் நடைபெறும். ஆனால் இப்பொழுது ஓட்டல்கள் எல்லாம் இரவு கேனிக்கைக் கூடங்களாக மாறி வருகின்றன. ஓட்டல் சொந்தக்காரர்கள் இரவு கேனிக்கைக் காட்சிகளை நடத்திக்கொண்டு தங்களுடைய வியாபாரத்தை அதிகமான அளவில் நடத்திறார்கள். அந்த ஓட்டல்களில் ஓட்டல் வியாபாரமும் நடக்கிறது; கேனிக்கைகளும் நடக்கின்றன. ஆகவே, அத்தகைய ஓட்டல்களை யெல்லாம் சர்க்கார் தமாஷா வரிவிதிப்பின் அடிப்படையில் கொண்டுவந்து அதிகமான அளவில் வரிவிதிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதைச் சொல்லும்போது, 'கனம் அங்கத்தினர் இரவு கேனிக்கைகளை ஆதரிக்கிறாரா?' என்று உடனே என்மீது பாய்வார்கள். நாங்கள் இதை ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால், இவைகள் எல்லாம் நடக்கும் போது, நாட்டின் வருமானத்தையும் சபிட்சத்தையும் கருதி, அதற்கு உண்டான வரிவிதிப்பை உயர்த்த வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸேவ்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமான அப்பீல் வழக்குகள் இன்னும் துரிதமான முறையில் பைசலாக வேண்டும். அதிகமான வழக்குகள் வளர்ந்துகொண்டே போகின்றன. நாட்டினுடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கையை மனத்தில் கொண்டு, இந்த வழக்குகளைத் துரிதமாகப் பைசல் செய்யவேண்டும். வழக்குகளைத் தீர்க்கின்ற நிலைமையிலும், அப்பீல் வழக்குகளைத் தீர்க்கின்ற நிலைமையிலும் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி, துரிதமாகப் பைசல் செய்ய வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 20]

இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், 1966-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டு கடைசியாகக் கொடுத்த கணக்கின்படி, 2 கோடி ரூபாய் அதிகரித்திருக்கிறது. இன்னும் பல கோடி ரூபாய்கள் அதிகரித்திருக்கிறது. விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வரும் நிலைமை இருந்தாலும்கூட, ஆளுகின்ற கட்சியும், மற்ற எல்லைக் கட்சிகளும் சேர்ந்துகூடி, ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஆளுகின்றவர்கள் கடந்த காலத்தில் நான் சொல்வதையேதான் அப்பொழுது சொல்லிவந்தார்கள். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவுக்கு விதிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நாம் எட்டிவிட்டோம். ஆகவே, வரி விதிப்புக்கு நாம் ஒரு உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்து, அந்த வரம்புக்கு மேல் உயர்த்துவதில்லை என்பதை வரையறை செய்துகொள்ளவேண்டும். இன்றையதினம் நாம் இதைச் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தச் சர்க்கார் உயர்த்துவது இல்லையென்ற முடிவு எடுப்பது மட்டுமல்ல. கூட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கும் எந்த சர்க்காரும் விற்பனை வரிவிதிப்பை உயர்த்துவது இல்லை என்ற முடிவுக்கு நாம் அணைவரும் வர வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அளவையில் அந்தம் வசிக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிக் தலைவர்களுடனும் கலந்தாலோசித்து இனி விற்பனை வரியை உயர்த்துவதில்லையென்ற நிலையில் அதற்கு உச்ச வரம்போ, மாற்றோடுமே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது அரசைப் பொறுத்தவரையில் புதிதாக ஜீப்புகள் வாங்குவதற்கும் செக் போல்டுகளை அமைப்பதற்கும் விற்பனை வரி இலாகாவுக்கு நிதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளைல்லாம் இந்த இலாகாவுக்குத் தேவைபென்றாலும்கூட, இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் வரிவசூல் செய்யும் நிலைமை இன்னும் தரிதமாகவும், வேகமாகவும் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரிக்களை ஏற்ப்பவர்கள், ஏமாற்றுப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரும் தக்க முறையில் வரி வசூலிப்பதிலே கண்ணாடிகருத்துமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்திற்கு 1½ மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எதிர்த்தட்சி சார்பில் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்க வேண்டும். இன்னும் பேசுவதற்கு ஏழ், எட்டு உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்தாறு நிமிடங்களில் தன்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

*திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1969-70-ம் ஆண்டுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற பொது விற்பனை வரி மாணியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த 1967-68-ம் ஆண்டு விற்பனை வரி வசூலானதைவிட கடந்த பத்து மாத காலத்தில் ஜனவரி இறுதிவரையில் 5,61,28,000 ரூபாய் விற்பனைவரியாக அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிப்ரவரி, மார்ச் திங்கள்களில் இனி வசூலாகக்கூடிய தொகையையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் இந்த ஆண்டு 18 கோடி ரூபாய் சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமாக வசூலாகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. 1968-69-ம் ஆண்டில் 70 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்த மாநில அரசு வசூல் செய்திருப்பதற்கு நாம் அரசைப் பாராட்டிக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், அதையொட்டிய அதிகாரிகளும் எடுத்துக்கொண்ட அநிக முயற்சியின் காரணமாக அதிகமான தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 70 கோடி ரூபாயை வரியாகச் செலுத்தியிருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளையும் நாம் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1969 மார்ச் 20]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

நமது மாநிலத்தின் வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட நாலிலே ஒரு பங்குத் தொகையை வியாபாரிகள் வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். மாநில வருமானத்தின் சுமார் 30 சதவீதம் தொகையை விற்பனை வரியாகச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு வியாபாரிகளைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 70 கோடி ரூபாயைச் செலுத்துகின்ற நேரத்தில் மாதாமாதம் யாரும் ஆள் அனுப்பாமல், வாய்தா கேட்காமல், 25-ம் தேதிக்குள்ளாக செக்குகள் மூலமாகவோ, ரொக்கமாகவோ வியாபாரிகள் அரசாங்கக் கணினியில் பணத்தைச் செலுத்தி வருகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒழுங்காக விற்பனை வரியைக் கட்டி வந்தவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இயங்கியதும் அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு அச்சாணிபோல் இருந்து அரசாங்கத்துக்கு வரி தேடிக்கொடுப்பவர்கள் இந்த வியாபாரிகளாகையால் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தை மேலும் எளிதாக்குவதன் மூலம் 70 கோடி ரூபாய் மட்டுமில்ல, 100 கோடி ரூபாயைக்கூட விற்பனை வரி மூலமாகப் பெறக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனி, வரியை ஏமாற்றும்பவர்கள் இருந்தால்கூட, வரி ஏமார்க்கக்கூடியவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், கடுமையான தண்டனைகளை அளிக்கவும் வகை செய்ய வேண்டும். விற்பனை வரிச் சட்டத்தை எளிதாக்கினால் இன்னும் அதிகமாக வரியைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த அளவுக்கு 70 கோடிக்கு மேல் வசூலிக்கக்கூடிய நிலை இருந்தும் சில இடங்களில், சில அதிகாரிகள் ஆண்டுக் கணக்கைப் பார்த்து நேரத்தில் பெய்த ஆப் ஷெட்ஜ்மெண்டு என்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி-எவ்வளவு சரியான கணக்கைக் கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாது விற்பனைத் தொகையைக் கூட்டிப்போடுகிறார்கள் என்றே புதூர் எங்களுக்கும், தமிழ்நாடு வர்த்தகரி கழகத்திற்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நியாயமான கணக்குகள் என்று சொன்னால் அவைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலையை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முற்பகல்
10-30

மேலும், அதிகமான அளவுக்கு வருமானம் அளிக்கிற இத்தறையில் சில அவசியமான பொருள்களுக்கு வரிலிலுக்கு அளிக்கவேண்டியது அவசியம். சென்ற ஆண்டு தேங்காயை அழுகும் பொருள்களோடு சேர்த்து, அதன்மீது விதிக்கப்படுகிற விற்பனை வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று அமைச்சர்களிடத்திலும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் தேங்காய் நாளினால் கயிறு போன்ற பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழில் அதிகமான அளவில் நடைபெறுகிறது. தேங்காய் நாளினால் பல பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழில் கேரளாவிலும் நடைபெறுகிறது. அங்கே உற்பத்தியாகி மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. அங்கே அவற்றுக்கு வரி கிடையாது. ஆனால் இங்கே தேங்காய் நாளினால் தயாரிக்கப் படுகிற கயிறு போன்ற பொருள்களுக்கு எம்.ஜி.எஸ்.டி., வி.எஸ்.டி. ஆகிய இரண்டு வரியாகும் போடப்படுகின்றன. இந்த இரண்டும் 6 சதவீதம் அளவுக்கு போடப்படுவதால் கேரள மாநில பொருள்களுக்கும், நமது பொருள்களுக்கும் விலை வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இது நம் மாநில வியாபாரத்தைப் பாதிக்காது இருக்க, தேங்காய் நாளினால் தயாரிக்கப்படுகிற கயிறு போன்ற பொருள்கள் மீது விதிக்கப்படுகிற விற்பனை வரியை ரத்து செய்து இவற்றுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதாக ஊனிவன்புடன் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு இனங்களுக்கும் நமக்கு ஐந்தாறு லட்சத்திற்கு மேல் இழப்பு இருக்காது. இதனால் பல குடும்பங்கள் நன்மை அடையும். ஆகவே இவற்றுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரி விலக்குக்கான வரம்பை பத்தாவிரத்தில் இருந்து பதினெந்தாயிரமாக சென்ற ஆண்டு உயர்த்தியதை நான் வரவேற்கிறேன். அதை 25 ஆயிரமாக உயர்த்தவேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனாலும் அதிக அளவுக்கு இடப்பு ஏற்பட்டுவிடாது. ஆகவே இதை 25 ஆயிரமாக உயர்த்தவேண்டும்.

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1969 மார்ச் 20]

அடுத்து, 1965-ஆம் ஆண்டு பொது கட்டட லேசென்சு என்ற சட்டம் ஒன்றை காங்கிரஸ் அரசு கொண்டுவந்தது. இது தேவையில்லாத சட்டம், அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று வர்த்தகக் கழகங்களும், வியாபாரிகள் சங்கங்களும் கோரிக்கை விடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே பொது கட்டட லேசென்சு சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விற்பனை வரி சம்பந்தமாக சமரச ஏற்பாட்டைச் செய்குவைக்க அமைச்சர்கள், வர்த்தகர்கள், வர்த்தக அதிகாரிகள் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். கடந்த கால முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் குழுவை விரைவில் அமைக்கக் கோருகிறேன்.

அடுத்து, நெல், அரிசி, கம்பு, சோளம், ராசி, பருத்தி போன்ற பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை. ஆகவே இந்தப் பொருள்களை விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கு லேசென்சு கட்டணம் என்று வைத்தால் சில கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். ஒரு லட்சத்திற்கு இவ்வளவு, இரண்டு மூன்று லட்சத்திற்கு இவ்வளவு, ஐந்து லட்சத்திற்கு இவ்வளவு என்பதாக வைத்து வியாபாரம் செய்கிறவர்களிடத்தில் லேசென்சு கட்டணம் என்ற முறையில் வசூலித்தால் சில கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கலப்படத் தடைச் சட்டம் என்பதை மத்திய அரசு கொண்டுவந்தது. இந்தச் சட்டத்தினால் சிறுசிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உற்பத்தி செய்கின்ற கட்டத்தை விட்டுவிட்டு, ஒரு டின் இரண்டு டின் என்று வாங்கி வைத்து வியாபாரம் செய்கின்றவர்களைப் பிடித்து இதனை சதவிகிதம் கலப்படம் செய்தாய் என்பதாகச் சிறை தண்டனைக் கூட அளிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின்படியும்—அதிகாரிகள், கூட்டுறவு இலாக்காவினர், ரசாயன ஆராய்ச்சி நிபுணர், எஃகு மக்கள் பிசுதிநிதிகள் கொண்ட குழுவை அமைத்து அவர்கள் மூலமாகத்தான் தண்டனை கொடுப்பது என்றுகூட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனஸ்பதி சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு லேசென்சு 5 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. பொது 100 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. சில்லறை வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லைகொடுக்கக்கூடாது. அதிகமான தொகை நமக்கு ஈட்டித் தருகிற வியாபாரிகள் சமுதாயத்திற்கு தெருநீர் மரியாதையையும் மதிப்பையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, விற்பனை வரித்துறையில் அமைச்சர் எடுத்திருக்கிற முயற்சிகள் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். விணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, at the very outset I wish to state that as far this sales tax is concerned, it is a wonderful idea that emanated from the brains of my revered leader Sri Rajaji, some years ago. When Sri Rajaji introduced it, his intention was different. At that time there was practically no source of revenue for the State. In fact if today we have some semblance of freedom for the States, if we have freedom at least to some extent, if we have certain areas of taxation wherein we are free and do not look to Central Government, it is because of the idea of Rajaji, who introduced sales tax for the first time in our State. But for that the State would not have any freedom at all. For every source of revenue, they had to look to the Centre. Such a situation has been avoided as far as Madras State is concerned.

1969 மார்ச் 20]

[Dr. H. V. Hande]

Commercial Taxes form the main source of revenue. In this context, I would like to offer a few remarks with regard to the method of collection of commercial taxes. There are two things that are to be properly attended to. Unless we collect this tax, we cannot run the administration. At the same time, there is a method by which we can collect the tax. We have thousands and thousands of customers in the trade paying this tax. What is the method by which we can collect the tax, without displeasing anybody. When we come to that point of collection of tax, there is a distinct difference between the way adopted by income-tax people and the way adopted by our sales-tax people in collecting the tax. According to me, the sales tax officers have invariably a sadistic tendency. The way in which these officers enter into the shop, the way in which they serve notice on the traders, the way in which they ask the shop-keepers to come to their offices—these are all things which are all important and which have to be improved. In the interest of this Government, special care should be taken in this direction so that this Government does not get a bad name. I have repeated this a number of times in both the Houses. These officers' attitude serves to disseminate discontentment among the people. They do not like the behaviour of some of these officers and they may think "This Government is also as bad as the previous Government." Such an idea is likely to come into the minds of the people. That should not come. So I want this Government to instruct these sales tax officials (there are not many officers there) not to serve as agents against the Government. That is very important.

With regard to betting tax, we are against the State indulging in lotteries. My submission is that the State must not indulge in these things. It must leave it to private parties and tax them heavily. Otherwise the common man will get the idea "After all the State itself is indulging in this betting. Why can't I also indulge in the same". This corrupt practice should not be favoured by the State itself running lotteries. They must keep clear of them. I know that the interest among the people is tapering off. The initial enthusiasm is not there. This Government should therefore issue a clear-cut order "Thus far and no further". If that is done, the market value that is there, I mean the good name of this Government, will go higher up. I demand on the floor of the House that the Government must stop indulging in these lotteries. About a year ago, when the question of abolition of racing came, when that question was raised, the late Chief Minister Thiru Anna said that they were likely to abolish racing. Then I got up and said "If you abolish racing here, there will be racing in the neighbouring State and there is no point in arguing that racing will develop horse breeding". He said that he would consider. Though the Government started with the idea that they will be able to abolish it later on, they came round to the view that it should not be abolished.

[Dr. H. V. Hande]

[1969 மார்ச் 20]

Whether it is good or bad, it has come to stay. They can tax very well and we are very happy about it. They can tax horse racing with greater justification than running State lotteries.

An appeal with regard to Urban Land Tax Act is pending before the Supreme Court. Judgment is reserved. Whether the State is competent to levy Urban Land Tax is a major question that has to be explored by experts in Constitutional Law. There are many experts both inside and outside the House. If we allow Urban Land Tax to be exploited, it will certainly end up like the Madras General Sales Tax. When Rajaji initiated sales tax, nobody ever expected that it would be such a major source of revenue for the State as it is today. Similarly, Urban Land Tax, though begun on a small scale, will later on end up like the sales tax. That will be the tendency. The Central Government will not allow the State any other area of taxation. We have got a Constitution in which there is a State List under which the State can levy taxes, a Union List under which the Union Government can levy taxes and then there is the Concurrent List. The areas of taxation by the State and the Centre are demarcated and the State will not be allowed to tax in other areas. The Centre-State relation is definitely going to deteriorate. There will be different forms of State Governments, the Centre will come in a particular way and several non-Congress Governments know that. I suggested in the budget discussion that the Chief Ministers of the four or five non-Congress Governments should sit together, discuss and arrive at a solution, so that we need not go to the Centre with a begging bowl. Why should we go? Let them come here. In no other country does the State go to the Centre for money. The areas of taxation are definitely fixed. Here we have to go and cajole. The Central Government have got discretionary grants which they can give or refuse according as we rub them on the right side or the wrong side. These problems will increase in dimension when the Centre-State relation deteriorates and there will be great scope for exploiting this Urban Land Tax.

(The time bell was rung.)

I will finish in three or four minutes. Even the other member is not speaking and I am speaking on behalf of the Party. After 1972 the same Ministers may stay or some other Ministers of the same Party may come. There will be a temptation to increase the tax. A person having half a ground of land, say in my constituency, has now to pay a tax of nearly twenty to thirty times what he was paying some years ago by one stroke of the pen. (Interruption.) Mr. Vinayakam says that it is much more. Therefore it will increase after some years.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: On a point of elucidation. May I point out to the hon. Member that with regard to Urban Land Tax it is not so much the revenue which matters as the element of social justice behind it? The late revered

1969 மார்ச் 20] [Thiru Si. Pa. Aditanar]

Chief Minister pointed out on more than one occasion the element of social justice. In Australia urban tax is levied. The tax is levied because of the increase in value. In Madras City the value of a land which was Rs. 300 more than ten years ago has now risen to Rs. 15,000, not on account of individual effort but because of society or the expansion of the City. The tax is also based on the element of social justice.

DR. H. V. HANDE : I am thankful to the Minister for Co-operation. We were both in the other House. At that time Mr. M. Bhaktavatsalam brought forward the Urban Land Tax Bill. He did not participate in the discussion, if my memory is correct. But the other members of the Dravida Munnetra Kazhagam who participated voiced some concern. When the High Court struck down the Act in 1965, another Bill was brought forward and a number of Dravida Munnetra Kazhagam members participated in the discussion. I fully agree that it was social justice. But I am telling the Ministers that, if a person had half a ground of land, say in Sowcarpet, theoretically the price would have gone up, but it will be taxed very heavily. Reason No. 1 is that he will be subjected to a lot of hardship. In the name of social justice so many things happen. It is a question of where we sit. When we sit in the Opposition, we point out the grievances of the people and when we sit on the ministerial benches, we point out the difficulties of the Government. My job is to point out the difficulties of the people outside, what their feeling is and what happens in actual practice. A fear is expressed by the people. We cannot request the Government to stop, because they have already started it. After some years when the Centre-State relation deteriorates and when there is no other source of revenue, the Urban Land Tax will be raised so as to yield a revenue of thirty, forty or fifty crores of rupees.

With one more point, I will conclude. Sales Tax administrative set-up is divided into four zones—Madras, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore zones. How are the posts of Assistant Commercial Tax Officers created? They are not really 'officers' because they are not gazetted. They are selected from the level of Upper Division Clerks. When they are selected from the general pool, they should be posted to all the four zones. For instance, the Board of Revenue supplies some Upper Division Clerks. The Board of Revenue is general for the whole State and as such the clerks from the Board selected as Assistant Commercial Tax Officers should be posted to all the four zones. That will be an incentive, as otherwise there is no scope and the Upper Division Clerks will be rotting. If this is done, their grievances will to a great extent be met.

The promotion list for 1965-67 for Madras Division must be drawn up and implemented without further delay. If this is done, the Upper Division Clerks employed in the Madras Division will

[Dr. H. V. Hande]

[1969 மார்ச் 20]

have an incentive, because they will have chances of promotion, and they will be grateful to the Minister. With these words I conclude my speech.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, சேல்ஸ்டாக்ஸ் மானியத்தின்மீது பேசக்கூடிய நேரத்தில் இது சேல்ஸ்டாக்ஸ், பர்செல் மாக்லா என்ற சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. வாங்குகின்றவர்களிடமிருந்து வசூலித்துக் கொடுக்கப்பட்ட கூடியதுதான் இந்த விற்பனை வரி. ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அமைதி தம்பிடி என்று கொண்டு வந்தது இன்றைக்குப் பைசாக்கள் என்று ஏற்பட்ட காலத்தில் பல பைசாக்களை வரியாக வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வரி ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியாக இருக்கிறது. மேலும் இந்த விற்பனை வரியால் சிறுசிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்ட கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தம்பிடி போட்ட காலத்தில் எந்த அளவு வருமானம் இருந்ததோ அதைப் போல் பல மடங்கு வருமானம் பெருகிவிட்ட இந்த நேரத்திலும் வரம்பை ஐம்பதாயிரம் என்று உயர்த்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்தும், அதை பதினைந்தாயிரம் என்றே இன்னும் வைத்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமானதானா என்றால் இல்லை. ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே இன்றைக்கு இந்த வரம்பை 30,000 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் ரூ.15,000 என்றே வரம்பை வைத்திருப்பதை உயர்த்துவது பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

(திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் தலைமை)

தி.உ.ரென்று 'செக்' செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஸ்குவாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் பரிசே தனைக்கு வரும் நேரத்தில் கடையில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிட்டு அந்தப் பணத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நான்கு மடங்கு, ஐந்து மடங்காக வரி போடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. சிறிய வியாபாரிகள் பொருள் வாங்க அதிகப் பணம் இல்லாத நிலையில் பிறரிடத்திலிருந்து வாங்கி வைத்திருக்கக்கூடிய பணத்தைக் கூடக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு வரியை அதிகப்படுத்தக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அது போன்ற அதிகாரத்திற்கு ஓரளவு வரம்பு கட்ட வேண்டும். சிறிய வியாபாரிகளை இதுபோன்ற கடுமையான நடவடிக்கைக்கு உள்ளாக்குவதால் பெரிய அளவு அவர்களுக்குப் பாதிக்கமான நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

சமீபத்தில் வெல்லத்தின் மீது வரியைப் போடபோம். வெல்லத்தை உற்பத்தி செய்து வட நாட்டுக்கு அனுப்பி விவசாயிகள் ஏராளமாகச் சம்பாதித்த விட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஏதோ ஒரு வேளை அந்த மாதிரி சம்பாதித்திருக்கலாம். அன்றைக்கு இருந்த நிலை மாறி, இன்றைக்கு பாதிக்க விழுந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தால் வெல்லத்தின்மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைந்த விலைக்கு மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் கூட மக்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுகிறோம். உணவுப் பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி விதிப்பது அறவே நியாயமல்ல. உணவுப் பொருள் ஏதுவாக இருந்தாலும் சரி அவற்றின்மீதுள்ள விற்பனை வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எந்த உணவுப் பொருள் மீது விற்பனை வரி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தேங்காயும் உணவுப் பொருள்தான். வெல்லமும் உணவுப் பொருள்தான். தேங்காயில் எவ்வளவு 'எ' இலாவரை இருக்கிறது. அருமையான சத்துள்ள உணவுப் பொருள். அது அழுகல் பொருளிலே கூடச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்த மன்றத்திலே

1969 மார்ச் 20]

[திரு வி. கே. கோதண்டராமன்]

வழக்குத் தொடரப்பட்டு அழகல் பொருள் என்று தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்ட பிறகும், அதற்கு விற்பனை வரி வைத்திருப்பது சரியா? அதே மாதிரி வெல்லமும் உணவுப் பொருள்தான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏழெட்டு வருஷத்திற்கு முன்பு உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி இருந்த நேரத்தில் விவாதிப்பது போல் பேசுகிறார்கள். இப்போது உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி இல்லை. தேங்காயையும், வெல்லத்தையும் உணவுப் பொருள் என்ற வகையிலே சேர்த்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டால் மன்றத்திற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும், அரசாங்கத்தைப்பற்றி தவறான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தாத வகையிலும் இருக்கும். உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி இருக்கிறது என்று சொல்லுவது விவாதத்திற்குப் பயன்படுமா என்று யோசிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : உணவுப் பொருள் என்றால் அரிசியை மாதிரித்தான் உணவுப் பொருள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. பல்விதமான பருப்பு வகைகள், மற்றும் அத்தியாவசியமாக உபயோகிக்கக்கூடிய எல்லாமே உணவுப் பொருள்கள்தான். எல்லா உணவுப் பொருள்களுக்கும் வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். அழகல் பொருளான தேங்காய்க்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக வேண்டி இதுவரையில் நம்முடைய சர்க்கார் வந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் கூட ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. விற்பனை வரியிலிருந்து அவர்களுக்கு விலக்களித்து அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பின்னாளுக்கு, விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அத்தியாவசியமான உரம். அதன் மீது வரி விதிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டுச் செக்கு வைத்து நடத்துவது குடிசைத் தொழில். அதற்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் லைசென்ஸ் கட்டவேண்டுமென்ற சொல்லி அவர்கள் கணக்கும் வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாமர மக்கள், கைநாட்டுப் பேர்வழிகள் எப்படி கணக்கு வைக்க முடியும்? அவர்கள் கணக்குப் பின்னையை சம்பளத்திற்கு வைத்துக் கொள்ள முடியாது. கணக்கு வைத்துக் கொள்ளாததால் பிராச்சியூஷன் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த லைசென்ஸ் ஃப் இருப்பது நியாயமே இல்லை. அதிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நமது அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற விற்பனை வரி மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது அரசு சினிமாத் துறை வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அரும்பாடுபட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு சிறந்த படங்களுக்குப் பரிசளித்து அவர்களை ஊக்குவித்திருக்கிறது. ரீங் டாக்ஸிகாரர்கள் கடத்த அரசு காலத்தில் பல கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகி உவை மூடப்பட்டு அந்த மெஷின்களை ஆந்திராவுக்கும், மைசூருக்கும் விற்று விட்டார்கள். நம்முடைய அரசு வந்த பிறகு அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து ரீங் டாக்ஸிகாரர்களான லைசென்சை இரண்டு அண்டுகளுக்குத் தருவது என்று முடிவு செய்ததால் ஏராளமான மக்கள் இந்த அரசை வாழ்த்துகிறார்கள். இப்போது ஏராளமான படங்கள் வந்தும் கூட அவைகளைக் காண்பிக்கும் அளவுக்குப் போதுமான தியேட்டர் வசதிகள் கிடையாது.

சென்ற கால கால்கிரஸ் அரசு நிரந்தர சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் ஊர்வெஸ்காரர்களாக இருந்ததால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தர வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் நிரந்தர தியேட்டர்களுக்கு ஒரு மைனுக்கு அப்பால்

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1969 மார்ச் 20]

தான் ரீங் டாக்கீஸ் இருக்கவேண்டுமென்ற தடையை விதித்து அதனால் பல சிக்கல்களை உண்டு பண்ணிவிட்டார்கள். ஆகவே நமது அரசு அந்த ஒரு மைல் தூரம் என்ற தடையை எடுத்துவிட்டு ரீங் டாக்கீஸ்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான ஊக்கத்தை அளிக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் பொதுமக்களும் வெளி ஊர்களுக்குச் சென்று செலவு செய்து சினிமாப் படங்களைப் பார்க்காமல் உள்ளூரிலேயே வரும் புது புதுப் படங்களைப் பார்க்க வசதியாக இருக்கும். அதோடு நம் அரசுக்கும் வருவாய் அதிகரிக்கும்.

சில தியேட்டர்காரர்கள் வரி வயப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்கள் எந்த நுழைவுக் கட்டணத்தைப் போட்டிருந்தார்களோ அதே கட்டணம்தான் இன்னும் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லா விலைவாசிகளும் உயர்த்திடுகிற இந்த நேரத்தில் அவர்களும் கட்டணங்களை உயர்த்துவதற்கு நாம் அனுமதிக்க வேண்டும். அப்படி அனுமதிப்பதினால் அவர்களுக்கும் ஆதாயம் கிடைக்கும். நம் அரசுக்கும் அதிக வருமானம் கிடைக்கும்.

சென்ற ஆண்டு செம் பெர்மனென்ட் தியேட்டர்கள் ஆரம்பிப்பதற்காக அரசு ஊக்கம் தரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் அதற்கு எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உடனடியாக செம் பெர்மனென்ட் தியேட்டர்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ரொம்பபுறங் களிலுள்ள அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களை இந்த செம் பெர்மனென்ட் தியேட்டர்கள் ஆரம்பிப்போர்களுக்கு அலைன்மென்டாகவோ அல்லது நீண்ட காலக்குத்தகைக்கோ விட்டு அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும்.

நம் விற்பனைவரிச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த இலாக்காவில் உள்ள குஜராத்தி மொழி பயின்றவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து ரூ. 500 பணம் அல்லது இரண்டு அட்வான்ஸ் இன்குரிமென்ட்ஸ் கொடுக்க ஊக்கு வித்தது. அந்த சட்டத்தில் இரண்டுபேரு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை மட்டும் நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

பொது விற்பனைவரிச் சட்டத்தின் கீழ் மோட்டார் உற்பத்திகள், வானொலிப் பெட்டிகள், குளிர்சாதனக்கருவிகள் போன்ற ஆடம்பர பொருள்களுக்கு முதல் விற்பனையின் பேரில் 12% வீதம் பொது விற்பனைவரி விதிக்கப்படுகிறது. முதல் விற்பனை என்றால் தயாரிப்பாளர்கள் அல்லது மற்ற மாநிலங்களில் இருந்து கொள்முதல் செய்யும்போது மொத்த வியாபாரிகள் மற்ற வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்யும்போது 12% விற்பனைவரி விதிக்கப்படுகிறது. மத்திய விற்பனை வரிச்சட்டம் வேறு. மாநிலங்களுக்குள்ளே வாணிபம் பெருமளவில் நடைபெறவேண்டுமென்று, ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு விற்ப்பரும்போது அதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு 3% மட்டும் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதை தவறான வழியில் பயன்படுத்திக்கொண்டு பலர் இந்த 3% வரியை மட்டும் செலுத்திவிட்டு 12% வரி விதிக்கப்படாமல் தடுத்துக் கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக, சென்னையிலுள்ள பெரிய கூட்டு நிறுவனத்தார்கள் தங்களிடம் வறக்கமாக கொள்முதல் செய்யும் சிறிய நிறுவனங்கள் அல்லது தனி வணிகர்களுக்கு விற்பனை செய்யும்போது நேரடியாக விற்பனைசெய்து 12% என்று வரிவிதிக்காமல் விரும்பிய சரக்குகளை தங்கள் பங்களூர் கிளை மூலம் விற்பனை செய்வதுபோல் கணக்கு காட்டி "வரி" வடிவங்களில் வாக்குறுதி பெற்று 3% வரி செலுத்துகிறார்கள். இப்படிச் செலுத்துவதன் காரணமாக பல டீச்ச்கணக்கான ரூபாய் நம் அரசுக்கு வரவேண்டியது வராமல் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இது சென்னையில் இருக்கும் இரு நிறுவனங்களுக்கு அல்லது வணிகர்களுக்கு இடைய நடக்கக் கூடிய விற்பனை. ஆனால் வேறு மாநிலத்திலிருந்து வரவழைத்து கொடுப்பது போல் கணக்கு காட்டி வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். தமிழ்நாடு

1969 மார்ச் 20]

[திரு. சூர். நாகசுந்தரம்]

பொது விற்பனை வரிச்சட்டம் வேறு, மத்திய விற்பனைவரிச் சட்டம் வேறு, வரி வசூல் செய்கிறமுறை ஒன்றாக இருந்தாலும் வரி விதிதங்களில் மாறுதல் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு விற்பனைவரிச் சட்டத்தின்கீழ் சில பொருள்களுக்கு முதல் விற்பனைமீது மீது வரி விதிக்கப்படுகிறது. அது மறுமுறை விற்கப்படுமபொது வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. மத்திய விற்பனைவரிச் சட்டத்தின்கீழ், முதல் விற்பனை அல்லது இரண்டாவது விற்பனை என்பது பற்றி கவலயிலவே. ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு விற்பனை செய்து சரக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். பதிவு செய்து கொண்டு வேற்று மாநில வணிகர்களுக்கு விற்பனை செய்வதாக இருந்தால் 3% வரி அப்படியில்லாமல் நேரடியாக என்றிருந்தால் 10% அல்லது 12% வரி என்று விதிக்கப்படுகிறது. இப்படித் தான் இதுகாறும் வரிவிதிப்பு இருந்து வந்தது.

தற்போது, இந்திய சப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பின்படி ஒரு மாநிலத்திலுள்ள ஒரு வணிகர் மற்றொரு மாநிலத்திலுள்ள வணிகர் ஒருவருக்கு பொருள்களை விற்பனை செய்யும்போது ஏற்கனவே உள்ள மாநிலத்தில் ஒரு வரி 'விதிக்கப்பட்டு விட்டதால் மற்றொரு மாநில வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று விளக்கம் கொடுத்துவிட்டார்கள். இதனால் அதிக வரி இழப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 9-வது பிரிவு தக்கபடி திருத்தம் செய்யப்பட்டு நம் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வெளிநாடுகளிலிருந்து சில பொருள்களை இறக்குமதி செய்து வணிகர்கள் விற்பனை செய்கிறார்கள். அப்படி விற்பனை செய்யும் பொருள்கள்மீது தமிழ்நாடு விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வரி செலுத்தகிறார்கள்.

'In the course of import.' வரி விதிக்கக் கூடாது, இறக்குமதி செய்த பின்புதான் வரி விதிக்கலாம் என்பது சட்டம். பெரிய வணிகர்கள், சுட்டு நிறுவனங்கள் பொருள் கூட விற்பனை செய்வதற்கு இறக்குமதியாக்கிக்கொண்டிருக்கும் கட்டத்தினை மாறி விட்டதாக எக்கார்ட் பதிவு செய்து வரி விலக்கு கோரி சலுகை பெற்று வருகிறார்கள். இதனால் தமிழ்நாட்டுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இறக்குமதியாகும் கட்டத்தில் 'Sales in the course of import' என்ற விலகம் சம்பந்தமாக இதுவரை வந்திருக்கும் நீதிமன்ற தீர்ப்புகளை அலசிப்பார்த்து வரி ஏய்ப்பு செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பெட்ரோல், மசூல் முதலிய எண்ணெய்களுக்கு விற்பனை வரி விட்டிருக்கு பத்து பைசா என்று விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் கோளா, ஆந்திரா, பாண்டிச்சேரி போன்ற மாநிலங்களில் இன்று விற்பனை தொகை மீது வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதேபோல் நம் மாநிலத்திலும் விட்டிருக்கும் பதிலாக வரி விதித்ததொகை மீது வரி விதித்தால் நமக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் எதிர்பாராமலேயே கிடைக்கும். அதற்கான விதத்தில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. காகிராமன்: தலைவர் அவர்களே, General Sales Tax and other taxes and duties-administration.' என்ற மானிய கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். 64 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக வருவாய் கொடுக்கக் கூடிய இந்த இலாகாவிற்காக நாம் செலவிடுவது கிட்டத்தட்ட ஒன்னேழுக் கால் கோடி ரூபாய்தான். இரண்டு கோடி என்று கூவத்துக்கொண்டால் கூட 3% தான் அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் நாம் செலவிடுகிறோம். இவ்வளவுசுறைவானவிதத்தில் வேறு ஏதாவது இலாகாவும் இல்லை. ஆனால் இந்த இலாகாவிலிருந்து வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே இதை இன்னும் ஊக்குவித்து அதிகாரிகளை நிறைய ஏற்படுத்தி நல்ல விதத்தில் இதில் ஏற்படும் லீக்கேஜ்களை குறைத்தால் நிறைய வருமானம் கிடைக்கும்.

[திரு நா. காகிராமன்]

[1969 மார்ச் 20]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். டீசல் என்ஜின் பொருத்தப் பட்ட வண்டிகளுக்கு கிரவின் உபயோகப்படுத்தவது சாத்தியம். அதனால் என்ஜின் கெடும் என்றாலும் கூட அதனால் ஆயிரக்கணக்கில் லாபம் ஏற்படும். 1965 செப்டம்பர்-மாதம் மத்திய சர்க்கார், கிரவின் வீட்டு உபயோகத்திற்குத் தவிர மற்ற உபயோகங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வருகிற வகையில் பல லாரிக்காரர்களும், பன்காரர்களும் கிரவின் டீசல் என்ஜின் பெருத்தப்பட்ட வண்டிகளுக்கு உபயோகித்து வந்தார்கள். 1965 செப்டம்பர்க்குப் பிறகு அப்படி கிரவின் உபயோகப் படுத்துவது குற்றமாகும். மது விலக்குச் சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் மது அருந்தினால் அது குற்றமாகாது. ஆனால் அதனால் பின் விளைவுகள் ஏற்படு கலவரங்கள் ஏற்பட்டால் அது குற்றமாகக் கருதப் படுமே தவிர மது அருந்துவது குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை. மது விலக்கு அமலுக்கு வருவதற்கு முன்பு. அதேபோல் 1965 செப்டம்பர் மாதத்திற்கு முன்பாக, மத்திய அரசு கிரவின் வீட்டு உபயோகத்திற்குத் தவிர மற்ற உபயோகங்களுக்கு உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு அப்படி கிரவின் உபயோகித்திருந்தால் அது குற்றமாகாது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னால் அப்படி டீசல் ஆயிலுக்குப் பதிலாக கிரவின் உபயோகிப்பது குற்றமாகும். இன்று கரீபே நான் சும்மப்போனத்திலிருந்து காரில் வந்துக்கொண்டிருந்தேன். நின்னடிவனம், செங்கற்பட்டு, தாமரைய, மதுராந்தகம் போன்ற பல இடங்களில் ரோடுக்கு பக்கத்தில் கொட்டகைகள் போட்டுக்கொண்டு ஒவ்வொரு கொட்டகையிலும் பதினைந்து, இருபது பார்ல் கிரவின் வற்று வருகிறார்கள். இதனால் நம் மாநில அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கணக்குப் போட்டு பார்த்தால் 1,000 லிட்டர் டீசல் ஆயில் விற்பனையானால் நம் மாநில சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியாக ரூ. 100 கிடைக்கும். ஆனால் ஆயிரம்லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் விற்பனை நம் அரசுக்கு வரியாகக் கிடைப்பது ரூ. 27 தான். ஆக ஆயிரம் லிட்டர் கிரவின் டீசல் ஆயிலுக்குப் பதிலாக விற்பனை ரூ. 73 நம் அரசுக்கு விற்பனை வரி மூலம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

ஒரு கிலோ லிட்டர் 10 லாரிகளுக்கு உண்டானது என்று எண்ணுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் 8,000-க்கும் அதிகமான லாரிகள் இருக்கின்றன. மதுரை யில் பார்த்தேன், திருநெல்வேலி பக்கத்திலே பார்த்தேன். பல இடங் களில் கெரவின் ஆயிலைப்போட்டு லாரிகளை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி 6,000 லாரிகளில் 3,000 லாரிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று பார்த்தாலும் ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தது 25,000 ரூபாய் அளவிற்கு விற்பனைவரி மூலம் இந்த மாதிலத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டிய தொகை நஷ்டமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இப்படி மிக அதிகமாக இருக்கிறது, ஒருபக்கத்திலே லாரிகளுக்குக் கெரவின் போட்டுக் கொண்டிருந்தால், செங்கல்பட்டிலே பார்த்தேன். பர்மா கெல்லுக்கு ஒரு பர்லாய் தூரத்தில் கெரவின்னுக்காக கியூ நிற்பதையும் பார்த்தேன். மத்திய சர்க்கார் விதித்த தடைச்சடங்களைச் சரியான முறையில் அமல்படுத்தாத தினால் என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். மாநில அரசுக்கு வரக்கூடிய, ஒரு நாளைக்கு 21,000 ரூபாய் வருமானம் தடைபடுகிறது. இரண்டாவதாக மத்திய சர்க்கார் தடை விதித் திருந்தும், அந்த தடையை அமல் படுத்தாத காரணத்தினால் பலர் குற்றம் செய்கிறார்கள், அதைக் கண்காணிக்காமல் விடப்படுகிறது. மூன்று வதாககிரவின்பலஆயிரக்கணக்கானலிட்டர்கள் லாரிகளுக்கு உபயோகப்படுத்து வதன் காரணமாக, அத்தியாவசியமான உபயோகங்களுக்கு, வீட்டு உபயோகங் களுக்கு, ஏழைகளுக்குக் கிடைக்காமல் போய், சென்னை நகரிலும் பல ஊர் களிலும் தட்டுபாடு ஏற்படுவதையும் நாம் பார்த்தோம். என் லாரிகளுக்கு கெரவின் ஆயிலே இப்படி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று பார்த்தால் டீசல் ஆயில் ஒரு லிட்டர் 82 காசு என்று சென்னை போலீஸ் கமிஷனர் உத்தரவு போட்டார். ஆனால். கெரவின் விசை ஒரு லிட்டர் 51 காசு என்று 10-2-69 கெஜட்டில் சிட்டி போலீஸ் கமிஷனர் வெளியிட்ட அறிக்கை யில் இருக்கிறது. இதனால் ஒரு லிட்டருக்கு 30 காசு ஆதாயம் ஏற்படுகிறது.

1969 மார்ச் 20]

[திரு. ந. காரிராமன்]

ஆகவே, லாரிகளில் இந்தக் கெரவின் ஆயிரம் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் நம் மாநிலத்திற்கு ஏறத்தாழ 70, 75 லட்சம் ரூபாய். ஒருநாளினுக்கு 21,000 ரூபாய் என்று வைத்தாட்சுட ஒரு வருஷத்திற்கு 75 லட்சம் ரூபாய் விற்பனைவரியின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் வாாமல் போய் விடுகிறது. ஏன் அதிகாரிகள் இதைக் கண்காணிக்கவில்லை? மத்திய சர்க்கார் தடை உத்தரவு போட்டிருந்தும் மாநில அதிகாரிகள் ஏன் இதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை, ஏன் இதைத் தடைசெய்யவில்லை? இன்னால் எவ்வளவோ ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதனால் ஜனங்களுக்கு அத்தியாவசியமான கெரவின் ஆயில் கடைக்காமல் போய்விடுகிறது. கெரவின் வரவில்லை என்ற குறையிருந்தாலும்கூட, வந்த கெரவின் அத்தியாவசியமான வீட்டு காரியங்களுக்குப் போக வேண்டாமா? அப்படி தற்குப் போகாமல் இம்மாதிரி unauthorised and illegal consumption of kerosene by lorries.

என்று அந்த மாதிரி ஒரு காரணத்திற்குப் போவதனால் கெரவின் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தினால் மாநில அரசுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை குறைக்கமுடியும், கெரவின் தட்டுப் பாட்டைக் குறைக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். சேல்ஸ் டாக்ஸ் கஷ்டக்காக செக் போஸ்ட்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் தாம்பரத் திலே பாத்தேன். லாரிகளைச் செக் பண்ண வேண்டியதுதான். விற்பனை வரி எய்ப்பு இருக்கக்கூடாது. ஆனால் நிறுத்தும் வண்டிகளை போக்கு வரத்திற்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் நிறுத்த வேண்டும். லாரிகள் ஒன்றுக்குப் பக்கத்திலே ஒன்றுக் கிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அதனால் மீட்டரி நேரம் போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டது. அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது. லாரி ஒட்டுபவர்கள், லரி சரணீன் நடத்துபவர்களுக்கு உண்டான கஷ்டங்களை அறிந்து அதற்குண்டான பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். கரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமான மானியத்தைப்பற்றி நினைக்கிற பொழுது சிறு வியாபாரிகள் தான் கவனத்திற்கு வருகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலே லட்சக்கணக்கான சிறு வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு கணக்குப் பின்னையை வைத்து, கணக்குகளை ஒழுங்காக எழுதி, அவர்களுக்குச் சம்பளங்களைக் கொடுப்பதற்குத் தகுதியானவர்களாக இல்லை. அதனால் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களிலே வரி வருவியாகும் அதிகார்களால் துன்பத்திற்குள்ளாகிறார்கள் என்ற புகார்கள் அவ்வப்பொழுது வருகின்றன. அவர்களுக்கு விதிவிலக்காக 15,000 ரூபாய் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். 15,000 ரூபாய் வரையில் பட்டம் வைத்திருப்பதால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, அதைச் சிறிது அதிகமாக்கினால்தான் சரியானதாக இருக்கும் என்று கருதி அவர்கள் மூலமாக கோரிக்கைகள் வருகின்றன. வெளியிலேயிருக்கும் நிலைகளும் அதுதான். சிறு வியாபாரிகள் என்று சொல்பவர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒரு ஏற்பாடாக வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, பெரும் லாபம் சம்பாதித்து, பெரும் பணக்காரர்களாவதற்கு ஒரு வழியாக அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை இந்த அரசு உணர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அப்படியுள்ளவர்களுடைய குறைந்தபட்ச அளவை 15,000 ரூபாய் என்றிருப்பதை இன்னும் ஒரு 10,000 ரூபாயைச் சேர்த்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியதைப்போல, 25,000 ரூபாய் என்று உயர்த்திக் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம் என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ராஜ்யத்திலேயிருக்கும் பெருந்தொழில்களில் கைத்தறி இருக்கிறது. இந்தக் கைத்தறித்தொழில் விவசாயத்திற்கு அடுத்த தாற்போல இருக்கிற ஒரு பெரும் கூட்டமான குடும்பங்களைச் சேர்ந்தது

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

[1969 மார்ச் 20]

அந்தத் தொழில் குடும்பங்களால் செய்யப்படும் தொழில், தனித்தனி யாகச் செய்யப்படும் தொழில் அல்ல. ஆகவே, குடும்பம் ஒட்டிக்குமாகச் சேர்ந்து செயல்படும் தொழிலாக அது அமைந்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் ஐஸ்சக்கனக்கானவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள. இலட்சக்கணக்கானவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு மிகவும் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அதைப் பாதகாப்பதற்கு வழி என்ன? இயந்திர நெசவாலையோடு இருக்கும் போட்டியைத் தவிர்த்து அவர்கள் புதிய வாழ்வு வாழ வழி என்ன? அதுபற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன, பல்வேறு சரிசைகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட இன்றிருக்கும் நிலையிலே அந்தக் கைத்தறித் துணிகள் மிகவும் அதிகமாகத் தேங்கியிருக்கின்றன, விற்க முடியவில்லை. அதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுகிறது என்று கேள்விப்படும்பொழுது, குறைந்தபட்சம் அந்தக் கைத்தறித் துணியை உடைக்கும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நாம் இந்த வரியினால்தான் விலைக்கு அளிப்பது மிகவும் நியாயமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிச் செய்வதால் அந்தத் துணிகளுக்கு வரி விலைக்கு அளிப்பதால் அந்தக் குடும்பங்களைப் பாதுகாப்பது என்று தான் பொருளை தவிர, அடர்கள் அதனால் சாதனைகளைப் பெற்று விடுகிறார்கள் என்பது பொருள் அல்ல. அந்தக் குடும்பங்கள் உயிர் வாழ வேண்டும், நிலையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்படும் அரசாங்கத்தின் ஒரு நல்லெண்ணம் என்பதாகும். அந்தச் சலுகையைக் கொடுப்பதற்காவது இந்தப் பிரச்சினையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ராஜ்யத்திலே இன்று அடிப்படைத் தேவையான வீடுகள் மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கின்றவர்களில் வீடு இல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். வீடுகளை விரைவாகக் கட்ட வேண்டும். அப்படி விரைவாகக் கட்டுமபொழுது, வீட்டுக்கு வேண்டிய சாமான்களுக்கு வீட்டின் வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஐஸ்லி வருகிறது, மணல் வருகிறது. இதுபோன்ற பல பொருள்கள் விற்பனை வரிக்கு உட்பட்டு வருகின்றன. அதன் காரணமாக வீட்டின் மதிப்பு, வீட்டின் விலை மிகவும் அதிகமாகிறது. ஆகவே, அந்தப் பொருள்களுக்கு விலைக்கு அளிப்பது வீடுகள் கட்ட துரிதமான நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்திலே, விற்பனை வரி விதிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற வீடுகளும் சரி, நிலங்களும் சரி, விற்பனை செய்யப்படும்பொழுது அதன்பேரிலே வரி போடுவதன் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். வீட்டாகவோ, நிலமாகவோ, விற்பனை செய்யும்பொழுது அதன்மீது வரி விதிப்பதன் மூலம், இம்மாதிரி நஷ்டமடைகின்ற சில பொருள்களுக்கு வரிச் சலுகைகளை அளிப்பதால் நஷ்டம் ஏற்படுகின்ற அந்த நஷ்டத்தை இதிலே ஈடு செய்ய முடியுமென்று நான் கருதுகிறேன். இன்னொரு விஷயம், பல சந்தர்ப்பங்களிலே குதிரைப் பந்தயத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கருதியிருந்தோம், ஆனால் அது நீக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரி இருக்கும் பந்தயங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வரியைப் போடுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. அம்மாதிரி வரிகளை உயர்த்தி, சாதாரண ஏழைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட, இந்த வரிமுறைகளை மாற்றியமைப்பது இந்த அரசுக்கு மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால் நிதியமைச்சரவர்கள் பல முற்போக்கான திட்டங்களை நம் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று அடித்தட்டிலே இருக்கின்ற, ஏழையானவர்களிடத்திலே நாம் காட்டுகின்ற பரிவான உணர்வுகள் அவர்களிடத்திலே சென்று பயன்படும் முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்றால் இம்மாதிரியான சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஆகவே, இந்தக் கருத்துகளை எடுத்து கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

1969 மார்ச் 20]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Mr. Chairman, Sir, I wish to say a few words on the Demand-District Administration—presented to this House by the Hon. Minister.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்): மாண்புமிகு உறுப்பினரை இங்கே விற்பனை வரியின் மீது பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட தலை.

* ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: தலைவர் அவர்களே, அங்கும் பொருள்களுக்கு, அதுவும் உணவுப் பொருள்களாக இருக்கிற பொருள்களுக்கு வரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படி வரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற இனங்களில் ஆட்டிறைச்சியும் ஒன்றாக இருக்கிறது. பெரிய ஆட்டிறைச்சி வியாபாரிகளுக்கு, ஆடுகளை மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்து விற்பனை செய்ய வர்களுக்கு வரி போடுகின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. நான்கைந்து ஆண்டுகளாக சந்தைகளுக்குச் சென்று அங்கே இருந்து வாங்கி விற்கிற சிறிய ஆட்டிறைச்சி வியாபாரிகளுக்கு வரி விதி விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. பிற மாநிலங்களினுடைய எல்லையில் வசிக்கிற சிறிய ஆட்டிறைச்சி வியாபாரிகளுக்கு ஒரு தொல்லை இருக்கிறது. பிற மாநிலங்களிலிருந்து வந்து நம் முடைய மாநிலத்தின் ஆடுகளை வாங்கிக் கொண்டு சென்று விடுகிறார்கள். இதனால் எல்லைப்புறங்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு ஆடுகள் கிடைப்பதில்லை. அந்த சிறிய ஆட்டிறைச்சி வியாபாரிகள் 50, 60 மைல்களுக்குப் பரவலுள்ள சந்தைகளுக்குச் சென்று ஆடுகளை வாங்கி வருகிறார்கள். அப்படி வாங்கி வருகிறபோது, அவைகளை ஒட்டி வரக்கூடிய தூரம் அதிகம் இருப்பதால், நான்கைந்து வியாபாரிகளாகச் சேர்ந்து மொத்தமாக லாரிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பொழுது நம்முடைய விற்பனை இனத்தனரை பரிசோதனை அதிகாரிகள் அவைகள் மொத்த வியாபாரத்திற்கு செல்கின்றன என்று கூறி, அவைகளுக்கு வரி போடுவதன் காரணமாக சிறிய ஆட்டிறைச்சி வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது குறித்து நம்முடைய நிதி அமைச்சரிடத்திலே நேரிலே பலமுறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் பரீவோடு அதற்கு விதி விலக்குத் தருவதாகச் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதை நினைவுபடுத்தி இந்த இனத்திற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கோரிக்கையாக சமர்ப்பித்திருக்கின்றேன். கோரைப் பாய்க்கு வரி விலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பாயை உற்பத்தி செய்கிற கோரைப் புல்லுக்கு 3 சதவிகிதம் வரி போடுகிறார்கள். அப்படி 3 சதவிகிதம் வரி போடுகிறார்கள் என்று கூறுகிறபோது, கோரைப் புல்லை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயியும் வரி கட்டுகிறார். அதைக் கோரையாக வாங்கி ஏழை எளியப் பெண்களுக்கு விற்கும் வியாபாரிகளும் கூட்டுறவு சங்கங்களும் அதற்கு வரி கட்டுகிறார்கள். நடைமுறையில் பார்த்தால் 6 சதவிகிதம் வரி குடிசைத் தொழிலாள கோரைப் பாய்க்கு விதிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் நம்முடைய மாநிலம் மூழுவதும் இருக்கிற கோரை வரி வருவாய் ஒரு இலட்சத்திற்கு உட்பட்ட நிலையிலே இருப்பதாக அறியப்படுகிற காரணத்தினால் ஏழை எளியவர்கள், பெண்கள் குடிசைத் தொழிலாக செய்கின்ற இதற்கு அவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்ற வகையில் கோரைக்கு வரி விலக்கு அளிக்கலாம்.

அதேபோன்று கைத்தறித் துணிக்கும் வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுப்போமானால் இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடிக்கு ஒரு பரிசுரமாக அது இருக்கும் என்பதையும் நான் நினைவுப்படுத்தி, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சிறிய ஆட்டிறைச்சி வியா

[ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1969 மார்ச் 20]

பாசிகன் பிரச்சினையிலும் கோரைப்பாய் நெய்கின்ற குடிசைத் தொழில் பிரச்சினையிலும் தங்களுடைய கவனத்தை செலுத்தி வரி விதிவகைக்கு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM : Mr. Chairman, the Madras Sales Tax, introduced in 1939, has been rightly described as a "Kamadenu". From small beginnings, we are now assuming an income of Rs. 64 crores and odd for the coming year, from this sales tax. Now the Hon. Minister wants Rs. 1,00,79,000. This is a tantalising by negligible amount, which we have no objection to exaction.

At this time, I want to place some facts, which could be gone into and implemented, if necessary. In practice, we find that as far as sales tax is concerned, in the districts there is no appellate authority. The merchants had to travel to the Appellate Assistant Commissioner's Court, situated outside the Commercial Tax Office. Considering the difficulties at present experienced, Government may think of opening some more Appellate Assistant Commissioner's Court in every district.

As far as Deputy Commissioner's office is concerned, it is located in Madras, Coimbatore and Madurai. I hope the Government will think of the possibility of opening one more office in Tiruchirappalli, in the interest of people.

This Act has been in force from 1939 and we find it has been working successfully. But what about the huge rent that we have been paying by way of rents for these offices, in taluk headquarters? Why not Government think of the possibility of constructing its own buildings to house these officers? May be there might have been lapses in the past. At least this Government may think in terms of constructing its own buildings and save the huge rent we are paying at present.

The Central Intelligence Wing attached to the main office in Madras was doing some good work of detection, etc., in the past. But I believe for the past two years, not much of appreciable work had been done. If it is to be retained, let it work properly and hook people who avoid taxes or it is better that we abolish that wing, instead of having it for the mere pleasure of it.

Regarding the way in which income-tax is collected, there is lot of room for the assessee and their lawyers to sit before being called upon by the officer concerned. But in the case of sales tax, unfortunately the picture is not so rosy. The practice here is to sit somewhere. In the district or taluk headquarters or main office, there is no proper accommodation for assessee or sales tax practitioners to sit. They have to wait for a long time. Proper accommodation may please be arranged in these offices.

1969 மார்ச் 20]

[Thiru K. Vinayakam]

I have been observing these Commercial Tax department's check posts that are now situated all round the Madras City and the mofussil. A lot of stagnation of the vehicles is there. It is a menace to the travelling public. On fimsy grounds, the vehicles are stopped. There is wastage of a lot of time. The people there should turn out work quickly. Care should be taken to avoid the present handicap.

I shall refer to the enormous time wasted in hearing the cases. We receive notice to be present at 11 a.m. in the office. It is like Court summons. Otherwise we run the risk of having to pay penalty. We are punishable under law. We wait from 11 a.m. up to 5 p.m. the fag end of the day. The peon tells me "what can I do, Sir. The officer has gone on executive work. He has gone somewhere else. We do not know when he will come". exercise not books also for the sake of poor children of the State? may be instructed to avoid giving room for such complaints.

Regarding exemptions, there are of course exemption for the slate pencils and text books. May I ask for exemption for exercise note books also for the sake of poor children of the State? This may be considered.

As far as the working of this Act is concerned, whenever a lawyer presents his case before the Appellate Assistant Commissioner, he may get an order in his favour or against him. In the later case, he will have to go before the appellate authority. According to the Act, that lawyer will have to present a separate petition for stay. The usual practice in the judicial court is, when we go in appeal, automatically we get a stay and we need not move for a separate stay petition. According to the Act it is incumbent to get a stay from collecting the tax in dispute. This may be avoided and instructions may be issued to the effect that there is no need to apply for a stay petition. Proper security will have to be taken—that I admit. When we go in appeal, the assessee may circumvent this Act by disappearing from the place of business or by giving trouble to the officers in finding out his whereabouts. Proper security must be insisted on, but a separate stay petition need not be there.

In these days, clocks, timepieces and watches are not considered as luxury items. Their possession has become almost a second nature with the people and they may be exempted from the payment of tax. Now they are taxed at 12 per cent. Twelve per cent is too much. If you cannot altogether exempt them, at least reduce the tax to three per cent and thus bring them on a par with the other commodities. Twenty years ago they might have been considered luxuries. Nowadays these are necessities and everyone finds use for them.

The fee for registration as a dealer under the Act is Rs. 10. This amount was fixed when Adam and Eve were living.

முது
பக்க
11-30

[Thiru K. Vinayakam]

[1969 மார்ச் 20]

This was fixed in 1959 and the same rate is being continued. It should be raised. But it does not mean that it should be raised to the unusually high figure of Rs. 100. It may be slightly raised and we can get a little more revenue.

'C' certificates are given to the assessees. People who manufacture commodities here market them outside the State and for that purpose they obtain 'C' certificates. I have known instances where 'C' certificates have been obtained and tax evaded even at the beginning when they manufactured the commodity in the State. While granting 'C' certificates we must be very careful. Commodities which are manufactured here but marketed outside the State must be brought within the scope of the tax at least at one point. There are very intelligent assessees who obtain bogus forms and avoid taxation. They say they are marketing the goods outside the State like Bombay and Calcutta.

Four or five people join together and they do business individually. But they all give one and the same place of registration. If four individuals A, B, C and D give X as their place of business, the assessing authority is handicapped in the sense that he cannot go and inspect each individual's account books and stock of goods. Whenever two or three persons give the same place as their place of business, the assessing authorities must be careful and see that there is no evasion of tax. I know in actual working 'A' says that the goods belongs to 'B' and that he has been wrongly assessed, and 'B' says that it is not his goods and that he has been wrongly assessed. Why should there be this confusion? The Government should insist that each dealer should have a separate place of business.

Maintenance of account books is causing head-ache to the assessees. There is no specific provision in the Act for the maintenance of certain books of accounts. For instance there is no provision that a cash book or ledger should be maintained. The department cannot question a dealer why he has not maintained account books for purchases and sales. As the Hon. Minister pointed out in his speech which he has not read in the House, there must be a finality for the books to be maintained. It will be in the interest of the Department as well as the assessees to prescribe the minimum accounts that should be maintained, so that the officers may not ask for all sorts of books which may not be useful as far as assessment is concerned. Suitable instructions in this regard may be given to the authorities concerned.

There is a way of avoiding Madras General Sales Tax as well as the Central Sales Tax if the assessee wants to evade. If a dealer says that the goods manufactured in this State are going to be marketed outside this State, the assessing authority is incapacitated from making the assessment. There must be a section in the Act

1969 மார்ச் 20]

[Thiru K. Vinayakam]

which must make the manufacturer pay at least one tax in this State. The Central Government should also be moved to amend the Central Sales Tax Act to achieve this object.

As far as Entertainment Tax is concerned, it is a fact that a lot of questionable practices are being indulged in by owners of theatres in the mofussil. I am not aware of the conditions obtaining in the city. Many a time I have been to the City theatres. There is exhibition of slides in the interval that counterfoils of tickets should be preserved and one who does not produce the counterfoil for inspection when asked for will be liable to a fine of five hundred rupees. Ever since my childhood I have been going to the theatres. But not once have I seen any officer doing any check. They must have taken it for granted that all have purchased tickets. (Interruption by the Hon. Thiru M. Karunanidhi.) I said that I have been going from my childhood. I do not question the fidelity of our officers, I do not suspect the owners of cinema theatres in the City of Madras. Probably things are going on all right. Periodically, at least once a month the concerned officers must butt in and give at least the impression that they are serious. Smoking inside the theatre has been put down in the City of Madras not only due to the voluntary co-operation of the people but also because of the co-operation of the Police. One can admit any number of people under a free pass and escape tax. In Bombay they have plugged this loophole. Theatre owners can admit persons under a free pass, but they have to pay entertainment tax for all free passes. That is the practice in Bombay. The Tamil Nadu Government should also think on similar lines. Sir, in the mofussil in most of the touring cinemas this is not perfectly observed. I know that bogus commercial tax seals are manufactured and duplicate seals are also manufactured and they are using them. They get into trouble when they are found out. But how many checks can be carried out by these Commercial Tax Officers when they do not have jeeps of their own? The Government have given jeeps for P.W.D. officials, Revenue officials, Agricultural officials and other officials. Almost all the other Departmental officials have got jeeps but the Assistant Commercial Tax Officers at the taluk headquarters do not have their own jeeps and it is also difficult to contact them after office hours, that is, after 5 p.m. Suppose I find that in a cinema some mistake is committed and there is evasion of tax and I want to contact the Commercial Tax officers but I cannot do so as they do not have residential telephones. I know from my personal experience how in my place a Commercial Tax Officer had to take his friend's car or an assessee's car to book culprits. So, my plea is that every Assistant Commercial Tax Officer in the taluk headquarters must be supplied with a jeep and if possible even residential telephones so that they may be contacted even outside office hours.

Then, Sir, these officers are doing onerous work. At the risk of their lives, they work. It is not an easy job to be a Commercial

[Thiru K. Vinayakam]

[1969 மார்ச் 20]

Tax Officer. That is my experience.

(குறுக்கீடு) நான் சொல்வதற்கெல்லாம், நான் இருந்தேனென்றால் எப்படி? Plus is all the experience gained from the working of the Department. These Commercial Tax Officers are not vested with police powers. Only higher officers can carry a pistol and that too in self-defence and not all officers. They have to do the very dangerous work of getting into various places, checking accounts, seizing books, etc. They are bringing in Rs. 68 crores for us whereas we are not sympathetic towards our own officers. I suggest awards must be given. You are giving awards to the officials of the Engineering Department. You are giving awards to teachers and others for their meritorious work. But these officers who are doing much more meritorious work are not given awards. So, they must be given awards. Are we giving them cash bonus? No. They must be encouraged so that they may feel that the Government have recognised their good work. Sir, our late Chief Minister, Thiru C. N. Annadurai, sanctioned a good proposal with regard to the encashment of leave. One month's leave can be cashed after putting in one year's hard work. But there is one snag in that proposal. After working for one year they apply for leave and higher officials may grant it but they do not avail of this leave for fear of being transferred from their place of duty. For instance, many persons working in the City of Madras are doing good work but if they go on one month's leave, they run the risk of being shifted to the Kanyakumari district where there is no water, on their return from leave. That is the trouble. We will have to find ways and means to get over it and see that some kind of to find ways and means to get over it and see that some kind of

(At this stage the Hon. Speaker occupied the Chair.)

Then, I come to another matter. All commodities are subject to sales tax except those that are exempted but according to the judgment of the Court, works contract cannot be assessed. I know as a legal practitioner I got into this muddle. Income-tax is levied on the works contract whereas sales tax cannot be levied. That is the snag in the Act. I think this Ministry should examine that point carefully and see what could be done in the matter.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னொரு டிமாண்டு இருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : வந்தவிட்டேன்; முடித்துவிடுகிறேன்.

Sir, there is a dangerous phrase in that very Act 'best of judgment'. The judgments given by the assessing authorities are not satisfactory and in their judgment they can use that phrase 'to the best of judgment' and that is the end of the matter. But my point is that while assessing any case the assessing officer must examine the issue properly from A to Z and he must argue the case within himself and then write his decision to the best of his judgment. But I know invariably these officers without hearing the argument and without going into the merits of the case and without even opening the case, give the decision that in the best of their judgment, an assessee is assessed to 100 per cent

1969 மார்ச் 20]

[Thiru K. Vinayakam]

more tax. For instance, if 'A' was paying Rs. 10 as tax last year, suddenly—I do not know who gave instruction to them, either the Government or the Commercial Taxes Department which wanted more money, his assessment was doubled. Those things have happened only in your regime. What is the cause for doubling this taxation. Nobody knows when the assessment would be doubled by these officers to the best of their judgment. That is the sword which can cut both the ways. That is not the way the assesses must be treated. They must be given valid reasons why they have doubled the taxation or increased it never in their life they would decrease it. So, these are all pitfalls in the Act and they have to be gone through by the Government. With these few words, I conclude my speech.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரிக்கும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும், நிர்வாகம் என்ற மானியத்தின் கீழ் நல்ல முறையில் விவாதம் நடந்திருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். அதிலும், இன்றைக்கு ஒரு பெரிய சிறப்பான நிகழ்ச்சி என்னவென்றால், நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள், அவர்கள் வழக்கமாக ஆற்றும் உரையிலிருந்து இன்றையதினம் மாறுபட்டு, ஒரு புரட்சிகரமான, ஒரு நல்ல அபிவிருத்தியான முறையில், பல நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் அவர்களுடைய மற்ற உரைகளும் அமைந்தால் இந்த சட்ட மன்றத்திற்கும், நம்முடைய நடவடிக்கைகளுக்கும் அது பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால், இந்த உரைக்குப் பாராட்டுத்தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு பொதுவாக அதிகமாக விவாதம் நடைபெறவில்லை. அதிகமாக விவாதம் நடைபெறவில்லை என்றால், அது நன்றாக இருக்கிறது, ஒழுங்காக இருக்கிறது என்று தான் பொருள். அந்த வகையில் மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்து அடுத்த மானியக் கோரிக்கைக்கு சுருக்க வழி விடுவது நல்லது என்ற முறையில், உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, முன்னாலேயே என்னுடைய உரையில் சில விவரங்களைச் சொல்லியிருப்பதால், மறுபடியும் உறுப்பினர்களுடைய யோசனைகள் எல்லாவற்றையும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வாழ்த்து இருப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு என் முடிவுரைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உறுப்பினர் டாக்டர் ஹான்கே அவர்கள் குறிப்பிட்ட போல, இந்த வரி நமக்கு ஒரு பெரிய ஆதாரமானது. நம்முடைய ராஜாஜி அவர்களுக்கு நம் மகிழ்ச்சியையும், பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நீனைத் தவிரவிற்கும் மேலாக இன்றைக்கு நமக்கு நிதி ஆதாரமாக இருக்கிறது, என்பதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் இல்லை.

இந்த இலாகாவைப் பொருத்தவரையில், இன்னும் சீரான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று யோசனைகள் சொன்னார்கள். நம்முடைய சூம்-செனாணம் உறுப்பினர் திரு. காகிராமன் இதில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இருக்கும் நிலை அதுதான்.

இன்றைக்கும் நம்முடைய பட்ஜெட் 250 கோடி ரூபாய் என்றால், அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்திலே எல்லாம் வரியாகவே வருவது அல்ல. 239 கோடி பட்ஜெட் என்றால், அந்த ரூ. 239 கோடியும் வரியே என்று கருதுகிறார்கள். அப்படியில்லை நிலை, பட்ஜெட்டில் வருகிற வருமானம் இரண்டு மூன்று இலட்சங்களில் வருகிறது. கடனாக நாம் வாங்குவது மக்களிடத்திலிருந்தும், இந்திய பேரரசிடமிருந்தும் வாங்கும் கடன்கள். பரிசுத் திட்டத்தில் வரும் வருமானம். இன்னொரு வகை மத்திய சர்க்காரிட

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 20]

மிருந்தும் மானியமாகவும், வரிகளில் பங்காகவும் பேறுகிற தொன்க் என்கிற ஐடெம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஐடெமும் போக, மீதி யிருக்கிறது வரியாகப் பெறுகிறோம். ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். புள்ளிவிவரத்தோடு சொல்லவில்லை. வெளியிலே மக்களுக்குத் தெரிவதற் காகச் சொல்லுகிறேன். ரூ. 240 கோடி பட்ஜெட்டிலே, 120, 130 கோடி வரையில் மானியமாகவும், கடனாகவும் பெறுகிறோம். மீதியிருக்கிற 110, அல்லது 100 கோடி தான் வரிப்பணம். மீதி இருக்கும் இந்த 100 கோடி, 110 கோடி ரூபாய்தான் வரி. 60 கோடி ரூபாய் இந்த இலாகாவிலிருந்து வருகிறது. இதுதான் உண்மையான நிலை. 240 கோடியிலே நமக்கு வரியாக வருவது 120 கோடிதான். நிலவரி, மற்ற வரிகளையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த அரசின் நிர்வாகச் சீரான முறையில் அமைந்த செயல்படுவதற்கும், அரசாங்கத்தின் மற்ற எல்லாவிதமான இலாகாக்களும் சரியாக இயங்க விற்பனை வரி இலாகா கேந்திரமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாற்றத் போர்டினர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்ற இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த இலாகாவில் புதிய திருப்பத் திற்கும் அதில் செய்யப்பட்ட வேண்டிய மாறுதலுக்கும் தக்க ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். புதிதாக ஒரு அரை பர்சென்ட்தான் வரி போட்டோம். மற்ற எந்தவிதமான வரிகளும் விற்பனை வரியிலே சேர்க்கப்படவில்லை. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. கடந்த வருஷத்தில் 1967-68-ல் எந்தவிதமான புதிய வரிவிதிப்பும் இல்லாமல் 8 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமான வருமானத்தை இந்த இலாகா வாசலித்துக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். அதற்காக இந்த இலாகாவில் இருக்கின்ற கமிஷனர் அவர்களையும் மற்ற அதிகாரிகளையும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு புதிய வரி இனங்கள் விதிக்கப்படாமல் கூடுதலான பணத்தை அரசாங்கக் கருவூலத்திற்குப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பணம் இரண்டு வகைகளிலே ஐடைத்திருக்கிறது. ஒன்று முதலில் வரி வ்யப்பு தருக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கிய அம்சம். அடுத்தபடியாக இதனுடைய நிர்வாக இயந்திரம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையினுடைய 13 கோடி வராமலிருந்தால் புதிதான வரிகள் போடப்பட்டிருக்கும். ஏழை மக்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். இது இந்த இலாகாவுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற ஒரு பெரிய வெற்றி என்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தரப்பினர் இதை இந்த மன்றத்தில் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். யாரும் பாராட்டவில்லை. ஆகவே நானே பாராட்டிக்கொள்கிறேன் (சிரிப்பு). புதிதாக வரிபோட்டு, அதற்கு உங்களுடைய சண்டைத்தைப் பெறுவதைவிட என்னை, நானே பாராட்டிக்கொள்வது சிறந்தது. கூடுதலான வருமானத்தைப் பெற்றுத் தந்ததற்காக அதிகாரிகளையும் மற்றவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கேளிக்கை வரியைப் பற்றி அதிகமாக யாரும் பேசவில்லை. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்கும் நேரத்திலே 2 கோடியே 96 லட்சம் ரூபாய் சினிமாக் கொட்டகை மூலம் வந்துகொண்டிருந்தது தற்போது 3 கோடியே 62 லட்சம் ரூபாய் அதிலே வரியாக வந்திருக்கிறது. சினிமா கொட்டகைகளில் கொடுக்கப்படும் டிக்கெட்டைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற பெரிய நகரங்களில் டிக்கெட் ஏமாற்றுதல்கள் இல்லை. சில இடங்களில் உள்ள நேட்டகன் அச்சடிப்பதைப்போல சினிமா டிக்கெட்டுகளையும் அச்சடித்துக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : கோயம்புத்தூர் தங்களுடைய ஊர் இல்லையா?

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கோயம்புத்தூர் என்று சொன்னவுடன் என்னுடைய ஊர் இல்லையா என்று திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஊர் என்ன செய்யும்? கோயம்புத்தூர் என்ன பாவம் செய்யும்? அப்படிப்பட்ட மன இயல்பு கொண்டவர்கள்தான் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது திருத்தணியில், சாணிப்பேட்டையில், நாகப்பட்டினத்தில் செய்தார்கள் என்றால் அந்த ஊரிலிருந்து வந்தவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பா? (சிரிப்பு).

சினிமாவினால் ஏராளமாக வருமானம் வரக்கூடியது. முதலில் பொறுப்பு ஏற்கும் நேரத்தில் 2 கோடி ரூபாய் 96 லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைத்தது. இரண்டு ஆண்டுகே காலத்தில் இது 3 கோடியே 67 லட்சம் அளவில் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த வரியை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வதில்லை. இதில் ஒரு பத்து சதவீதத்தை அரசாங்கம் நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக எடுத்துக்கொண்டு, மீதி 90 சதவீதத்தை அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுத்து விடுகிறோம். இன்னும் இதில் எமாற்றுதல்கள், பித்தலாட்டங்கள் இல்லாமலிருந்தால் இது 6 கோடி ரூபாய், 7 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறோம். பரமக்குடிக்கு அருகில் ஓர் ஊரில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகையில் 500 பேர் உட்கார்ந்து சினிமா பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சினிமா கொட்டகையைச் சோதனை யிட்டுப் பார்த்ததில் அதில் 24 பேர்களே உண்மையான டிக்கெட் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். பாக்கி அத்தனையும் போலீ டிக்கெட்டுகள். (சிரிப்பு). அந்தச் சினிமா கொட்டகைகளையின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். நாம் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற வகையில் வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது சினிமாக்கொட்டகைக்காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரி அல்ல. அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரி. அரசாங்கத்திற்கு வரி கிடைக்காவிட்டால் பொதுமக்கள்தானே பாதிக்கப் படுவார்கள்? வரி ஏய்ப்பின் மூலம் அரசாங்கத்தை எமாற்றி அரசாங்கத்தின் கருவூலத்திற்குப் பணம் போய்ச் சேராதபடி சிலர் செய்வதை—மில் அப்ரோப்ரியேஷன் செய்வதை—தடுக்க வேண்டும். கேனிக்கை வரித் துறையிலும் இன்றைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரி ஏய்ப்பை செய்பவர்கள் மீது எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கை எனக்கே கூட திருப்திகரமாக இல்லை. இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையான முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, சினிமாக்கொட்டகைகளில்—மில் அப்ரோப்ரியேஷன்—வரி ஏய்ப்பு நடப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கையாடல் செய்பவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, கடுமையான தண்டனை அளிக்கப்பட வேண்டும். வியாபாரிகள் என்போர் அரசாங்கத்திற்கு நிதி ஆதாரத்தைத் தேடித் தரும் ஏஜெண்டுகள் என்ற அளவில் தான் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையை நிலைநாட்டுவதிலேதான் நாங்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற நிலவரத்தைப் பார்த்தால் நம்மை எமாற்றுகளாக ஆக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயம் போன்ற சூதாட்ட உணர்வுகளை மக்கள் சமுதாயத்திலிருந்து அகற்ற வேண்டுமென்ற புனிதமான கொள்கையிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் பின்வாங்கியதில்லை. நடைமுறையில் பரீட்சி நேரத்தில் பல மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நாம் இப்போது ஒரு வலியைத்திருள் அகட்டிட்டுக்கொண்டு திண்டாடுகிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன குதிரைப்பந்தயத்தை ஒழிப்பது என்பது நம் கொள்கை. இருக்கிற நிலைமைகளையும் நாம் கவனிக்க வேண்டி.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 20]

யிருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சொன்னால் ஆந்திர மாநிலக்காரர்கள் தவறாகக் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆந்திர மாநிலத்தின் முதல்வர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் ஒரு சமயம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, “நீங்கள் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்துவிடுவீர்களானால், நாங்கள் உடனே திருப்பதியிலேயே ஆரம்பிக்கலாம் என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். “நீங்கள் முதலிலேயே இதைக் கூறியீர்கள், அதற்காக மிக்க நன்றி” என்று முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிக வரி விதித்ததை உயர்த்தியதன் மூலம், குதிரைப் பந்தயத்தின் மூலம் 75 லட்சம் ரூபாய் கடந்த ஆண்டு வந்துகொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு சில நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன் காரணமாக சில விதிதங்களிலே வரி அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புதான் அரசாங்கப் பிரதிநிதியாக இருக்கிற திரு. சீன்வாசன் என்பவர் நமக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்த காரணத்தினால், அவரது சிலபல யோசனைகளின்படி பெட்டிங் டாக்ஸ் 12½/- ஆக இருந்ததை 15/- என்றும், 15/- ஆக இருந்ததை 20/- என்றும் உயர்த்தி உத்தரவுகள் எல்லாம் போட்டேன். இதன்மூலம் நமக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் அதிக வருமானம் வந்திருக்கிறது என்பதை திரு. ஹாண்டே அவர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதனால் குதிரைப் பந்தயம் இருக்கவேண்டுமென்பது இந்த அரசின் நோக்கம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றித் தெரியாது. ஜாக்பாட், இரட்டைப் பந்தயம், மூன்று பந்தயம்—பெயர்கள் சரியாகத் தெரியாது—அவற்றின் மீது போடப் பட்டிருக்கிற வரி உயர்வின் மூலமாக நமக்கு 50 லட்சம் அதிகமாக இவ்வாண்டு வந்திருக்கிறது.

இன்னும் பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்டிமெண்டு என்று வரிவிதிக்கப்படுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றியும் கவனம் செலுத்தப்படும். திரு. பீர் முகம்மது அவர்கள் ஆட்டு இறைச்சிக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்றார்கள் அதைக் கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதற்கு விலக்கு அளிக்கப்படும்.

அடுத்து, திருச்சியில் அபலெட் டிரிப்யூனல் அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்னைவில் இரண்டு இருக்கிறது. மதுரையில் மூன்றாவது, கோயம்பத்தூரில் நான்காவது, ஐந்தாவதாக திருச்சியிலும் மிக விரைவில் ஏற்படுத்தும் யோசனையை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு தெளிவான முறையில் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களும் விளக்கினார்கள். இந்த வரியை கார்மிரல் அரசாங்கம் கொண்டுவந்தது. அப்போது நான் திரு. வினாயகம் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில்தான் உட்கார்ந்திருந்தேன். (திரு. கே. வினாயகம்—இந்தப் பக்கம் உட்கார்ந்து அப்போது அது வேண்டாம் என்று எதிர்த்தீர்கள்) நான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கமாட்டேன். கன்சிட்ரன்ஸி ஒன்றுதான் எங்களிடத்திலிருக்கிற மூலதனம். நேற்று ஒன்று சொல்வது, இன்று ஒன்று சொல்வது என்பது கிடையாது. அன்றைக்கு அந்த வரியை திரு. ராமையா அவர்கள் கொண்டுவந்தபோது அதை ஆதரித்து நான் ஆற்றிய உரையைப் படித்தப் பார்ந்தால், இன்றைக்கு நிறைய பாயிண்டுகள் இதற்குச் சாதகமாகவே இருக்கும். தஞ்சைப் பகுதி மிராசதாரர்களுக்கு எல்லாம் உச்சவரம்பு வைத்துவிட்டோம். நகர்ப்புற சொத்து சம்பந்தமாகவும் கட்டுப்பாடு இருக்கத்தான் வேண்டும். உதாரணமாக இன்றைக்கு நான் முன்பு குடிபிறந்த பகுதியில்—முதல் அமைச்சரது பத்திரிகை அலுவலகத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு கிரவுண்டு 50 ஆயிரம் ரூபாய் அதற்காக அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? ஆகவே இந்த வரியைப் போடவேண்டும் என்ற கொள்கையில் மாற்றம் இல்லை. ஹைக்கோர்ட் கூடச்

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சட்டம் தவறு என்று சொல்லவில்லை. 6-வது செக்ஷனில் மதிப்பை நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பற்றித்தான் சொல்லியுள்ளார்கள். அந்த தாவாசூட்சுபரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் நேற்றைய தினம் ஆர்ட்யுமெண்ட்ஸ் முடிந்துவிட்டன. தீர்ப்பு வழங்கப்படவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பு வந்தபிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக தேங்காய், தேங்காய் நார் இவற்றுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும், பக்கத்தில் உள்ள கேரள மாநிலத்தில் இப்போது வரி போடப்படவில்லை என்றார்கள். கேரளாவோடு நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டியதில்லை. அங்கே இருப்பது கம்யூனிஸ்டு அரசாங்கம். திரு. நம்பூதிரிபாட் எதை எதைச் செய்கிறாரோ, அதை எல்லாம் நாம் செய்யவேண்டும் என்பது நியாயமில்லை. அதைப்பற்றி நாமே பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போடக் கூடாது என்று ரொம்ப நாளாகவே சொல்லி வருகிறார்கள். உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போடுவதாகச் சொல்வது தவறான தவறு என்பதை இந்த மன்றத்திற்கும், மாநில மக்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை. நெல், சோளம் கம்பு, தினை, வரகு, சாமை, கொள்ளு, அரிசி மாவு-இப்படி பல பொருள்களுக்கு வரி கிடையாது. பருப்பு வகைகளுக்கும், கோதுமைக்கும் 1% பலமுனை கட்டத்தில் வரி இருக்கிறது. பழவகைகள், காய்கறிகள், பால் பதார்த்தங்கள், முட்டை, மீன், இறைச்சி ஆகிய இவற்றுக்கு எல்லாம் வரி கிடையாது. ஆகவேதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன், உணவுப்பொருள்களுக்கு வரி போடுவதாகச் சொல்வது சரியல்ல. பருப்பு, கோதுமை நமக்குப் கிடைப்பதே இல்லை. வெளியில் இருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குத்தான் 1% பலமுனை வரி இருக்கிறது.

ஒட்டல்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று திரு. வினாயகம் சொன்னார்கள். அவர் ஒரு ஹோட்டல் வைத்திருந்தார். அதன் காரணமாகச் சொல்லலாம். உணவுப் பண்டங்களைத் தயார் செய்து விற்பனை செய்து அவர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள். லாபநோக்கோடு விற்பனை செய்யப்படுகிற ஹோட்டல்களுக்கு வரி போடத்தான் வேண்டும். அதே நேரத்தில் இப்போதே தொழிற்சாலைகளில் உள்ள காண்டன், பள்ளிக் கூட ஹாஸ்டல்கள் இங்கெல்லாம் வரி கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வெல்லத்திற்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இருபற்றி ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அரசு வன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கெடுதி போலவும், உபயோகிப்போருக்குக் கெடுதி போலவும் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வது நியாயம் இல்லை. சர்க்கரை விலை ஏறி ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கிடைக்காது, மிகவும் சங்கடமான நிலை இருந்தபோது சூதாட்ட மனப்பான்மையில் கரும்பை வெல்லமாக்கி-வியாபாரிகள் நம் மனைய அண்டை மாநிலங்களுக்கு-மராத்தி மாநிலம், மைசூர் மாநிலம் இவற்றுக்கு எல்லாம்-அனுப்பினார்கள். நாங்கள் எட்டு மாத காலம் பணிந்துபணிந்து பிச்சைக்காரர்களைப்போல் கேட்டுப் பார்த்தோம். விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே நாமே வெல்லத்தை வெளியே எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று போட்டோம். In anticipation of the Concurrence of the Union Government என்ற முறையிலே நாம் போட்டோம். அவர்கள் அங்கே கண்கரன்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று ஹைகோர்டிலே போடார்கள். உங்களுக்கு ஏது அதிகாரம், அவர்கள்தான் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதனால் அப்பொழுது என்ன நிலைமை இருந்தது

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

1969 மார்ச் 20

விலை என்ன நிலையில் இருந்தது? திருச்சியிலே விலை என்ன விற்பனை? இந்த நிலையில் மாநில அரசு—மத்திய அரசு உறவு முறைகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம். இங்கே வெல்லத்தின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால் கூட இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சருக்கு உரிமை கிடையாது, அதற்காக அங்கே கையேந்தவேண்டிய நிலைமையத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். இதனால் விவசாயிகள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப் படமாட்டார்கள். நான் கரும்பு பயிர் செய்து இருக்கிறேன், இப்பொழுது எல்லாம் செய்வது இல்லை. 15,000 ரூபாய் வரை விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கு வரியே கிடையாது, 15 ஆயிரத்திற்கு மேலே 75 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் இருந்தால் கம்பவுண்டிங் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் எப்படி இதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. 15 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் வரியே கிடையாது, அதற்கும் மேலே சம்பவுண்டிங் இருக்கிறது. 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே விற்கிறவர்களுக்கு வரியே போட்டு அவர்கள் அந்த வரியைக் கொடுத்தால் என்ன தவறாகிவிடும்? அவர்களுடைய ஒத்துழைத்தால் என்ன? விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இருக்கிற நாலு வியாபாரிகள் சேர்ந்து கொண்டு இப்படிச் செய்கிறார்கள். மிகப் பெரிய புரட்சிகரமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிற இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவது சரியல்ல. அந்த ஊர்ப்பக்கப் பள்ளிகள் இருப்பதால் சொக்கிரங்கனோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்களுக்கும் தெரியும் போணும் பட்டி விற்குது எல்லாம் செய்கிறார்கள். இதிலே மிகப் பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது. குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் விரும்புகிறது. வெல்லத்திற்கு வரிப்போட்டுவிட்டோம். கரும்புச் சாற்றை ஆலைகளின் மூலம் எடுத்தபிறகு சக்கையைத் தீயாக எரித்துவிடுகிறார்கள். கிராமத்திலே உள்ள முறை மாதிர்ச் செய்கிறார்கள். கிராம மக்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை, நகரத்திலே உள்ளவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே 2 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகிறது. வெல்லத்திற்காக 4 லட்சம் டன் என்ற அளவிலே ஒரு பயங்கரமான பெருளாதாரக் குற்றத்தைச் செய்து இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே அதுமாதிரிச் செய்வதை நாம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. 50 லட்ச ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் இதன்மூலம் வருகிறது. இடையிலே இருக்கிறவர்கள்தான் கொஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள், அதிலே ஒன்றும் தவறில்லை. நிதிமன்றத்திற்குப் போடுகிறார்கள். நாம் நிதிமன்றத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையைக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் அதைக் கொடுத்து விட்டால், இதை ஒன்றும் பெரியதாக ஆக்கவேண்டாமென்று நான் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேங்காய் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கும் ஹைகோர்டிலே கேஸ் போட்டுவிட்டார்கள். அதனால் இப்பொழுது வசூல் செய்யவில்லை. தடைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது இருக்கலாம் என்ற முறையில் தான் அரசாங்கம் முடிவெடுத்தது. வரி போடுங்கள் என்று அரசாங்கத் திடம் சொல்லிவிட்டு அதனுடைய வசதிகளையெல்லாம் நிறுத்திவிடுங்கள் என்று சொன்னால் மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையதான் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்தவிதமான சிரமமும் இருக்கக் கூடாது. அந்தசமயம் வருமானமும் வரவேண்டும். மக்களைக் கசக்கிப் பிழிவதற்காக அல்ல. மற்றப்படி உறுப்பினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை யெல்லாம்—நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்—அப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில் கவனிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால்—இதிலே 13 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. நாம் இதைப் பெருமையாகத்தான் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் இதிலே வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்வேன். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கின்ற வரியை வைத்துக் கொண்டு வரி எர்ப்பதைத் தடுத்து நிறையச் செய்யலாம். இந்த

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அரசு வந்த பிறகு பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்குல் எக்ஸம்ஷன் செய்திருக்கிறோம். நாங்கள் வந்து செய்திருக்கிறோம். இதைத்தவிர 15 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கம்பவுண்டிங் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். யாராவது ஒருவர் பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட் செய்துதானே ஆகவேண்டும்? விதிமுறைகளில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் தப்பு என்றும் இன்னொருவர் தப்பு என்றும் இப்படியே ஒவ்வொருவரும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் கடைசியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் தானே முடிவு சொல்லியாக வேண்டும்? அதேபோல்தான் வியாபாரத்தில் ஆக்ட்டும், நிர்வாகத்திலே ஆக்ட்டும் ஊர்க்காரர்களிடத்திலே எல்லாம் கணக்காபாய்ப்பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியும்? எனவேதான், தொழில் துறையிலே ஆக்ட்டும், அரசாங்க நிர்வாகத் துறையிலே ஆக்ட்டும், அரசியல் கட்சியிலே ஆக்ட்டும், எவனோ ஒரு மனித ஜாதியைச் சேர்ந்தவன்தான் முடிவுசெய்யவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் தாவா என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்தினர் சொல்கிறார்கள், மந்திரி மார்கள் சொல்கிறார்கள், கடைசியில் யாராவது கையெழுத்துப் போட்டுத் தானே ஆகவேண்டும்? இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கை, மனிதனின் செயல்கள் ஸ்தம்பித்து விடும்.

எனவே பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட் பற்றி அவர்கள் சொன்ன விமர்சனம் சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வியாபாரிகளிடத்திலே இந்த அரசுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்களும் இந்த அரசிக்கு ஒத்தழைப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே அபகீர்த்திக்கு இலக்கான இந்த இலாக்காவை என் தலைமையிலே சுமத்தினார்கள், சுமத்தினார்கள் என்றால் நாங்கள் பரிந்து கொண்டோம். அப்படிப்பட்ட இலாகா இன்றைக்கு நல்லபடியாகச் செய்யவேண்டுமென்ற முறையில்தான் அதிகாரிகளும் ஒத்துழைத்தார்கள். எனவே வணிகர்கள், வர்த்தகர்கள் இவர்களும் வரியைக் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புகார்கள் வருகின்றன. நானும் பார்சுக்கிறேன். எல்லாவற்றிலும் தான் அது இருக்கிறது. புகார்கள் கொண்டுவரப்படுகிற நேரத்திலே அதிலே தண்டனை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயங்காது. வணிகத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரண்டு ஆண்டுகள் பயங்கரமான நிலைமை, பிரிசெஷன் பீயர்ஸ், தொழில்கள் ஸ்தம்பித்த நிலைமை இருந்தும் 12 கோடி ரூபாய் வருவாய் வந்திருக்கிறது. அதற்காக வணிகப் பெருமைகளுக்கும், இந்தத் துறையினருக்கும் நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எக்ஸ்சிஸ் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்கூல்ஸ் என்ற வார்த்தையையே நான் இந்த மூன்று மணி நேரத்திலே பார்க்கவில்லை. எந்தவிதமான ஸ்கூல்ஸிலும் இல்லாமல் இவ்வளவு ஆகியிருக்கிறது. இது பெருமைக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலகைப்பொறுத்து வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற நூலுக்கு விற்பனைவரியை ரத்து செய்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி யாரும் இங்கே சொல்லவில்லை. அந்தக் காரியமும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதேமாதிரி கைத்தறித் துணியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கைத் தறித் துணிக்கு இப்போதே விற்பனை வரி கிடையாது. ஏதோ விற்பனை வரி இருப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு பேசினார்கள். Under item 7 of the third schedule of the Madras General Sales Tax Act, Handloom

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 20]

cloth is already exempt from that கைத்தறித் துணிக்கு முன்பே
வரி இல்லை. அதோடு ரிபேட் கூட பல சமயங்களில் கொடுத்
தீரும.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் மொரார்ஜி
தேசாய் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். கோவை
பஞ்சாலேத் தொழில் நெருக்கடியில் எக்ஸைஸ் டியூட்டி தலைவலிபாக
இருக்கிறது. அதைப் பற்றி ஆக்கபூர்வமான முடிவுக்கு வாருங்கள்
என்று அண்ணா அவர்களே கைப்பட மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கு
ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். கணிசமான அளவுக்குச் சங்கவரியில் உதவி
செய்ய முன்வந்தால், விற்பனை வரியை நீக்குவதோடு, மின்சாரக்
கட்டணத்திற்கான சர்சார்ஜையும் ரத்து செய்கிறோம் என்று எழுதினார்கள்.
இன்றுவரை மத்தியப் பேரரசு நல்ல ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்ட
தாகத் தெரியவில்லை. நிதியமைச்சர் அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள
விதிவிலக்கு சாதாரணமானது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்
தற்போது சந்தித்த பிறகாவது நல்ல முடிவுக்கு அவர்கள் வருவார்கள்
என்று கருதுகிறேன். இரண்டு, இரண்டரைக் கோடி ரூபாயை நூலுக்கு
விதிக்கப்பட்டுள்ள விற்பனை வரியைத் தள்ளிக் கொடுக்க நாம் தயாராக
இருக்கிறோம் என்பது இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சினை
யிலே அக்கறை கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுவதாகும்.

இந்த அரசாங்கம், சட்டபூர்வமாக இந்த அரசாங்கத்துக்குத் தேவை
யில்லாத ஒரு பைசாவைக் கூட வசூலிக்க விரும்பாது. நியாயப்படி
இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய தொகையை ஏமாற்ற நினைத்
தார்களானால்-அது காலணவாக இருந்தாலும்-இந்த அரசாங்கம்
வசூலித்தே தீரும்.

நான்கு கோடி மக்களுடைய ஆணையின் பேரில் அவர்களுடைய
கருவிகளாக, ஏஜெண்டுகளாக நாங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்
வரியை எய்த்துவிட முனைந்தால் நிச்சயமாக அதை வசூலிப்பதற்கான
எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அதே சமயத்தில்
அவர்களுக்கு ஏதேனும் இடைஞ்சல் இருக்குமானால், அதிகாரி தவறு
செய்தால் அந்த அதிகாரியைத் தயவு தாட்சண்யம் இன்றி தண்டிக்க
இந்த அரசாங்கம் ஒருநாளும் தயங்காது. இந்த வரி ஜனநாயக வரி
என்று ஏற்கனவே நான் இந்த மன்றத்தில் சொன்னதாக ஞாபகம்.
மக்கள் எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ளும் வரி இது. இந்தத் தறை
வெற்றிகரமாகச் செய்யப்பட நல்ல யோசனைகளைச் சொன்ன மாண்புமிகு
உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்
கொண்டு, இந்தத் துறையின் பணிகளில் மேலும் ஆக்கமும்,
வளர்ச்சியும் ஏற்படும் வகையில் வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திருமபப்
பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : மெட்ராஸ் என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்சில்
நிறைய ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். இப்போது இந்த
சினிமா டிக்கெட்டுகளை அந்தந்த கொட்டகைக்காரர்களே அச்சடித்து
அதிலே சேல்ஸ்டாக்ஸ் அதிகாரிகளிடத்திலிருந்து முத்திரை வாங்கு
கிறார்கள். இதிலே பல தவறுகள் இருப்பதால், அரசாங்கமே ஒட்டு
மொத்தமாக டிக்கெட்டுகளை ஜில்லாவாரியாக அச்சடித்து அதை சேல்ஸ்
டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மென்டில் கொடுத்து முத்திரைகளைப் போட்டு இவர்
களுக்குக் கொடுக்க முன் வருவார்களா? இதே முறையில் ஒரு
மாநிலத்தில் நடந்து வருகிறது. They have plugged these loopholes.
தாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் சட்டம்
விவாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அதைத் தாங்கள் ஆதரித்திருந்தாலும், 4%
என்பதை 2% என்று ஆக்க வேண்டுமென்று தாங்கள் அமென்ட்
மென்ட் கொடுத்து அது தோல்வியடைந்திருக்கிறதே....

1969 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் அப்போதும், இந்த மன்றத்திலும் சரி வெளியிலும் சரி, ஆதரித்துத்தான் இருக்கிறேன். நான் தவறாகச் சொல்லியிருந்தால் கொண்டு வந்து காண்பிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. வினாயகம் அவர்கள் முத்திரை அடித்துக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசாங்கமே டிக்கட்டுகளை அச்சடித்துக் கொடுத்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். போலி முத்திரை போட்டுக் கொள்வது போல், போலி டிக்கட்டுகளையும் அவர்கள் அடித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோரிக்கை எண் 3-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. என். வரதராஜன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

கோரிக்கை எண் 3-க்கு திரு. கே. வினாயகம், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. எம். சுரேந்திரன் ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி : “கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,79,44,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் (இந்து சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித்துறை உட்பட).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுவரையின்மேல் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் (இந்து சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித்துறை உட்பட) என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 19,48,86,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the need to minimise red-tapism in district administration, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 19,48,86,500 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss the general policy and the desirability of introducing some new changes and improvements in the district administration, I move the cut motion standing in my name :

[Thiru K. Vinayakam]

[1969 மார்ச் 20]

“That the allotment of Rs. 19,48,86,500 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக வேலைகளில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைப் போக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க :

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் (இந்த சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித் துறை உட்பட) என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகிற ரூ. 19,48,86,500-ல் இருந்து ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிலையில் தோன்றும் பிரச்சினைகளைத் துரிதமாகத் தீர்த்துவைப்பது குறித்து விவாதிக்க :

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் (இந்த சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித் துறை உட்பட) என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகிற ரூ. 19,48,86,500-ல் இருந்து ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை வழங்கிய பிறகு நான் இறுதியாக அந்தக் கருத்துக்களுக்கு விளக்கங்களைத் தர இருக்கிற வகையில் முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தான் இருக்கிறது. இரண்டு மணி வரை உட்காருவதாக இருந்தாலும் 1½ மணி நேரத்தான் இருக்கிறது. பதின்மூன்று உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் என்று கொடுத்தாலும் ஒரு மணி நேரம் ஆகிவிடும். அமைச்சர் அவரை மணி நேரத்தில் பதில் அளிக்கலாம். ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் போகாமல் இருக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இது ரொம்ப முக்கியமான மானியம். ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கிய மானியத்திற்கே இரண்டு மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு மணி நேரமே ரொம்பக் குறைவு. ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தையாவது கொடுப்பது நல்லது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இதற்குக் கொஞ்சம் அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாலையில் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலையில், பேசுகிறவர்கள் மட்டுந்தான் வருகிறார்கள், மற்றவர்கள் வருவதில்லை. இரண்டரை மணி வரை வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்போது கூட உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடந்தான் பேச முடியும். அதற்கு ஒரு மணி நேரம் ஆகிவிட்ட பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசி அமைச்சர் பதில் அளிக்க வேண்டும். ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

1969 மார்ச் 20]

பிழை
12-30

* திரு. எம். வில்லியம் கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்படி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இப்போது ஆலோசனைக் குழுக்களாக செயலாற்றி வருகின்றன. மாவட்ட மன்றங்களுக்கு சற்று அதிகாரங்கள் கூடுதலாக அளிப்பது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். முக்கியமாக மாவட்டங்களில் நடத்த வேண்டிய காரியங்களுக்காவது மாவட்ட குழுக்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல பல ஆலோசனைகளைக் கூறுகிறார்கள். அங்கு ஒரு தீர்மானம் வடிவெடுக்கும்போது அந்தத் தீர்மானத்தை அந்த மாவட்டத்தில் உடனடியாக செயலுக்குக் கொண்டுவர அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும். அங்கு தீர்மானிக்கப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்படும் தீர்மானங்கள் நல்லமுறையில் சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு அவற்றை உடனுக்குடன் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். வெறும் ஆலோசனைக் குழுவாக இருப்பதால் தீர்மானங்கள் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்படுவதற்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்தத் தீர்மானங்களை உடனுக்குடன் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு தக்கபடியான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சிறு சிறு நியமனங்கள் விஷயமாக, கீழ் மட்ட உத்தியோகங்களில் நியமனங்கள் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. பல ஏழைகள் அதனால் கஷ்டமடைகிறார்கள். ஒவ்வொரு இலாகா அதிகாரியும் அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் நியமனங்கள் நடத்துகிறார்கள். செல்வாக்கு படைத்தவர்களுக்குத்தான் நியமனங்கள் கிடைக்க ஏது இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு நியமனக் குழு ஏற்படுத்துவது ஏற்றதாக இருக்கும். அப்படி கலெக்டர் தலைமையில் மூன்று அல்லது நான்கு பேர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி அந்தக் குழு இப்படிப்பட்ட கீழ்மட்ட உத்தியோகங்களுக்கு நியமனம் செய்யலாம் என்று செய்யவேண்டும். 1966-ல் தக்கிலையில் இருந்த மாவட்ட கல்வி அதிகாரி பத்து ரூபாய் கட்டிய, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குப் பேட்டி அளித்தார்கள். அப்படிச் செய்து துவக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், நடுத்தரப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்களின் நியமனத் திற்கான ஒரு லிஸ்ட் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த லிஸ்டின்படி அவர்கள் நியமனம் நடத்திவந்தார்கள். அவர் மாற்றப்பட்டு இன்னொருவர் கல்வி அதிகாரியாக வந்தவுடன் அந்த லிஸ்டைக் கவனிக்காமல் கல்வி அதிகாரி தம் இஷ்டம்போல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சி லிருந்து பெயர்களை வரவழைத்து நியமனம் செய்தார்கள். ஆகவே, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ச் லிஸ்டிலிருந்து முதல் லிஸ்ட் பிரகாரம் உள்ள ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் நீக்கிவிடப்பட்டன. ஆகவே புதிதாக எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சிலிருந்து வந்த லிஸ்டில் இவர்கள் பெயர்கள் வராமல் போய்விட்டன. அப்படி ஆசிரியர்கள் லிஸ்டிலிருந்து வந்தவர்கள் 70 பேர்களின் பெயர்களும் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ச் லிஸ்டிலிருந்து மாற்றப்பட்டுவிட்டன அவர்கள் புதிதாக ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்றால், திரும்பவும் அவர்கள் பெயர்கள் வர மூன்று வருடங்களாகும். அதற்குள் அவர்கள் வயது வந்தவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க சர்வீஸ் கமிஷன் போல் ஒரு நியமனக் கமிட்டியை மாவட்டந்தோறும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டங்களில் பலவித ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. குமரி மாவட்டத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலர்தங்கள் சுயநிம் காரணமாக நிர்வாகத்தில் அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள். குறிப்பாக போலீஸ், போலீஸ் நிர்வாகம், உணவு விநியோகம் ஆகிய துறைகளில் அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள். அதனால் நிர்வாகம்

[திரு. எம். வில்லியம்]

[1969 மார்ச் 20]

நல்லமுறையில் செயல்படாமல் போகின்றது. அதனால் அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் நீதி வழங்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதிலும் முக்கியமாக போஸ்டல் நிர்வாகத்தில் குறுக்கீடு அதிகமாக இருக்கிறது. உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று லைசென்ஸ் பெற்று ரேஷன் கடைகள் நடத்திவருகிறார்கள். அந்த லைசென்ஸ்தாரர்கள் நல்லமுறையில் ரேஷன் விநியோகம் செய்யாவிட்டால் பராதிகள் எழுப்பக் கூடும். அப்போது அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்தப் பராதிகள் சரியாக யிருந்தால் லைசென்ஸை ரத்து செய்துவிடலாம். அப்படி ரத்து செய்த பின்னர் வேறு யாருக்காவது அதைக் கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்யாமல் 120 பேர்களின் லைசென்ஸை ரத்து செய்யப்போவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இப்போதுள்ள கடைகளை என்ன காரணத்திற்காக மாற்றப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. குற்றங்கள் செய்திருந்தால், நிச்சயமாக தண்டிக்கத்தான் வேண்டும். அதற்கு நான் ஒருபோதும் ஆட்சேபிக்கமாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 120 பேர்கள் லைசென்ஸை ரத்து செய்யப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்தத் தகவல் உண்மையானதல்ல. அப்படி ஏதாவது 120 பேர்களின் பெயர்கள் உறுப்பினருக்குக் கிடைத்திருக்குமானால், அதைத் தெரிவித்தால், அது பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எம். வில்லியம் : அவ்வண்ணம் நான் கேள்விப்பட்டேன். அது சரி என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அது பற்றி ஒரு சில விஷயங்கள் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வண்ணம் ஒரு லிஸ்ட் தயாரிக்கப்பட்டது நிச்சயம். இங்கு அது அனுப்பப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். அவ்வண்ணம் ஏற்படக்கூடாது. நல்லமுறையில் ஆட்சியை நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம். அவ்வண்ணம் நடத்துவார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். குற்றங்கள் செய்தால் தனியாக நடத்தினாலும் சரி அல்லது கூட்டுறவு சங்கம் நடத்தினாலும் சரி அதை ரத்து செய்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆகவே, நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றி மாவட்டங்களில் செயலாற்றுகிற ஆட்சியில் உள்வாங்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பு கொடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கிள்ளியூரில் டாப்பியோக்கா கராஷ் ப்ரோக்கிராமுக்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். முதற்படியாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டது. இது எவ்வண்ணம் நடத்தப்பட்டது என்பதை நினைக்கும்போது சங்கடமாக இருக்கிறது. எந்தத் திட்டமானாலும் யூனியனுக்குள் நடத்தப்படுகிற திட்டங்கள் பற்றி யூனியன் கூட்டத்தில் வைத்து ஆலோசித்து அவை நல்லமுறையில் நடத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்த மரச்சீனி தீவிர சாகுபடி திட்டம் பற்றி அப்படிச் செய்யாமல் அதை ஒரு சில அதிகாரிகள் கையில் கொடுத்து அந்தத் தொகை—ஒரு லட்சம் ரூபாய்—மக்களுக்குப் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விட்டது. பணம் கையாடல் பற்றி ஒரு அதிகாரியின்மேல் இப்போது ஒரு கேஸ் எடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அது என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. எஃப். ஐ. ஆர். எடுக்டார்கள். அந்த கேஸில் ஒரு முன் னேற்றமும் இல்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே இவ்வண்ணம் சீர்கேடுகள் இல்லாமல் நல்லமுறையில் மாவட்ட நிர்வாக ஆட்சி நடைபெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. வீரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச் சட்டமன்றத்தின் அரசியல் ஆசானாக விளங்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கில்லை. தனது சொல்லால், எழுத்தால், செயலால் எதையும் மூடி வைக்கத் தெரியாத அண்ணா அவர்கள், தமிழ் மக்கள் தன்மேல் வைத்துள்ள பாசத்தால், நம்பிக்கையால், கடமையால் தன் தோழை மட்டும் மூடி வைத்துவிட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தம் உழைப்பால், கஷ்டப்பட்டு உடலை வருத்திக் கொண்டு தமிழ்நாட்டுக்காக

1969 மார்ச் 20]

[திரு. சி. வீரமணி]

தன் இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்துவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அமரர் அண்ணா அவர்களின் நல்லெண்ணங்கள் ஈடேறும்வகையில் அவர்களது நிழலாக விளங்கிய கலைஞர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இப்போது அமைச்சரவைக்குத் தலைமையேற்றிருக்கிறார்கள். அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து தமிழ் மணத்தைத் தரணியெங்கும் நாங்கள் பரப்புவோம்.

உடல் நடமாட உயிர் எவ்வளவு முக்கியமானதோ, அதேபோன்று அரசாங்கம் நடைபெற அலுவலக நடைமுறைகள் முக்கியமாக உள்ளது. நாம் உணவை எட்டு நிமிடங்களில் சாப்பிடுகிறோம். ஆனால் உடல் அந்த உணவு ஜீரணிக்க எட்டுமணி நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறது. அதற்கு நல்ல உடல் உறுப்புகள் தேவைப்படுகின்றன. அதேபோன்று இன்றைய தினம் பல்லாயிரக் கணக்கான பிரச்சினைகள் அரசாங்கத்தின் முன்னால் அதிகரித்து வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளை யெல்லாம் ஜீரணிக்க நல்ல ஆரோக்கியமான அலுவலக நடைமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன. நாம் மக்களின் நன்மைக்காக எவ்வளவோ திட்டங்கள் போடுகின்றோம். அதற்காக எவ்வளவோ தொகை மானியங்களைக் ஒதுக்குகிறோம். அவையல்ல முக்கியமானவை. போடப்படக்கூடிய திட்டங்கள், அவற்றிற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகைகள் மக்களுக்கு எந்த வகையில் போய்ச் சேருகிறது என்பதை தெள்ளத்தெளிவாக ஆராய வேண்டும். மாவட்ட நிர்வாகத்திற்காக பிரிட்டிஷ் காரன் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறைகளே இன்னும் அந்த நிர்வாகத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அந்த முறைகள் எவ்வளவு கேடுகளை விளைவிக்கின்றன என்பதை தெள்ளத் தெளிவாகக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணமாக, ஹரிஜன நல இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஹரிஜன் வீட்டு மனைக்காக ஒரு மனு போடுகிறான். அந்த மனு மாவட்ட அதிகாரிக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. அங்கிருந்து அந்த மனு திரும்பி டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃப்ரே ஆபீஸருக்குப் போகிறது. அங்கிருந்து அந்த மனு தாசில்தாருக்குப் போகிறது. தாசில்தார் ஆபீஸுக்கு அந்த மனு சென்றவுடன் அதை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு செவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்பாட்டுக்குப் போகிறார். ஸ்பாட்டிற்குப் போனவுடன் அங்கே போய் என்ன ஆகிறது என்றால், கரினத்தையும், முஸ்சிப்பையும் தேட வேண்டியதாகியிருக்கிறது. அவர்கள் தயவு இருந்ததால் எங்கள் முடியுமென்ற நிலைவருகிறது. அப்படி அவர்கள் எழுதினாலும் அது தாசில்தாருக்கு வருகிறது. பிறகு பரிசீலனைக்காக அது டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃப்ரே ஆபீஸுக்கு வருகிறது. பிறகு மாவட்ட ஆட்சியிடம் வருகிறது, பிறகு நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. அரசாங்கத்திற்கு வந்த பிறகு ரெவினியூ போர்டுக்குப் போகிறது. அங்கு போய்ப் பிறகு அரசாங்கத்திற்கு வந்தாலும் 'ஃபோர்ட் ஒன் நோட்டிபிகேஷன்' வர வேண்டும். அது வந்தாலும் கெஜட் பதிவுக்குப் போக வேண்டும். அப்படிப் போனபிறகு 'ஃபோர்ட் ஒன் நோட்டிபிகேஷன்' வந்த பிறகு அந்த நிலத்தை எடுப்பதற்காக மறு பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டும். 'டெக்ஸ்ட்ரேஷன்' அதிகாரம் ஏற்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட வேண்டும், இப்படிப்பட்ட பல சங்கடங்களுக்குப் பிறகு கடைசியிலே நிலத்தை எடுக்கப்போகும் நேரத்தில் கவர்ன்மெண்டுக்கு ரிட் போட்டுவிட்டால் நிலமும் எடுக்க முடியாது, ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமும் கிடைப்பதில்லை. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அரசாங்கத்திலேயுள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

எழுத்தார்கள் தன் பதிலைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கட்டுகள் அதிகமான நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டுகள் சர்க்காரான முறையில் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டுகளை விரைவுபடுத்துகின்ற முறையிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், தன்

[திரு. சி. வீரமணி]

[1969 மார்ச் 20]

பதிவேடு என்ற முறையை ரத்து செய்துவிட வேண்டும். தன்பதிவேடு வைத்திருப்பதன் மூலம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு எழுத்தருக்கு ஒரு மணி நேரம் வீணாகிறது. அப்படியென்றால் மாநிலம் பூராவிலுள்ள எவ்வளவு எழுத்தார்களின் வேலை ஊழல் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாக உணர முடிகிறது. அடுத்து இப்படிப்பட்ட நடைமுறைத் தாமதங்கள் ஏற்படுவதனால் லஞ்ச ஊழல் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த லஞ்சத் திற்கு மூலகாரணம், அலுவலக நடைமுறைகளிலே தாமதமான நிலை ஏற்பட்டு வருவதுதான். லஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றால், அலுவலக நடைமுறைகள் தெளிவுக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு வருஷின்ற மனுக்களின் மேலே அரசின் முத்திரை குத்தப்படுவதற்கு பதிலாக இவ்வளவு நாட்கள் தவணை என்ற முத்திரையைக் குத்தும் முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும். லோன் என்று வந்தால் அதற்கு 6 மாதங்கள் என்று குறிப்பிட்டு 6 மாத முத்திரையைக் குத்த வேண்டும். ஆர்டினரி என்றால் அதன்மேல் 3 மாதம் என்று சீலைக் குத்த வேண்டும். அப்படியாக, 3 மாதங்களுக்கு, 6 மாதங்களுக்கு, 2 மாதங்களுக்கு, ஒரு வருஷத்திற்கு என்று தவணைகளைக் குறிப்பிட்டு விண்ணப்பங்களின் மேல் குத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஒப்படைக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் படிக்கப்படாவிட்டால் அதற்குக் காரணமானவர்களிடம் 'எக்ஸ்ப்ளனேஷன்', தகுந்த முகாந்தரங்களை அலுவலக நிலையிலே கேட்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால் சீரான முறையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்வதேன்.

(திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் தலைமை)

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இலாக்கைகளுக்குத் தனித்து இயங்கக்கூடிய சக்தியைக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாய இலாக்காவில் ஒரு அதிகாரியை நியமித்தால் அவர் வேறு இலாக்காவிற்குப் போகாமல் இருக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) தயவு செய்து இந்த மானியத்தின் மீது பேச இன்னும் கொஞ்சம் டைம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நான் வேறு எந்த மானியத்திலும் பேச வில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்): உங்களுக்கு 5 நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்பொழுது 6 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. சி. வீரமணி: சிக்கல் ஏற்படுவதற்கு இன்னொன்றும் காரணம் அம்பேத்கார் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்:

“இந்தியர்கள் மத உணர்வு, இன உணர்வு கொண்டவர்கள் என்பதை நான் மறக்க முடியாது. இந்தியர்கள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் நிர்வாகக் காரியங்களை சமுதாயக் கண்ணோட்டத்துடன், இன அடிப்படையிலோ சாதி அடிப்படையிலோ கவனிக்காது நிர்வாகத்தை நிர்வாக ரீதியிலே கவனிக்கும் நாள் வரும் என்று நான் நம்பவில்லை. இந்தியர்கள் சட்ட நிர்வாகத்தில் மத, இனக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் செயல்படுவர். இதை நாம் மறக்க முடியாது; மறுக்க முடியாது; இக் காரணத்தினால் நான் மிகவும் இன்னல் அடைந்துள்ளேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல மாநில அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது மத்திய அரசிடம் அதிக அதிகாரங்கள் இருப்பதால் பின்தங்கிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அம்பேத்கார் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள், “மாநில சுய ஆட்சி பற்றி நான் சொல்வதெல்லாம் இதுதான். மாகாணங்களுக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு சுய ஆட்சி கொடுக்கப்பட வேண்டும்; மேலும் தற்போது மத்திய அரசுக்கு அவற்றின் மீதுள்ள அதிகாரத்திலிருந்து அவை விடுபட வேண்டும் என்னும் கருத்துக்கு நான் ஆதரவு தருகிறேன். ஆனால், நான் இம்மாநாட்டில் பிரதிநிதியாகவுள்ள வகுப்பினரின்

வாக்கெடுப்பு

1969 மார்ச் 20]

[திரு. சி. வீரமணி]

நல்லனக் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கினும், இந்திய நாட்டின் நலனையும் குறிப்பாக தொழிலாளரின் நலனையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கினும் மாநிலங்களுக்கு மாகாண சுயாட்சி உரிமை வழங்கும் வகையில் நாம் அரசியலமைப்பைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே, இப்பொழுதுள்ள முக்கியமான பிரச்சினை நம்முடைய மாநில நடைமுறைகளை, அலுவலக நடைமுறைகளை நல்ல முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டியது. மற்றொன்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் இங்கு சென்னையிலிருக்கும் ஃடுருகள், மத்திய சர்க்காரிடம் இரண்டாயிரம் மைல்கள் கடந்து போக வேண்டியதில்லை. மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த இரண்டு காரியங்களும் தமிழக மக்களுக்கு முக்கியமானது.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்) : அடுத்து திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் இடத்தில் இல்லாததால் அடுத்து திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையில் எங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இந்தத் தடவை மட்டுமல்லாமல் இதை முன்னாலே பல தடவைகள் பல உறுப்பினர்கள், எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை, அதனுடைய நிர்வாகத்தின் நன்மையைக் கருதி இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று பலலாண்டு காலமாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது, அவர்களுக்கிடையேயிருந்த, கட்சிக்குள்ளேயிருந்த சில அரசிடல் காரணங்களுக்காக, அதிலும் குறிப்பாக ஒரு தலைவருடைய செல்வாக்கு பாதிக்கப்படுமென்பதற்காக அந்த மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. அதனே தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கமும் நீடித்துக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை. உடனடியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று அந்த மாவட்ட மக்கள் சார்பில் நான் மிகப் பணிவன் புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதில் இடையூறான காரணங்கள் ஏதும் இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இரண்டாகப் பிரித்தால் தலைநகரத்தை எங்கே அமைப்பது என்பது அதற்குப் பின்னாலே முடிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு சாதாரணமான விவகாரம். எனவே, கொள்கையளவில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதைப்பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து அறிவிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தமிழகத்திலேயே மிகவும் வறட்சியான மாவட்டமாகும். அதனுடைய உணவு நிலைமை மிகப் பயங்கரமாக இருக்கிறது. இது, இந்த ஆண்டில் மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து பலலாண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது. அங்கேயிருக்கும் நிலைமையில் விவசாயிகளை முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால் அந்த மாவட்ட மிகப்பெரியதாக இருப்பது பெரிய இடையூறாக இருக்கிறது. மாவட்ட நிர்வாகத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருப்பது நம்முடைய நிர்வாகச் சீரமைப்பிற்கு மிகப்பெரிய இடையூறுக இருக்கிறது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். திரு. முருகேசு முதலியார் அவர்களுடைய அறிக்கை எப்படி இருக்கிறதோ, சரியாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி, அரசாங்கம் என்ப முடிவு எடுக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் நான் முக்கியமாகக் கூறுவது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கலைத்துவிட்டு, மாவட்டங்களை மிகச் சிறிய அளவில், பழைய ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத் தைப்போல் கொண்டு வந்தால் சீராக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக, எங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன் விவகாரங்களில் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடத்தக்கபோல் தேர்தல் நேரங்களில் ஆள் ஈடத்துவதும்,

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1969 மார்ச் 20]

தேர்தல் செலவுகளை ஈடுகட்டுவதற்குத் தில்லு முல்லுகள் செய்வதும் இன்று சாதாரணமான, சகஜமான ஒரு உள்ளூர் அரசியலாக மாறிவிட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றால் தயவு செய்து பஞ்சாயத்து யூனியன் முறைகளை மாற்றி, பழைய ஜில்லா போர்டு முறைகளை நிறைவேற்றுகள் மூலம் மாவட்ட நிர்வாகத்தைச் சீராக நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தலைநகரத்திற்கும் மேற்குப் பகுதியிலிருக்கின்ற கடைசி ஊருக்கும் 130 மைல்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தில் அரசியலிலோ அல்லது பொது நிர்வாகத்திலோ நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கும் பலர் தலைநகரம் எப்படியிருக்கிறது என்று கூடப் பார்த்ததில்லை. இன்னும் சில அலுவலகங்கள், மதுரையிலே இருக்கும் அலுவலகங்கள் சிலசெங்கைக்கும், பரமக்குடிக்கும் திடீர் திடீரென்று மாற்றப்படுகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ, அல்லது பொது ஊழியர்களோ அரசாங்க அலுவலகங்களைச் செல்ல வேண்டுமென்றால் தலைநகரத்திற்கு என்று செல்ல முடியாது, பரமக்குடிக்கு ஒரு நாளும், சிலசெங்கைக்கு ஒரு நாளும், இராமநாதபுரத்திற்கு ஒரு நாளும் அல்லது மதுரைக்கும் செல்லவேண்டும். அலுவலகங்கள் தெரியாது. இதனால் சிகப்பு நாடா முறை பத்திரமாக, தீவிரமாக அமுலில் இருந்து வருகிறது. இதை மாற்றியாக வேண்டுமென்றால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும். மேற்கு இராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்தவரையில், அப்படிப் பிரிக்கப்படுவதால் தலைநகரம் பற்றி அப்பிரிய பேதம் இல்லை. தலைநகரமாக விருதுநகரை வைப்பதா, அருப்புக்கோட்டையை வைப்பதா அல்லது சிவகாசியை வைப்பதா என்பதில் ஒரு சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அங்குள்ள முக்கியமான பெரியவர்களை அழைத்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினால் சுமுகமான நிலை ஏற்பட்டு வரும். எனவே, தலைநகரப் பிரச்சினை ஒன்றை மட்டும் வைத்து இவ்வாறு பிரிப்பதில் காலத்தை நீடிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் பல, ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்கு கொடுக்க முற்பட்டாலும் கூட எங்கள் மாவட்டத்தில் புறம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏழைகளுக்கு ஜாரி செய்யப்படுவதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் கன்னிசேரியில் ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் ஏற்கெனவே நிலமுள்ள ஒருவருக்கு, நிலத்தை ஜாரி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவிக்கு 15 ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. மனைவியின் பேரில் நிலம் இருக்கிறது, எனக்கு இல்லை என்று சொல்லி, அவர் இப்பொழுது இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நஞ்சையை ஜாரி செய்திருக்கிறார். நான் அதை எடுத்துக் கூறியும் சிவகாசியிலே இருக்கிற ஆர். டி. ஓ. எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இராணுவத்திலேயிருந்து திரும்பியவர்களுக்கும், மற்ற ஏழை எளியவர்களுக்கும் நிலத்தை ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, எங்களது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அழைக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Mr. Chairman, Sir, I wish to say a few words on the Demand-District Administration presented to this House by our Hon. Chief Minister. In this connection, I wish to state that I would support the Demand and say a few words about the administration that is prevailing in our Dharmapuri district in general and Hosur taluk in particular. As the proverb goes 'Art is great but life is short', the time given to me is very short. Therefore I would say one or two words.

1969 மார்ச் 20] [Thiru K. S. Kothandaramaiah]

Firstly, as regards the collection of Government loans from the ryots, my taluk is suffering from drought and the people there are not able to pay the Government loans and also the loans taken from the co-operative societies. We have already represented the matter to the Collector and he has ordered a go-slow policy in regard to this matter. But the local officials are compelling the ryots to pay the loan amounts immediately. So, I would request the Hon. Chief Minister to see that extension of time is given atleast to the next gingelly season for the recovery of the loans.

Next with regard to the supply of rations, the number of ration shops in our taluk is very small compared to the number of villages. Therefore, I would request the Hon. Chief Minister to take steps to see that they are increased and also a portion of the 10,000 tonnes of foodgrains promised to be supplied by the Central Government is allotted to the Dharmapuri district.

Sir, I learn that our Hon. Chief Minister has been able to convince the Prime Minister of India to tour the drought-affected districts of our State and also that she would tour only North Arcot and Chingleput districts. Since Hosur is near Bangalore, the Prime Minister can take the plane at Bangalore for Delhi, after visiting North Arcot District and Chingleput districts. So, I request the Government and the Hon. Chief Minister to arrange the programme of the Prime Minister in such a way that it should be possible for her to visit the Dharmapuri district also.

Then, with regard to the use of Telugu for official purposes in the Hosur taluk and certain other areas, the Government of India and also the Government of Madras have accepted the recommendations of the Zonal Council and also the recommendations of the Commissioner for Linguistic Minorities. Last year our late Chief Minister was kind enough to say on two occasions that he would implement the decisions taken in the meeting of the Zonal Council. With regard to areas where other languages are predominant like Hosur, Ponneri, Tiruvallur, etc., the Commissioner has stated that all important documents and correspondence should also be given in Telugu so that the people of these languages may be able to understand the policies of the Government and the good work done by them and give their full co-operation to them. In this connection, I would refer to one matter, i.e., two months back a Member of the Board of Revenue, Thiru Mani, came to Hosur and visited a village one morning. At that time only a few people were standing and as soon as he began to put questions in Telugu: "Emandi, Mee Kashtamulu Cheppandi"—that is, 'please tell me, what are your difficulties'—within two or three minutes, it was a wonder to see more than 100 people gathered round him and they explained to him their difficulties. The Member of the Board of Revenue was able to understand their difficulties. From this, it is quite clear that if the officials who know the minority languages are posted to those areas, people will

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1969 மார்ச் 20]

be able to understand the good work of the Government. We have got excellent and kind Ministers and a number of them came to curtaluk and promised so many things. They even encouraged us to work hard and that they would give all help to us. So, I request our Hon. Chief Minister to remember the difficulties of the Non-Tamils, that is the Telugu people, who take the second place in our State and implement the decisions taken in the meetings of the Zonal Council so that they may also develop their language on a par with the Tamil language.

With regard to the District Development Council, at present as I have already stated on a previous occasion, the District Collector is presiding over its deliberations. In my opinion, if we want to derive full benefits from such an important Council, it is better a non-official presides over it. In the neighbouring State of Andhra Pradesh, the Council is presided over by a non-official and they find it very useful. Here the difficulty is we give a number of resolutions, and discuss so many important points but afterwards we do not know what happens to them. Only at times we get some information, but we want that full information should reach us, so that we may tell the people about it and also feel satisfied.

Next I come to the Employment Exchange. There are some complaints about it. It so happens that candidates who registered their names previously are left off and the candidates who registered their names afterwards got chances. These things happen particularly with regard to the appointments of teachers relating to the Panchayat Union Council and I request the Government to look into the matter.

Then I come to the treatment given to the village officers. Many revenue officials are very kind and considerate; but there are some officers who try to ill-treat these village officers. After all, they are very humble officers. If the big officers begin to ill-treat them, they have no other way but to simply suffer and bow their heads and submit to their ill-treatment. So, I request the Government to look into the matter.

Then, with regard to the hereditary system. . . . (Mr. Chairman sounded the gong.)

*திரு. பி. துரைராஜ்: சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே! இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மாவட்ட நிர்வாக அமைப்பு மாலியம் குறித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். மாவட்ட நிர்வாகமானது ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய சட்ட திட்டங்களையும், ஒழுங்கு விதிகளையும் சரியாகக் கடைபிடித்து, செவ்வனே செயல்பட்டால்தான் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுடைய நலன்களை நல்லமுறையிலே பாதுகாக்கமுடியும், நல்ல காரியங்களை மிக விரைவிலே செய்ய முடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மாவட்ட நிர்வாகமானது மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுடைய நலன்களில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது, அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை நல்லமுறையில் மதித்து, அந்த நல்ல

1969 மார்ச் 20]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

அதிகாரிகள் செயல்படுகிறார்கள் என்று மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றால்தான் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் நல்லமுறையிலே நல்ல உயர் ஏற்படும் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

அதே போல் நல்ல திட்டங்களுக்காகத்தான் மாவட்ட அளவில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கிற நடைமுறையினால் நாம் பார்ப்போமானால், அது உண்மையிலே நல்ல பயனைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இல்லை. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே ஒருசில தீர்மானங்களையோ, நிகழ்ச்சிகளையோ பற்றி கேட்போமானால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நாம் மீண்டும் சென்றோமானால் நாம் கொடுத்த கோரிக்கைகளுக்கு என்ன பதில் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை கூட இல்லை. சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளாகவோ அல்லது இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளாகவோ முடிவுற்று திரும்பக் கூடிய காட்சிதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நடைமுறைகளில், வேலைகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் கேள்வி-பதில் என்ற முறையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் கடந்த கூட்டத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கோ, அல்லது நிர்வாக சம்பந்தமான கேள்விகளையோ கேட்டால் இந்தக் கூட்டத்திலே பதில் பெற்று அதைச் சீர்படுத்திக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்து அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் ஜமாபந்தியில் முறையை ஒழித்துவிட்டோம், அதை மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு முக்கியமான சில காரியங்களில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. பட்டா வழங்குவது போன்ற விஷயங்களில் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் கஷ்டங்களைமெல்லாம் தீர்த்துவைப்பதற்கு நாம் ஒரு மாற்று முறையை ஏற்படுத்தவது அவசியமாகிறது. தாலுக்கா மட்டத்தில் மாதம் ஒரு முறை அந்தத் தாலுக்கா அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனி, சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆகியோர் வந்து தாலுக்கா அலுவலகத்தில் கூடி மக்களின் குறைகளைக் கேட்டு நிவர்த்திப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கும், மற்றும் பல கோரிக்கைகளை பரிசீலிப்பதற்கும், இந்த மாதிரி வட்டார அளவில் கூடினால், குறைகளை விரைவிலே தீர்த்துக்கொடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பகல்
1.00

திருநெல்வேலி சங்கரன்கோவில் தொகுதியில் சங்கரன்கோவில் வட்டாசம் மிகவும் வரண்ட வட்டாசம். ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்பு நான் ஊரிலிருந்து வருகிறபொழுது அங்குள்ள மக்கள் சில குறைகளை என்னிடம் சொன்னார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு மாநில ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் வறட்சிப் பகுதிகளைப் பார்வையிடுவதாக இருந்தது. எனது தொகுதிக்கு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் வருவதாக கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால், மதுநான் ரெவின்யூ மெம்பர் அங்கே வரவில்லை. மக்களெல்லாம் அவர் வருகையை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அவர்கள் கோவில்பட்டியில் தங்கி, மாவட்டம் முழுவதும் உள்ள அதிகாரிகளை அங்கே வரச்சொல்லி, குறைகளைக் கேட்டு அறிந்து வந்தார்கள் என்று தெரியவருகிறது. ஏற்கெனவே அறிவித்திருந்தும், ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அவர்கள் தங்களுடைய பகுதிக்கு வராதது குறித்து மக்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு என்னிடம் சொன்னார்கள். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் போர்டு மெம்பர் அவர்கள் நிதர்சனமாக நேரிடையாக வறட்சிப் பிரதேசத்தைப் பார்வையிட்டால் அங்குள்ள மக்கள் ஓரளவுக்கு மனத் திருப்தி அடைவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1969 மார்ச் 20]

கடன் வசூலை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். தாலுக்கா அதிகாரிகளிடம் நான் சென்று கேட்கும்பொழுது அரசாங்கத்திலிருந்து தெளிவான உத்தரவு தங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவைப் பொறுத்த மட்டில் மிகவும் வரண்ட பிரதேசம் அது. அங்கு குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் கிடைப்பது கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கடன் வசூலை, போஸ்ட்போன்மெண்டு, அதாவது தவணையை ஒத்திப் போடவேண்டும் என்று இந்த ஆண்டு கண்டிப்பாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு மூதலமைச்சர் அவர்களை நான் தயவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கூட இல்லாமல் மக்கள் கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை அங்கே நிலவுகிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அங்கே கடன் வசூல் தவணையை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகம் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனு வாசன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஆசிரியர்கள் நியமனம் எல்லாவிதத்திலும் நல்ல நோக்கத்தோடு நடத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவல்களில் சரியான முறையில் உத்தியோகங்கள் வழங்கப்படவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் 33 யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு யூனியன்களைத் தவிர, வேறு எந்த யூனியனிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. சட்ட திட்டங்கள் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். சட்ட திட்டங்களின்படி நியாயமான முடிவுகளை அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தின் உத்தரவு தெளிவாக இருக்கும்பொழுது, அதற்கு வேறு இண்டர்பேடெய்ன் செய்துகொண்டு, அந்தக் காரியங்களை மிகவும் விசுவாசமாகச் செய்யமுடியாத நிலைமைக்கு காலதாமதம் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்திலுள்ள வேலைத்தேடித் தரும் நிறுவனத்தைப்பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வேலை தேடித் தரும் நிறுவனத்தை ஒரு அதிகாரி வேலைக்கு ஆள் அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டால், பாரபட்சமான நிலையில் சில பேர்கள் சில நேரத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பெயர்களை அந்த வேலைத்தேடித் தரும் நிறுவனம் அனுப்புவது கிடையாது. யார் செல்வாக்கு உள்ளவர்களோ அவர்களுடைய பெயர்களைத்தான் அனுப்புகிறார்கள். செல்வாக்குள்ளவர்கள் தங்களுடைய பெயரை அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னால், உடனே அவருடைய பெயரைத்தான் அங்கே கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, குருவிஞளம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலைத் தேடித் தரும் நிறுவனத்தார் நான்கு தினங்களில் நான்கு லிஸ்டுகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். நடைமுறையில் பாரபட்சமற்ற முறையைக் கையாள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு நான் பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, ஒரே ஒரு வார்த்தை அறிநிலையைக் கட்டினதனுதையைப்பற்றி.... (மணி அடிக்கப் பட்டது)

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது பேசும்பொழுது, கலெக்டர் என்ற பெயரை மாற்றி, வேறு மூன்றையிலே அந்தப் பெயரை அமைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

1969 மார்ச் 20] [திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் பேசவேண்டும். அப்படிப் பேசும்பொழுது, போலீஸ் இலாகாவின் பிரச்சினைகளைப்பற்றியும் கூட அந்த அபிவிருத்தி மன்றத்தில் பேசுவது ரொம்ப அவசியம். போலீஸ் துறையினர் அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திற்கு இப்பொழுது வருவதில்லை. அவர்கள் வருவதற்கு அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும்.

மாவட்ட ஸ்தலங்களில் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுடைய இடத்தில் “கைடு” என்ற ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, அவர்கள் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஜில்லா கெஜட் சில் இடங்களில் அனுப்பப்படாத நிலை இருக்கிறது. அதை அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கோவில் டிராஸ்டிகளை நியமிப்பதில் பழைய கால முறை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அரிசனங்களை டிராஸ்டிகளாக நியமிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு விதி இருந்தும் கூட, பல இடங்களில் அம்மாதிரி நியமிப்பது கிடையாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் சிக்கலில் ராமநாதபுரம் தேவக்கோட்டை செட்டியார் ஒருவரை டிராஸ்டியாக நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் இருக்கும் அரிஜன் அதற்கு மனுப்போட்டும், அந்த அரிஜன் நியமிக்கப்படவில்லை. இந்த முறை மாற்றப்படவேண்டும். அதே நேரத்தில் கோவில் சொத்துக்களுக்கு ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல், அற நிலைய அதிகாரிகளாக வருகிறவர்கள் அங்குள்ள பெரிய மடங்களைச் சார்ந்து போகிறார்கள் என்ற குறைபாடு மக்களிடையே உள்ளது. அப்படியில்லாமல் அவர்கள் நடுநிலையில் நின்று செயல்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜில்லா வெல்போர் பண்டு கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அதற்குப் பணமெல்லாம் இருக்கிறது. அதில் ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன என்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அம்மாதிரி ஊழல் இல்லாமல், சரியான முறையில் நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் தவிர, அவைகளை அமுல் படுத்துவதற்கான அதிகாரமோ, மற்றவைகளோ அதற்கு இல்லை. நான் என்ன யோசனை கூறுகிறேன் என்றால், டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் அந்த ஜில்லாவிலே நடக்கக்கூடிய வேலைகளுக்கு பணம் சாங்ஷன் செய்யக்கூடிய சாங்ஷனில் அதாரிடி அந்த டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலுக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆழமான அபிப்பிராயம்.

அதேபோல் ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலுக்கு கலெக்டர் காரியதரிசி யாக இருந்து, ஒரு நான்-அபிஷியல் பிரசிடெண்டாக இருந்து நடவடிக்கையை கவனித்தால் சரியாக இருக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். எனக்கு முன்பு ஒரு உறுப்பினர் பேசியதுபோல், டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் கேள்வி நேரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு நாளைக்கு அவசரம் கூடுவது என்று வைத்துக்கொண்டு, கேள்விகளுக்குரிய நேரத்தை ஒதுக்கி, முதல் கவுன்சில் கூட்டத்திலிருந்து, மறு கவுன்சில் கூட்டம் வரை நடந்திருக்கக்கூடிய பல விஷயங்களைப்பற்றி கேள்விகளை அனுப்புவதும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லுவதுமான ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் இயங்கினால் நலமாக இருக்கும். நாம் டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் வந்து பிஸ்கட், டீ சாப்பிட்டுவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தவிதமான காரியமும் உருப்படியாக

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1969 மார்ச் 20]

நடப்பதில்லை. சென்ற மூன்றாவது ஆண்டு கூட இதைப்பற்றி நான் சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுதிருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட இது ஜனநாயக முறையில் இங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி விதத்தில் இதைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் வரும்பொழுது, அந்தத் துறை அதிகாரிகள் மட்டும் தான் உவர்களுோடு கூட வருவது என்ற ஒரு முறையை கண்டிப்பாக அமுல்படுத்தவேண்டும். அப்படியில்லாமல் பழைய காலத்தில் பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. இப்பொழுது பல துறை அதிகாரிகளும் அமைச்சர்கள் கூடவே வரும் முறையைப் பார்க்கிறோம். அதை மாற்றி அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மட்டும் அமைச்சர்களுடன் கூட இருந்தால் போதும் என்ற நிலையில் ஏற்பாடு செய்தால் உதவியாக இருக்கும்.

ஆர். டி. ச. பதவி தேவையில்லை. பெரிய மாவட்டங்களை சிறு சிறு மாவட்டங்களாக்கி, மேலே ஆட்சித் தலைவர், கீழே தாலுகா அதிகாரிகள் போதும். ஆர். டி. ச. பதவி வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். அது தேவையில்லை. அதிகாரிகள் பல்துறைகளிலும் பரவலாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றம் பல காரியங்களைச் செய்துவருகிறது. ஆகவே, ஆர். டி. ச. பதவி அவசியமில்லை. மாவட்ட ஆட்சியாளரின் தலைமையின் கீழ் தாலுகா அதிகாரிகள் இயங்கினால் போதும். பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து, அம்மாதிரி நிர்வாகம் செய்தால், பணம் கிரயமாவதைத் தடுக்கலாம். நிர்வாகம் சீராகவும், துரிதமாகவும் நடைபெற உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த முறையில் நிர்வாகத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆலோசனை.

மாவட்ட வேலைகள் துரிதமாக நடத்தப்படமுடியாத நிலை இன்று இருக்கிறது. பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதியும், கூட, கடிதங்களுக்குப் பதில் கிடைப்பதில்லை. கவனிப்பது கிடையாது. கடிதம் கிடைத்தது என்று ஒரு அக்தாலெஜ் செய்யக்கூடிய அளவில் கூட

நிர்வாகம் இல்லை. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்ல இந்த நாட்டுக் குடிமகன் எவன் கடிதம் எழுதினாலும், அந்தக் கடிதத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அது கவனிக்கப்படவேண்டும். அந்தக் குடிமகனுக்கு தன்னுடைய கடிதத்திற்கு பதில் கிடைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் குடிமகனுக்கு கௌரவம் கொடுத்தவர்களாவோம். காலதாமதம் இல்லாமல் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எல்.டி.ஸ். என்று டிசம்போஸல் கொடுத்துவிட்டால், அந்த பைலிலிருந்து பேப்பர் திரும்பி வருவதே கிடையாது. பழைய சிவப்பு நாடா முறையை மாற்றி அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்திய ரெவினயூ போர்டை, ஒழித்துவிட்டோம். ஜமாபந்தியை ஒழித்துவிட்டோம். ஆகவே, இந்த வழிகளிலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று, மக்களிடம் கேட்டறிந்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் முடியுமா, முடியாதா என்பதை ஆய்ந்து அறிந்து, எல்லாமே அரசாங்கத்திற்குப் போகாமல் கூடியவரையில் அங்கங்கே தீர்க்க வழிகாணவேண்டும், செய்மினர் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் வட்ட ஆட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை சென்று கவனித்து, அங்கங்கே முடிந்தவனாயில் பிரச்சினைகளை டிஸ்போஸ் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாமதம் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால், அரசின்மீது வரும் பழி குறையும். அந்த வகைகளில் ஜில்லா நிர்வாகத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

கடைசியாக, இந்த என்டோமென்டுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஏரியாக் கமிட்டிகள் ஒழித்துவிட்டு, ஏ. லி. பொறுப்பிலேயோ அல்லது வேறு நிர்வாக அதிகாரி பொறுப்பிலேயோ வைக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை "ராடிஸ" செய்ய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்தத் தலைவர்கள் கொண்டு அட்வைசரி பாடி ஒன்று அமைத்து, அவர்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்வது, இல்லையென்றால், அரசுக்கு அனுப்புவது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் மாவட்ட அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்பது நலமாக இருக்கும். அறநிலையத் துறையில்தான் ஏராளமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதிகமாகப் பணமும் இருக்கிறது. சாமியின் பெயரால் கணக்கெழுதப்படுகிறது. ஆகவே அந்தத் துறையில் குறைபாடுகளைத் தவிர்த்தால், நிர்வாகத்திற்கு, நாட்டிற்கு, மக்களுக்கு நலன் என்பதால் அதில் அவசரமான அலசியுள்ள நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மன. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள மாவட்ட நிர்வாகம், பல்வகைகள் என்ற மானியத்தைப் புரிந்துகொண்டு, தெளிந்தகொண்டு, பேசுவதற்கு மற்ற மானியங்களுக்குப்போல், இதற்கு குறிப்புக்களை, தகவல்களை, இல்லாமல் இருக்கிறது. முக்கியமாக அறத்தறை, பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் பல ஆண்டுகளாக மறைந்து வந்திருக்கிறது; இந்த ஆண்டு அடைப்புக்குள்ளே வந்திருக்கும் நிலை இருப்பதற்காக மதிப்பீடு அடைகிறேன். அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது, இது ஒரு தனிமானியமாகவே சட்டமன்றத்திற்கு வந்தால், மக்கள் பிரதிநிதிகள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, குறைபாடுகளை அறிந்து, அந்தத் துறையைச் சீர்திருத்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், அறத்தறை வரவுசெலவுகளை ஆடிட்செய்யும், ஆடிட் ரிபோர்ட் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டால், பல தவறுகளையும் தவிர்க்கப் பயன்படும். இப்பொழுது அது நம்முடைய பார்வைக்கு அப்பாற்பட்டு இருப்பதால், மக்கள் மன்றத்திற்குத் தெரியாமல் இருப்பதால், இல்லாத தவறுகள் கூட இருப்பதாக மக்கள் நினைக்க வழி ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை ஒரு தனிமானியமாக பிரேரேபிக்கப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டால், கோவில்கள், மடங்கள் இவற்றின் நிர்வாகம் முன்னேற வழி வகுக்கப்படும். அதோடு, வழக்குகள் வருகின்றன. அறத்தறை சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் டெபுடி கமிஷனருக்கும் வருகிறது. அசுருடைய முடிவுக்குப் பின்னால், ஆணையருக்குப் போகிறது. அதற்கும் பிறகு, சப்-ஜூடிக்கு, அதன் பிறகு ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறது. அதெல்லாம் முடிந்து ஒரு கேஸ் தீருவதற்கு 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சாதாரண குடிமக்கள் அதிலே ஈடுபட்டு தலைதப்பமுடியாது. நீதி வழங்கும் வழி விரைவு படுத்தப்படவேண்டும். ஆகவே அதற்கு அவசியமான திருத்தங்களை சட்டத்தில் செய்வவேண்டும். வேண்டுமானால், டெபுடி கமிஷனருக்குப் பிறகு நேராகவே ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகட்டும் என்றிரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோவில்களில் இருக்கும் சாலைகளில் கூட பணக்கார சாமி, ஏழைச்சாமி என்று இருக்கிறது. அங்கே கூட சோஷலிசத்தைக் கடைபிடிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ரூ. 20,000-க்கு மேற்பட்ட வருமானமுள்ள கோவில்கள் ஒரு பட்டியலும், ரூ. 7,000-க்கு குறைந்த வருமானம் உள்ளவைகள் ஒரு பட்டியலும் என்று இப்படி லிஸ்ட் டெம்பில்ஸ் என்றும் அன்லிஸ்ட் டெம்பில்ஸ் என்றும் பிரிக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரிக்கும்போது, ரூ. 20,000 ஆண்டு வருவாய் உள்ள கோவில்களின் நிலை ஆண்டுதோறும் உபரிபாண வருவாய் வரும் என்றிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட கோவில்களின் வருவாயைக் கொண்டு, நிதிவசதியில்லாத கோவில்களுக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். அமைச்சர் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன், கல்விக்கும், மற்றவைக்கும் அறநிலையப் பணங்கள் உபயோகிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னதாக. அதே நேரத்தில், அறநிலையப்பணம் அறத்திறையே, மற்ற ஆலயங்களுக்கு நிதி

[திரு. மா. பொ. சிவஞானம்]

[1969 மார்ச் 20]

உதவி செய்தபின் இவற்றிற்கு செய்யவேண்டும் என்பதை உணருகிறேன். சான்றாக, கங்கைகொண்ட சோழபுரம், தஞ்சாவூர் பிரகதீசுவரர் ஆலயம் இவை அறத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை. தமிழனின் தலைநிமிர்ந்த அரசியலோடு பெரும் பங்குகொண்டவை. நம்முடைய சரித்திரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை, அசோகனுடையது போன்ற சாம்ராஜ்யத்தைவைத்திருந்த ராஜராஜ சோழன், அவன் மகன் ராஜேந்திர சோழன் அமைத்த கோவில்கள் இவை இரண்டும். இந்த இரண்டு கோவில்களுக்கும் ஏராளமான சொத்துக்களை வைத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் புண்ணியவான்கள் ஜீரணித்துவிட்டார்கள். அதைமெல்லாம் ஆய்ந்து கோவில்களுக்கு எடுக்க முயற்சி எடுக்கலாம். அதில் எவ்வளவு தூரம் சட்டம் கைகொடுக்கும் என்பது தெரியாது. முயன்று பார்க்கலாம். கங்கைகொண்ட சோழ புரத்துக் கோவில், கங்கையை எப்படிக் கொண்டுவந்தான் என்பது எல்லாம் காட்டும் கோவில் இன்று பழுதடைந்து, பழுது பார்ப்பாற்றுக் கிடக்கிறது. அதேபோல தஞ்சாவூர் பிரகதீசுவரர் கோவிலும் இருக்கிறது. மற்ற கோவில்களின் உரிப் பணத்தை இவற்றிற்கெல்லாம் பயன் படுத்தலாம். அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யவேண்டும் என்று அறத்துறை அமைச்சரையும், மூதல் அமைச்சரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இந்த கோவில்கள், மத்திய சர்க்காரிடம் ரூபகச் சின்னம் என்ற பெயரில் இருக்கின்றன. கங்கை கொண்ட சோழபுரத்துக் கோவில் ரூபகச் சின்னம் மட்டுமல்ல, பார்ப்பதற் கான காட்சிப் பொருள் மட்டுமல்ல, அது வழிபடும் கடவுளர் கோவிலாகவும் இருக்கின்றது. அவற்றை தமிழ்நாட்டு அரசு எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி எடுத்திருப்பதைப் போற்றுகிறேன், வெற்றி காணவேண்டும்.

மதத்தில் தீண்டாமைக்கு நான் படித்தவரையில், அதிந்தவரையில் சாத்திரங்களில், நூல்களில் இடமில்லை. ஆனாலும், மதவாதிகள் தீண்டாமையை அனுஷ்டித்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்று மதத்தில், இந்துக்களால் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களில் அது அனுஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒன்று சொல்லு வன். அறத்தறையில் உபரிப்பணம், மிச்சப்படும் பணம், இதில் ஆயிரமாண்டு காலமாக அரிசனங்களுக்கு இழைத்த கீமைக்குப் பிராயச்சித்தமாக, ஒரு 10 சத விசிகம் தொகையை ஒதுக்கி, அரிசனங்களுக்குக் கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவைகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அது பாவப்பிராயச்சித்தமாக இருக்கும். அறத்தறையிலிருந்து அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கி, கல்வி, சுகாதாரம் இவற்றிற்கு மட்டும் பயன்படுத்துவது நலமாக இருக்கும். ஆணையிடவேண்டும் என்று கூட இல்லை. சட்டத்தைத் திருத்தி செய்யவேண்டும் என்பது கூட இல்லை. அறத்தறை கோவில்களில் உள்ள ட்ரஸ்டிகள், மடாதிபதிகள் ஒய்ப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி இல்லையென்றால், ஆட்சி ஆணையிட்டே செய்வது நல்லது, அத னால் அரிசனங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. நேரம் இல்லை. ஒன்றிரண்டை மட்டும் சொல்லுகிறேன். நிர்வாகிகளை நியமிக்கிறோம். எல்லோரையும் சொல்ல வில்லை. ஒரு சிலர் கோவில் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, அறத்தறை சம்பந்தப்பட்ட கோவில்களுக்கு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறபோது, நிர்வாகிகள் தர்ம கர்த்தாக்கள், ஒரு பன்னெட்டி, பிரமாணம், கோவில் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, என்று எடுத்துக்கொண்டு, நியமிக்கப்பட்டால் நல்லதாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் ஒன்றும் செய்வதிலும் என்பதில் பொருள், ஆனாலும் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடப்பதைத் தவிர்க்கும்.

மற்றொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல காரியங் களையும் பார்த்து, தீண்ட நெடுங்காலமாக தலைப்பாக வராமல்—இந்த மன்றத்தினுடைய பாரிவையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டது என்று சொல்ல

1969 மார்ச் 20]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

முன்வரவில்லை.—மறைந்திருந்த ஒன்றை உத்தியோகப் பற்றற்ற குழுவாக அமைத்து, அதில் இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களும், மேலவையிலே உள்ளவர்களும் சேர்க்கப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்டுவர்களோடு கலந்து ஆலோசித்து அறிக்கை தயாரிக்கப்பட வேண்டும். டாக்டர் சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு, நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை மடாலயங்களையும், அந்த நிலையங்களையும் பேணிப் பாதுகாக்க கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு, அறிக்கை ஒன்று வந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அதில் பல நல்ல ஆலோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. “கோயில்களில் வடமொழியில் மந்திரங்கள் சொன்னாலும் கூட, பக்தர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் பிரதேச மொழியிலும் சொல்லவேண்டும்” என்று சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். அந்த முறையை அமல் நடத்த ஒரு குழுவை அமைத்து, பரிசீலனை செய்து, அந்த முறை சரியாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருப்பதி கோவில் தமிழ்நுடைய கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற கோயில், தமிழ்நுடைய நாகரிகத்திற்கு ஒரு சான்று என்பதற்கு திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் இன்று எந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் ஒத்தமைப்பு அளிப்பார் என்று நம்புகிறேன். திருப்பதியைப் பற்றிப் பாடும் திருவேங்கடமாலையும் “ஆழ்வார்கள் செந்தமிழை ஆதரிக்கும் வேங்கடம்” என்று பாடுகிற பிள்ளைப் பிரபந்தமும் திருப் பதியின் புகழைப் பாடுகின்றன. திருப்பதி இன்று நம்மைவிட்டுப் போய்விட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமை பற்றி பேச ஆரம்பித்தால், இப்பொழுது ஆள்கின்ற ஆட்சி ‘மீண்டும் தலைவலிப் பிரச்சினையா?’ என்று நினைக்குமோ என்ற அளவில் இதை விட்டுவிடுகிறேன். ஆந்திரப் பிரதேசத்துடன் திருப்பதியைச் சேர்த்தபோது, அப்போதிருந்த முதல் அமைச்சர், அப்போதிருந்த அறத்தறை அமைச்சர் அவர்களும் ஓர் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். இந்த இடம் அப்பொழுது மேலவையாக இருந்தது. நானும் உறுப்பினனாக இருந்தேன். “திருப்பதி பற்றிய உரிமை கேட்கவேண்டாம், ஒன்று இரண்டு என்றால் என்ன? ஒகடி ரெண்டு என்றால் என்ன? இரண்டும் ஒன்றுதானே? அதனால் ஊரைப்பற்றிய உரிமை கேட்கவேண்டாம்” என்று கூறினார்கள். இந்த ராஜ்யத்தின் கலாசார உரிமையைப்பற்றி உரிய காலத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திருப்பதி தேவஸ்தான போர்டிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தின் உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகிக்க இந்த அரசு முன்னின்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, அந்த முயற்சியில் வெற்றி பெறவேண்டும். மாநில சபை ஆட்சிப் பிரசுரணையைவிட இது பெரியதாக இருக்கும். இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசு வெற்றி பெறவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அறத்தறை மானியம் என்று தனியாகத் தலைப்புக் கொடுத்து, இதற்கென்று தனியாக ஒரு நாளை ஒதுக்கித் தரவேண்டும். ஆலயங்கள் அடைகின்ற அபிவிருத்தி, அற நிலையங்கள் ஆற்றுகின்ற பணிகள் போன்றவற்றை விரிவான அளவில் அறிக்கையாக வைத்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆலயங்களின் வரலி—செலவினக் கணக்குகளை ஆடிச் செய்து, ஆடிப் ரிப்போர்ட் வைக்க வேண்டும். ஸ்தல புராண வரலாறுகள் வாய்ந்த கோவில்கள் பலப்பல. இந்த கோயில்கள் எல்லாம் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக ஆன்மீக கலாசாரத்தை வளர்த்து வருகின்ற கருவூலங்கள். இவற்றை நல்ல முறையில் மேலும் மேலும் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு, இத்துறை மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கலெக்டராகப் பணியாற்றிய மதிப்பிற்குரிய

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1969 மார்ச் 20]

திரு ரெங்கபாஷ்யம் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட விவசாயப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண்பதற்காக திருவாரூர், மன்னார்குடி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் முததரப்பு மாநாடுகளைக் கூட்டி, சிறப்பான முறையில் தீர்வு கண்டமைக்காக அந்த மாவட்ட விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நேரங்களில் உரம், கடன்வசதி, நல்லரசு வித்துக்கள் ஆகியவற்றை அரசாங்கம் கொடுத்தும் தஞ்சை போன்ற செழிப்பான மாவட்டங்களில் கூட சில கமையங்களில் சரியாக வெள்ளாமை காரணத்தினால் விவசாய செலவு கூடுப்படியாகவில்லை. மாயூரம் தொகுதியில் வாரதாரர் குத்தகைதாரர் ஆகியோர் உண்மையாக உழைத்தும், வாரக் குத்தகையைச் சரிவர அளக்கமுடியாமல் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் அநியாயமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுத்த நிறுத்த ஒரு தனித் தாசில்தாரை ஒவ்வொரு தாலுகா தலைநகரத்திலும் நியமித்து விவசாயிகள் கோரிக்கை விடுகின்ற நேரத்தில் கண்டுமுதலை நேரில் பார்வையிட்டு விளவை நிர்ணயித்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், மாவட்ட வெல். பேர் ஆபீசர் என்று இருப்பதைப் போல, இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்கள் சேர்ந்த ஒரு பகுதிக்கு ஒரு வெல். பேர் தாசில்தார் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஹரிஜன மக்களும் பின்தங்கியவர்களும் வெல். பேர் ஆபீசுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. வெல். பேர் ஆபீசில் எழு, எட்டு ஆண்டுகளாகியும் காரியங்கள் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களும், சட்டமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். ஆகவே, இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களுக்குச் சேர்ந்து ஒரு வெல். பேர் தாசில்தாரை நியமிப்பதற்குப் பதிலாக தாலுகாவிற்கு ஒரு வெல். பேர் ஆபீசர் கீதம் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு பல உறுப்பினர்கள் மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நிர்வாக வசதிக்காக பெரிய மாவட்டமாக இருக்கின்ற சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற, கலனூர் கருணாநிதி அவர்கள் சொந்த மாவட்டமாகிய தஞ்சை மாவட்டத்தை இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து, தஞ்சை மாவட்டம் என்றும், நாகை மாவட்டம் என்றும் பிரித்து, நிர்வாகம் இன்னும் சிறப்பாக நடைபெறும் வகையில் செய்ய அரசு முன்வரும் என்று நம்புகிறேன். நாகை மாவட்டம் இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டமாக இருக்கும் என்பதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்து, அறங்காவலர்களைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படுகிற நேரத்தில், ஆதித்திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம் அந்தச் சமூகம் புறக்கணிக்கப்படவில்லை என்றாலும் அறங்காவலர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கினர் ஆதித்திராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று அரசு ஆணையிடும் என்று நம்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கோயில்களில், இதற்கு முன்னாலே சிறப்பாக எடுத்துரைத்த சுதலபுராணம் வாய்ந்த கோயில்களில் சில இடங்களில் ஊழல்கள் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய வட்டாரத்தை பொறுத்தவரையில் மாப்படுகை எனும் ஊரிலுள்ள கோயிலில் நடந்த ஊழலைப்பற்றி, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரையில் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதிலேயை மாற்ற அரசு முன் வருமென நம்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பிலே இருந்தபோது சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1969 மார்ச் 20] [திரு. என். கிட்டப்பா]

“தேவஸ்தானங்களுக்கும் மடாலயங்களுக்கும் சொந்தமான சொத்துக்களிலிருந்து வரும் வருமானத்தில், செலவுகளுக்குப்போன பாக்கித் தொகைகளை மருத்துவ மனைகளுக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் செலவிட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் நான் கலந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருகிறேன்” என்று மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டும் நேரத்தில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பாக இதனைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரண்டு மூன்று மடாலயங்கள் தருமபுரம்—திருவாவடுதலை—திருப்பனத்தான் ஆகிய மடாலயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ஆயிரக்கணக்கான வேலி நிலங்கள், 12 ஆயிரம் வேலி, 15 ஆயிரம் வேலி என்று இருக்கின்றன. கேட்டால் எல்லாம் ஆண்டவனுக்கு என்று சொல்கிறார்கள். ஆண்டவனுக்கு என்ன அவ்வளவு பெரிய வயிறு? ஆகவே, தேவஸ்தானச் செலவுகளுக்குப் போதுமான நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு மீதி நிலங்களை, அந்த நிலங்களில் வேலைசெய்யும் ஆதித்திராவிட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து உரிமையாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறிநிலைத்தைச் சேர்ந்த நிலங்களில் பல்லாண்டுக் காலமாக குத்தகை பாக்கியை வைத்திருக்கின்ற ஆதித்திராவிட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ஆண்டவனுடைய பெருமக்கள், ஆண்டவனுடைய குடிமக்கள் தான் என்று எண்ணி அவர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்தகொடுக்க இப்போது இருக்கிற சட்டத்தில் அதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, சட்டத்தில் இடம் இல்லாவிட்டால் தகுந்த மாதிரி மாற்றியமைத்து—தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ந. திரத்தகி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தர்மபுரி ஜில்லாவைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற முனைகிறேன். ஏற்கனவே எங்கள் ஜில்லா பின்தங்கிய ஜில்லா. அங்கு ஏழை மக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அரிசியின் விலை அதிகமாக விற்கிறபடியால் ஏழை மக்களுக்குப் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே பஞ்ச நிவாரணக் கடைகளைத் திறந்து பஞ்ச தானியம் கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பொருள்களுக்கு வரிவிதிப்பு ஏற்பட்டதால் கரும்பு, குச்சி பருத்தி போன்றவற்றின் விலை குறைந்து விவசாயத் தொழிலுக்கு மிகவும் நெருக்கடியாய் இருக்கிறது. அதோடு எனது பகுதியில் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் மிகக் கடுமையாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்களுடைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்த கடன் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்காரே மிஷின் மூலமாக கிணறுகளை ஆழப்படுத்திக்கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அதற்காகும் தொகையைக் கடனாகக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் திருப்பிக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர்ப் பஞ்சம் நீங்கினாலே விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும். பஞ்ச நிலைமை மாறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் முன்பு கொடுத்துள்ள உர லோன் போன்ற கடன்களை வசூலிக்காமல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். அளர் பகுதியில் மாட்டு லோன் போன்ற இதர லோன்களைக் கொடுத்து வசதியைப் பெருக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் ஏழை மக்கள், உறரிஜன மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வாய் வழியில்லாமல் பாரம்பரியமாகவே தனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறுசிறு தொழில்கள் செய்ய மானியமாகவோ, கடனாகவோ பணம் கொடுத்து தொழில் நடத்த வசதி செய்து தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல்
1-30

[திரு. ந. தீர்த்தகிரி]

[1969 மார்ச் 20]

தர்மபுரி ஜில்லா பிற்போக்கான பஞ்சப் பிரதேசம். பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக அந்த மாவட்டத்திற்குப் பத்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. மற்ற மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதைப் போல இந்த மாவட்டத்திற்கும் அதிகமாய் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் முன்பு இருந்த சர்க்கார் காலத்தும் இருந்தது. இப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரை கிலோத்தெரியவேண்டுமானால் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயல்படவேண்டும். நாங்கள் சட்டமன்றத்தில் கூக்குரல் போடுவதைத் தவிர இன்று வேறு வழியில்லை. பஞ்சாயத்துகளிலே சில வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. முன்னாலே நடந்ததுபோல இப்போது நடக்கவில்லை. இரண்டு வருடமாக ஸ்தம்பித்துவிட்டன. ஏனென்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்கிறார்கள். என்ஜினியர்களைக் கேட்டால் அதற்காகப் பணம் அதிகம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வது ஒன்று கூட நடக்கவில்லை. இதைக் கவனித்து அதிகப் பணம் ஒதுக்கி வேலைகள் நடப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய அஞ்சு பகுதி பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பதால் வரிகளை வசூல் செய்யவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஜில்லா மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்றபோது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், வருங்காலத்தில் தாம் செய்ய இருக்கிற சில புரட்சிகரமான மாற்றங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜமாபந்தி முறையை ஒழிப்பது, ரெவினியூ போர்டைக் கலைத்துவிடுவது என்பதாக, மிகப் பழமையான காலமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற இந்த அமைப்புகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்ற துடிப்பு அவர்களது முந்தைய உரையில் தென்பட்டது. அப்படி மாற்றி அமைக்க முற்படுகிறபோது மறுபக்கத்தில் அதன் பலாபலன்களைப்பற்றியும் நாம் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவற்றை மாற்றி அமைக்கும்போது இவற்றினுடைய தொடர்பாக இருக்கிற எல்லா அமைப்பினையும் சரியாக மாற்றி அமைத்தால்தான் ஜனங்களுக்கு அதிக வசதிகளை நம்மால் உண்டாக்க முடியும். மாற்றி அமைக்கிற விஷயம் வருகிறபோது ஜில்லா நிர்வாகம் மிகவும் முக்கியமாக வருகிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் அமைந்த காலம் மிகவும் பழமையானது. முன்பு கலெக்டர்களுக்கு வரி வசூலிக்கின்ற மாறுப்பு மட்டுமே இருந்தது. இன்றைக்கு எந்த அம்சத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் உடை கொடுப்பது, உணவு கொடுப்பது, வீடு கொடுப்பது, இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் கலெக்டருடைய, ரெவினியூ இலாக்கா சம்பந்தம் இல்லாது ஒரு பிரச்சனை கூட இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லாமே ஒன்றே ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து ரெவினியூ இலாக்காவுக்கு வந்தபிறகு தீர்வு பெறவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை இப்படியே வைத்துக் கொண்டிருப்பது நாம் அறிவித்திருக்கின்ற நிலைக்குப் பொருந்தியதாக இருக்காது. இப்படி இருக்கிற காரணமாக வேலைப் பளு ஏற்பட்டு எந்தப் பேப்பரும் நகராமல் தேங்கி நிற்கின்ற நிலை உண்டாகிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் எந்தப் பேப்பரையும் குத்திக் குத்தி நகர்த்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக எந்த விண்ணப்பத்தை யார் போட்டாலோ அவன் வயது முடிந்து - அந்தப் பலன் அவனுக்குக் கிடைக்காமலே போகிறது. பழைய காலத்தில் ஒரு ஜில்லாவானது 10 லட்சம் ஜனத்தொகைக்குள் அமைந்திருக்கும். இப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் ஜனத்தொகை 35 லட்சம் வரை வந்திருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. நிர்வாகத்தில் ஒரு ஜில்லாவின் ஜனத்தொகை மிகவும் அதிகமாகவும் இன்னொரு ஜில்லா குறைவாகவும் இருப்பதன் காரணமாக பல்வேறு நிர்வாகச் சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. நிலப்பரப்பை எடுத்துக்கொண்டாலும் இப்படியே ஒரு மாவட்டம் மிக அதிகமான நிலப்பரப்பையும், இன்னொரு மாவட்டம் குறைவான நிலப்

1969 மார்ச் 20]

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

பரப்பையும் உடையதாக அமைந்திருக்கிறது. மாநிலத்தில் உள்ள 14 மாவட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் 3,595 சதுர மைல் சராசரி பரப்பு வருகிறது. ஜனத்தொகை சராசரி 26,63,921 வருகிறது. இந்தப் பதினான்கு மாவட்டங்களை 20 மாவட்டங்கள் என்று பிரித்து சராசரி சதுர மைல் 2,500க்கு மேல் போகாமலும், ஜனத்தொகை 18, 20 லட்சத்திற்குள்ளும் அமையும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்வது நிர்வாகத்தைச் செம்மை படுத்த உதவக்கூடும். அதேபோல் மாவட்ட அதிகாரிக்கு அடுத்ததாற் போல தாலுக்கா மட்ட அதிகாரி இருந்தால் போதும். மத்தியில் இருக்கிற ஆர். டி. ஓ அமைப்பு உண்மையில் தேவையில்லை. எப்படி அரசாங்கம் மாவட்ட கலெக்டருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் இருக்கிற ரெவினயூ போர்டை எடுத்துவிடலாம் என்று யோசிக்கிறதோ அதுபோலவே கீழே மாவட்ட அதிகாரிக்கும் தாலுக்கா அதிகாரிக்கும் நடுவில் உள்ள ஆர். டி. ஓ. அமைப்பை எடுத்துவிடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் அடுத்ததற்போல இன்றைக்கு அடிமட்டத்தில் இருக்கிற கிராம அதிகாரிகளின் நிலையைப் பார்க்கிறபோது வேதனை உண்டாகும். ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் 28 ரூபாய், 34 ரூபாய் சம்பளத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்திற்கு இது பொருந்தும் என்று பார்க்க வேண்டும். தலையரி, வெட்டியான என்று முறையில் 28 ரூபாயில் 26 ஆயிரம் சொச்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அடுத்து 34 ரூபாய், 36 ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்குவோராகும் 25,000 பேர்கள் இருக்கின்றனர். இந்த நிலைமை இருந்தால் என் ஊழல் செய்யமாட்டார்கள், என லஞ்சம் வாங்கமாட்டார்கள்? நாம் எப்படி அவர்கள்மேல் குற்றம்சாட்டுவது, சரியாகக் கடமையைச் செய்யவில்லை என்பது? இன்னும் ஒரு அடிப்படையான விஷயம். கிராமங்களிலே இருக்கிற ரிக்கார்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை பழைய காலத்திலிருந்து உருவாக்கப்படலை. அவற்றைக் கண்டுபிடிப்பது என்று சொன்னால் பெரிய எக்ஸ்பர்ட் சென்டுரல்சுட கண்டுபிடிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே இருக்கிற ரிக்கார்டுகளை மாற்றியமைக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே மேட்டூர் அணையைக் கட்டிய காரணத்தாலே மராமத்து இலாக்கா நிலங்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. அவற்றை ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காகவும், விவசாயம் செய்வதற்காகவும் கொடுக்கவேண்டுமென்று 1954-இல் ஒரு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு, பிறகு அதற்காக 1964-ல் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போடப்பட்டு இதுவரை 3,000 விண்ணப்பங்கள் வந்தும் கூட அவை எல்லாம் பென்டிங் ஆக இருக்கின்றன. எனவே ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போட்டு ரெவினயூ டிபார்ட்மெண்ட் அளித்து இருக்கிற நிலங்களை விரைவிலே பைசல் செய்வதற்கு—புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் கூட இருக்கின்றன, பெரிய நம்பரிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆயிரம், 2 ஆயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவிலே இருக்கின்றன—அவற்றையெல்லாம் சப்டிலிஷன் செய்து ஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் குறிப்பாக சில விஷயங்கள் பேசுவதற்கு இருந்தாலும் நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மாவட்ட நிர்வாகமும் பலவகை ஊதியமும் என்ற தலைப்பினிழ் உள்ள மானியத்தினை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டிருக்கின்ற அருமை நண்பர்களின் கவனத்திற்கு 1966-லே காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினராக இருந்த அனந்தநாயகி அவர்கள் இந்த ஆட்சியிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப் பொதுமக்களாலே

[திரு. கொளத்தூர் கோ. சண்முகம்]

2019 மார்ச் 20

பார்க்க முடியவில்லை, பொதுமக்களாகவே நடக்கவில்லை, கூட்டமன்ற உறுப்பினர்களாலேயே பார்க்கமுடியவில்லை என்று கூறினார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அத்தனை அதிகாரிகளையும் மக்களுடைய தொண்டர்களாக, மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வந்திருக்கிறோம் என்ற நிலையிலே பார்க்கிறோம், இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்ற பரராட்டைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்திலே தொடர்ந்து இந்த அரசு நல்ல பல பணிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், மாவட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்று இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இளைஞர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று போறிஞர் மறைந்த மாமேதை அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியதற்கேற்ப இன்றைக்கு இளைஞர்களாக அவர்கள் இருப்பதால் மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் சிறப்பாக இருக்கிறது. 1967-ஆம் ஆண்டிலே நான் இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்றபொழுது என்னுடைய தொகுதியிலே பட்டாக்கள் வழங்கப்படவேண்டிய இடங்கள் பல இருக்கின்றன என்று கூறினேன். முன்பிருந்த அரசாங்கம் 1965-66-லே 20 பட்டாக்கள், 80 பட்டாக்கள் என்று அளவிலேதான் வழங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி இப்பொழுது 1967-லே 200 பட்டாக்களுக்கும் மேற்பட்ட அளவிலே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் அந்த அளவுக்கு மாவட்ட நிர்வாகம் நல்ல வகையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுவின் பற்றிச் சில பல கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுவிலே சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் அதனுடைய தலைமைப் பொறுப்பையேற்று நடத்துகிறார். அதற்கு நான்—அபிவிருத்தி, உத்தியோகச் சார்பற்ற ஒருவர் தலைவராக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தையும் நான் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அதோடு அங்கே வடிக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்கள் ஏட்டாளவிலே நின்றுவிடுகின்றன. சட்டமன்றத்திலே செய்யப்படுகின்ற காரியங்கள் உடனடியாகச் செயல்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்ற பொழுது அந்த மன்றத்திலே செய்யப்படுகின்ற முடிவுகளும் உடனே திறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றும் அதற்கான அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும் என்றும், அந்த மன்றக் கூட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் முதலில் கேள்வி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றத் துறைகளிலும் நல்ல பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சில துறைகளைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்புகள், அதாவது அரிசன நலத்துறை, நில ஆர்ஜிதத் துறை, சிவில் சப்ளைஸ் துறை போன்றவை தாலுகாத் தலைமை அலுவலகத்திடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் துறைகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தோடு இணைத்து அங்கேயுள்ள பி.டி.ஓ.வுக்கு நல்ல அதிகாரம் கொடுத்து, இன்னும் வேண்டுமானால் பி.டி.ஓ.க்களை கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளாக ஆக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் தாலுகா அளவுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலைமை இல்லாமல் தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை யூனியன் நிலையிலேயே முடித்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

எந்த ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டுமானாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே செய்யப்படவேண்டிய காரியங்களுக்காக ஆர்.டி.ஓ.க்களிடமிருந்து அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ.க்களுக்குப் பல பொறுப்புகள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஊராட்சி

[1969 ஆகஸ்ட் 20] [திரு. கெளரத்தூர் கோதண்டம்]

ஜனநியங்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு தனி ஆர். டி. ஒ. போடவேண்டும். அடுத்தபடியாக என்னுடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி நான் வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை, எல்லோரும் அறிவார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதன் மூலம் நல்ல பல நன்மைகள் உருவாகி மக்களுக்கு அதிக வசதிகள் ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு ஜமாபந்தி முறையை ஒழித்து, ரெவினியூ போர்டு ஈடப்படும் என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்திருப்பதை மக்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையிலே மாவட்டங்களைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொம்பொழுது சொன்னார்கள். நானும் அதை ஆதரிக்கிறேன். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 80 மைல் 90 மைல் சென்று மாவட்டத் தலைநகரை அடையக்கூடிய நிலைமை எல்லா இடங்களிலிருந்தும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை பல மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டு ஒரு பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. விவசாய மக்கள் தங்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு மாவட்டத் தலைநகருக்கு வரவேண்டுமென்பது பெரிய தொல்லையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இருந்த சர்க்காரும்கூட, இந்த சர்க்காரும் சரி, இதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதைச் செய்வதிலேதான் காலதாமதம் இருக்கிறது. இதிலே செலவு அதிகம் ஆகும் என்றாலும் சிக்கனமாகப் பிரிப்பதற்கு முயற்சிகள் விரைவாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பழையபோக்குதான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வேகமாகச் செல்லக்கூடிய போக்கு இல்லை. இதை மாற்றி விரைவிலே ஜனங்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்கு வழிவகை காண வேண்டும்.

இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுமார் 15 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இந்த கோயில், மடம் இவற்றிற்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் நல்ல முறையிலே செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய சர்க்கார் ஒருகால் நாம் கோயில் விவகாரத்தில் தலையிட்டால் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வருமோ என்ற அச்சத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். பக்தர்சனங்களுக்கெதிராக என்ன யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். இந்த நேரத்திலே விவேகநாதந்தர் சொன்னது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. பாடுபடக்கூடிய எழைகளின் கரங்களில்தான் ஆண்டவன் இருக்கிறார் என்று சொன்னார். எனவே அவற்றிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை ஒழுங்காகப் பெறக்கூடிய நிலைமையையும் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். நாம் எந்த முறையிலே செலவு செய்கிறோமோ அந்த முறையையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். முதத்தையும், ஒழுங்கையும், பண்பாட்டையும் வளர்ப்பதற்கு எந்த அளவுக்கு அதைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு என்னுடைய சக உறுப்பினர் ஒருவர் பேசியதைப் போன்று அரசினங்களின் நல்லுபக்காக என்று ஒரு தொகையை அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

நான் எங்கோ ஓர் இடத்திலே நம்முடைய அறநிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் பேசியதாக பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அதிகப்படியாக வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகப்படியாகப் பெறுகின்றபொழுது விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் வருமானம் இருக்க வேண்டுமென்ற முறை இருக்கக்கூடாது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1969 மார்ச் 20]

அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவைப் பொறுத்தவரை அதிலே நிறைய ஊழல்கள் இருக்கின்றன. நேரம் இல்லாததால் அதைப் பற்றி விளக்க வில்லை. இந்தச் சர்க்கார் நல்ல முறையிலே அதிலே கவனம் செலுத்தி தங்கள் மீது குற்றச்சாட்டு வருமோ என்று அஞ்சாமல் சரியான நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கோவிலில் வேலை செய்யக்கூடிய பூசாரிகள், ஊழியர்களுக்கு இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நிலம் கிடைக்க வழிவகைகள் இல்லை. அவர்கள் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்ற அளவுக்குத்தான் சம்பளம் பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு வக்கர் முதல் ஐந்து வக்கர் வரை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ரொம்ப ப்ரை சப்ஜெக்ட். லஞ்சம் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது, அப்படி இப்படி என்று பேசலாம். மகாத்மா காந்தியே சர்க்கார் நடத்தினாலும் இது கொஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். அப்படிப் பேசுவது சாதாரண மாகப் பேசப்படுகின்ற பேச்சே தவிர அதிலே உப்பு சப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

ரெவின்யூ இலாகா இந்த நாட்டுக்கு ஒரு முதனகையும்தான். வெள்ளைக் காரன் இந்த நாட்டில் விட்டுப்போனதில் ரெவின்யூ இலாகா ஒரு அபூர்வமான சொத்து. ரெவின்யூ போர்டை ஒழித்துவிட்டோம், ஜமா பந்தியை ஒழித்துவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைச் செய்ததோடு இருக்கட்டும். அந்தச் சீர்திருத்தம் இந்தச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி ஆணியேரை எடுத்துவிடாதீர்கள். இன்றைக்கு எம். எல். ஏ. ஒரு ஆணியேர் போல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. புருஷன் பெண் டாட்டி சண்டையிலிருந்து பிரச்சினைகளைச் சொல்ல வந்துவிடுகிறார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் வேலைக்கு உங்களுடைய சிபாரிசு வேண்டுமென்று ஒருவர் என்னிடம் வந்துகேட்டார். டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்புக்கும் எம். எல். ஏ.க்கும் என்ன ஸ்நான பிராப்தி? எம். எல். ஏ.வுக்கு எந்த அளவுக்கு வேலைப் பளுவும், துன்பங்களும் இருக்கின்றனவோ அந்த மாதிரிதான் ரெவின்யூ இலாகாவும் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

சில பேர் பேசும்போது ஆர். டி. ஓ.வை நீக்கிவிட்டோம் என்று பேசினார்கள். அப்படியெல்லாம் நீக்கிக்கொண்டே போனால் நிர்வாகம் சீரழிந்து சர்க்காருக்குக் கெட்ட பெயர் வரும். ஆகவே அந்த இலாகாவைச் சீர்திருத்தம் செய்யும்போது ஜாக்கிரதையாக அணுக வேண்டும். இந்தச் சர்க்கார் வந்தவுடனே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கக்கூடிய பிளானிங் பி. ஏ.வை 'கட்' செய்துவிட்டார்கள். ஜில்லா நிர்வாக அமைப்பு திட்டத்தின் அடிப்படையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இரண்டு பி. ஏ.க்கள் இருந்தார்கள். அதிலே ஒருவரை எடுத்து விட்டதில் இருந்து வேலைப் பளு மிகவும் அதிகமாகியிருக்கிறது, அவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. செகரடேரியட்டில் ஒரு அசிஸ்டன்ட் செகரடேரிக்கு ஒரு நாளைக்கு 75 பைல்கள் வரும் என்றால் அங்கே பி. ஏ.வுக்கு ஒரு நாளைக்கு 350, 400 பைல்கள் வரும். அந்த நிலையில் எப்படி வேலை திறமையாக நடக்க முடியும்? ஆகவே, பழைய முறையில் இரண்டு பி. ஏ.க்களை வைத்துக்கொள்வது என்று மாற்ற முடியுமா என்று பார்ப்பக் வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து வரி வசூல் பொறுப்பு ரெவின்யூ இலாகாவிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ள அந்த வேலைப் பளுவை நீக்கி மறுபடியும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமே அந்த வரிவசூல் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். ரெவின்யூ இலாகாவில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்லுகிறேன். ஒட்டுப் பிடிக்க நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிறோம்.

1969 மார்ச் 20]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்காக ரெவின்யூ இலாகாவினர், அந்த அதிகாரிகள் பாடுபட்டு பல புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டியிருக்கிறது அதை அமல் நடத்தும்போது எம் வேதனைப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. டிரொக்யூர்மென்ட் நிலையம் அப்படித்தான். ப்ரொக்யூர்மென்ட் என்று ஒன்று இருக்கும்வரை அவர்கள்தான் பொறுப்பாக நடத்த முடியும். அதற்குத் தகுந்த ஏஜென்சி வேறு கிடையாது. ஆனால் ப்ரொக்யூர்மென்ட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும் ரெவின்யூ அபிஷியல்ஸ் போலிஸ் அபிஷியஸை விட ஒரு படி அதிகமாகக் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட துன்பமான வேலைகள் எல்லாம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகளுடைய அந்தஸ்தை, தாசில்தாரிகளுடைய அந்தஸ்தைக் கூட்ட சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். இருக்கிற தாசில்தாரி அதிகாரத்தைக் குறைக்கலாமா, சிக்கனம் பண்ணலாமா என்ற முறையில் இந்தச் சர்க்கார் அந்த இலாகாவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டம் நடக்கிறது. ஆனும் இல்லை, பெண்ணும் இல்லை என்ற மாதிரி அது நடக்கிறது. ஸ்டாச்சடரி பாடியாக, பழைய ஜில்லா போர்டு மாதிரி ஆக்கவேண்டும். தேர்தல் வேண்டாம். தேர்தலில் ஆளாத தாக்கீத்கொண்டுபோகிற காலம் இது. கொலை கூட நடக்கிறது. தற்போது புதுயத்து தூண்டு தேர்தலிலேயே கொலை நடக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டரோ கலெக்டராக இருப்பதைப் பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அந்தக் கவுன்சிலில் அதிகாரபூர்வமான 'பாடி' ஆக ஆக்கவேண்டும்.

எங்கள் ஜில்லா கலெக்டராத் திடீரென்று மாற்றிவிட்டார்கள். முதன் மந்திரி அவர்கள் ஏதோ காரணத்தினால்தான் மாற்றியிருப்பார்கள். இருந்தாலும் பொதுவாக ஜில்லா கலெக்டர்களை அடிக்கடி மாற்றக்கூடாது. அந்த ஜில்லாவைப் பற்றிய நிலைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவே ஒரு வருடம் ஆகிவிடும். ஆகவே, ஒரு ஜில்லாவில் மூன்று வருடமாவது ஒருவர் இருந்தால்தான் அந்த ஜில்லாவுக்கான சாரியங்களைத் திறமையாகச் செய்ய முடியும்.

அறநிலையம் இதிலே வருகிறது. அதைப் பற்றி அதிகம் பேசி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு நல்ல முறையில்தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. நீங்கள் நிறையக் கோவில்களுக்கு கும்பாபிஷேகம் நடத்த வேண்டும். சர்க்காருக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய கவனத்தைச் செலுத்த அதிகப்பணம் ஒதுக்கி கமிஷனருக்கு அதிகாரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட் போன்ற பல சட்டங்களை ஒட்டுக்காக போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அது கோவில் நிலங்களுக்கு அப்ளிகபிள் ஆகி அதைக் கோவில்களில் ஆறு கால பூஜை ஒன்றரைக் கால பூஜையாகி விட்டது. பொங்கல், புனியோதரை நிறைய சாப்பிட்டு வந்த சாமிகள் எல்லாம் பட்டினி கிடக்கின்றன. குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்றவற்றைப் போடும்போது அதிலே அறநிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். மடாதிபதிகளைப் பற்றி யெல்லாம் எனக்குக் கவலை இல்லை.

கூடுமானவரையில் தேவஸ்தான நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் பயிர் வைப்பவர்கள் பாக்கிகள் ஒழுங்காகக் கொடுத்துவிட வேண்டும். கிவசாயிகளுக்குக், எம்முகளுக்குக் அவர்களுக்கு அனுசூலம் செய்வதற்காக சட்டங்கள் போட்டாலும் கோவில் நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அவைகளை பாதிக்காத நிலையில் சட்டங்கள் போடவேண்டும்.

பிற்பகல்
2-00.

[திரு. டி. எஸ். ஆதித்யன்]

[1969 மார்ச் 20]

இதற்கு முன்னால் உள்ள பாதிப்பான சட்டங்களை அகற்றுவதற்கும் சர்க்கார் சீர்திருத்தமான அமென்ட்மெண்ட்களைக் கொண்டு வந்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. வினாயகம்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட ஆட்சியைப் பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துகளை, எனக்குத் தோன்றியதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எனக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் இருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் வசிக்கிற சென்னைக்கு வருகிறேன். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைமை அலுவலகம் சைதையில் இருந்தது. அதை காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றி யிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவாயிருப்பினும் அதைப் பற்றி இப்போது ஆராய்வதில் அர்த்தமில்லை. அங்கு போன பிறகு என்ன அனபங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி அதிகாரிகள் சொன்னால் போதாது, பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் சொல்வதற்குக் கேட்க வேண்டும். அம்மாவட்டத்தின் தலைநகரை மத்திய பிரதேசத்தில், சென்ட்ரல் பிச்சாவில், வைத்திருந்தால் நவரிலே. முன்பு அது ஈஸ்டெர்ன் என்ட்-ல் இருந்தது, இப்போது அது இருப்பது வெஸ்டெர்ன் என்ட்-ல். ஆகவே முன்பிருந்த இடத்தில் இருந்திருந்தால் என்ன? செய்ததை நல்லவிதமாகச் செய்திருக்க வேண்டும். அதை பூநதமல்லி அல்லது ஸ்பெரும்புதூரில், மத்திய பிரதேசத்தில் வைத்திருந்தால் பரவாயில்லை. அதைப் பற்றி இப்போது ஆராய்வதில் பலன் இல்லை. (From Delhi to Daulatabad and from Daulatabad to Delhi) அந்த முடிவை எடுப்பதற்கு முன்பு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள், மக்களின் வசதிகள் இவற்றையெல்லாம் கவனித்துப் பார்த்து முடிவெடுத்திருந்தால் நல்லதொரு முடிவாக அது இருந்திருக்கும்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு போவதென்றால் காலை 10 மணிக்குப் போய் அங்குள்ள புனியமரத்தடியில் படுத்து தூங்கி விட்டு எழுந்தால், ஒன்றுகலெக்டர் வந்துவிட்டுப் போய்விட்டார் என்று சொல்லுவார்கள், அல்லது கலெக்டர் வரவேயில்லை என்று சொல்வார்கள். ஆக, ஐந்து மணி வரையில் இருந்துவிட்டு ஒன்றும் நடக்கவில்லையே என்றுதான் திரும்ப வேண்டியிருக்கும். இப்போது ஒரேவு அறிகாரிகளை கொஞ்சம் இளமையாக இருப்பவர்களைப் போட்டு நர்வாகம் நடத்துவதில் கொஞ்சம் நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். Most of my Collectors are just like college boy என்று. ஆம். கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்கள் போல்தான் இன்றையதினம் கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இளைஞர்களைப் போட்டிருப்பதால் அவர்கள் மக்களோடு தொடர்புகொண்டு மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்கவேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கிறார்கள்.

தரீ பாயில்ட் ப்ரோக்ராம் எங்கள் மாவட்டத்தில் அமலாக்கப்பட்டது, ஒன்று, எங்கள் குறைகளைச் சொல்வது, இரண்டு, அவை பற்றி ஆராய் கிராமங்களுக்கு அதிகாரிகளை அனுப்புவது. மூன்றாவது, அதைப் பற்றி முடிவு எடுப்பது. நல்லதோ கெட்டதோ ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். அப்படி ஒரு முயற்சி எடுத்திருப்பது நல்லது. இதே முயற்சியை எல்லா மாவட்டங்களிலும் அனுசரிக்க வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் இந்த மாறுதலைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு மனு போட்டால் அது எந்த மனுவாக இருந்தாலும் சரி, நல்லதோ கெட்டதோ அதற்குப் பதில் வரவேண்டும், சாதாரண விஷயமாக இருந்தால் ஒரு மாதத்திற்குள் பதில் வரவேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்து பல இடங்களுக்குப் போய் அபிப் பராயங்கள் எல்லாம் கேட்டுக் கடைசியில் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றிருந்தால் அதற்கான பதில்கள் இரண்டு மாதங்களுக்குள் வரவேண்டும்

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கே. வினாயகம்]

என்று அப்படிப்பட்ட ஒரு நியதி இருக்க வேண்டும். இப்போது மனுப் போட்டுவிட்டோம் என்ற திருப்தி இருக்கிறதே தவிர, அதனால் என்ன பலன் கிடைத்தது, லாபம் கிடைத்ததா அல்லது நஷ்டம் கிடைத்ததா என்று தெரியாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே மனுப் போட்டவுடன் கலெக்டர் அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டும். 'Party must be given a reply within a time-limit of 30 days from to-day' என்று ஏதாவது குறிப்பு போட்டு அப்படி வந்தால்தான் அதன் மீதான முடிவு தெரிய வரும். மனுவைப் போட்டுவிட்டு அதன் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்று தெரியாமல் இருப்பதினால் பலன் இல்லை. எவ்வளவுதான் எஃப்.பி.யின்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் வைத்திருந்தாலும் அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது பற்றிப் பொது மக்களுக்குத் தெரியவேண்டும். 'What action was taken on the petition?' என்று தெரியவேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தின் தலைமை அலுவலகம் சைதையில் இருந்தபோது எங்கள் மாவட்ட கலெக்டருக்கு உள்ள பெரும் பாலானவேலை மீளும்பாக்கம் ஏரோட்டோமில் வருகிற வெளிநாட்டு அல்லது வடக்கேயிருந்து வருகிற வி. ஜி. பி. க்களை வரவேற்பதுதான். சூறு வெள்கிங் டேலில் ஐந்து வெள்கிங் டேஸ் மீளும்பாக்கம் ஏரோட்டோமூக்குப் போக வேண்டிய வேலையில் சரியாகப் போய்க்கிடும். போய் அவர்களுக்கு மாலே போட்டு வரவேற்க வேண்டும். இல்லை, மந்திரிகள் மாலே போட்டாலும் இவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். பெப்படி அடிக்கடி ஏரோட்டோமூக்குப் போய் வருவதால் அவர்கள் வேலைகள் கெட்டுவிடுகின்றன என்று நான் முன்பே இங்கு சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தப் பணிக் கு இவர்கள் ஐளரக்கூடாது. அதற்கென்று தனியாக ஒரு லைஸான் ஆபீஸ் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, செங்கல்பட்டு மாவட்டத் திருத்தான் இந்தத் தொல்லை அதிகம். வெளிநாட்டவர்கள் இங்கு வருகிறபோது அவர்களை காஞ்சிபுரம், மகாபலிபுரம் இவற்றைப் பார்ப்ப தற்காக அமைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக கலெக்டரோ அல்லது டெப்டி கலெக்டரோ அல்லது கலெக்டர் பி. ஏ. யோ போக வேண்டியிருக்கிறது. மகாபலிபுரத்திற்கு அடிக்கடி போய் பல வருடங்களாகக் காட்டிக் காட்டி. இதுதான் அது, அதுதான் இது என்று சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

Their services are lost to the public. இதனால் எங்களுக்கு ஒரு லாபமும் இல்லை. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரெவன்யூ இலாகா அதிகாரிகளை இந்த வேலைகளுக்கு எந்தக் காரணத்தை யொட்டியும் பயன்படுத்தக்கூடாது. நம் மந்திரிகள் வரும்போதும் போகும்போதும் கூட அவர்கள் ஏரோட்டோமூக்கு போக வேண்டியிருக்கிறது. நம் மந்திரிகள்தானே, அவர்கள் வருவார்களே, போவார்களே, அதற்குக்கூட போக வேண்டுமா என்று கேட்டேன். 'That is an incumbent duty cast upon me' என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, தனி ஒரு லைஸான் ஆபீஸைப் போடவேண்டும் இதற்காக.

அடுத்தபடியாக, மதுரை—செங்கல்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் கெஸ்ட் என்று போடுகிறார்கள். அதில் என்ன இருக்கிறது? அதை யார் வாங்கிப் பாரக் கிறார்கள். Most uninformative Gazette on the face of the earth. அத மக்களுக்கு என்ன முறையில் பயன்படுகிறது என்று கேட்கிறேன். மூதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். நீதானடா கொண்டு வந்தா உ என்று. நாடிகள் கொண்டு வந்தது பயனற்றது என்றால் நீங்கள் அதை என் பயன் உள்ளதாக ஆக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். நான் அதைப் பற்றி ஞாபகப்படுத்துவதற்கு முன் அதைப் பயன் உள்ளதாகச் செய்திருக்க வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் கெஸ்ட் என்றால், It must be helpful to the people. இந்த ஜில்லா பற்றியுள்ள இன்பர்மேஷன் வரவேண்டும். Lake-bundling and deepening of wells etc, எந்த ஊர்களில் எவ்வளவு கரம்பு நிலம் இருக்கிறது, எவ்வளவு

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1969 மார்ச் 20]

நிலம் சாகுபடியில் இருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் நிலத்திற்காக, மனு போட்டார்கள். எவ்வளவு எவ்வளவு பேர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கப்பட்டது என்பது போன்ற இன்பர்மேஷன் வரவேண்டும். இந்த இந்த ஊர்களில் இவ்வளவு, இவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது. இன்னினை நிலங்களின் பட்டாதாரர்கள் இவர் இவர்கள், இந்த ஊரில் இவ்வளவு புதிய கிணறுகள் எடுத்தோம் என்பது போன்ற நல்ல, நல்ல காரியங்கள் பற்றி. கெஜட்டில் வரவேண்டும். நான் பார்த்திருக்கிறேன். மதராஸ்—செங்கல்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் கெஸ்ட் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வருகிறது, அப்படி வந்தாலும் அதில் ஜனங்களை லாபத்திற்கு ஒரு இன்பர்மேஷனும் இல்லை. இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு நடத்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேட்டு. “Action is still being pursued” என்று கடைசியில் வருகிறது. ஆகவே இதைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும். இருபது வருடங்கள் மாஸ்ட் கலக்டர் அவர்களிடம் சொன்னேன். இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கெஸ்ட் கொஞ்சம் பயன் உள்ளதாக ஆகவேண்டுமென்று கூறினேன். அவர்கள் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதற்குள் அவரை மாற்றிவிட்டார்கள். Administrative convenience என்பதிலேயே அல்லது On his personal request ஆனாலோ மாற்றிவிட்டார்கள். அது பயன் உள்ளதாக ஆக்கப்பட வேண்டும். ஃபோர்ட் செயின்ட் ஜார்ஜ் கெஜெட்டைக் கூட நாங்கள் பார்ப்பதில்லை. எங்களைப் பாதிக்கும் விஷயங்கள் அதில் வரும்.

Refer to the fort st. George Gazette என்று வரும். எங்கள் பெயர்கள் இருக்கும், அகலிருந்து எடுத்து விட்டோம், இதிலிருந்து எடுத்து விட்டோம் என்று வரும். ஆக எங்களை பாதிக்கும் விஷயங்கள் பற்றிக் கூட தெரிவதில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் அப்டிவ்ஸ் ரேஷனில் ஒரு புது பாறுதல் ஏற்படவேண்டும். Village must be made a unit இதை நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். நான் ஒரு விவசாயி. வில்லேஜ் ஆபீசரிடம் போய் எவ்வளவு பாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்டால் அவர்கள் ஞாபகத்தில் சொல்லுரா அல்லது அடங்கலைப் பார்த்துச் சொல்குரா தெரியாது. 7½ ரூபாய் கட்டியிருங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த ரூபாயை வரப்பின் லே வரங்கிக்கொண்டு போகிறார், ரசீது கிடைப்பது, அவர் தகராறு எதிராவது மாட்டிக்கொண்டால் ரசீது இல்லை என்பது தெரியவரும். வில்லேஜ் ஆபீசர் எஸ். எஸ். எஸ். லி. யாவது படித்தவராதயிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் காரணம் இதுதான். அவர் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தராக இருக்க வேண்டும். இப்போது ‘கவாஹி கவர்ன்மென்ட் சர்வீஸ், யோக் இருக்கிறது. சரியான தகவலும் கொடுப்பதில்லை.

ஆகையால், ஒரு கிராமத்திலே நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால், எத்தனை கோழிகள் இருக்கின்றன என்று கேட்டால் கரெக்ட் இன்பர்மேஷன் வரவேண்டும், எத்தனை மாடு இருக்கிறது என்று கேட்டால் சரியாகச் சொல்ல வேண்டும், எத்தனை கிணறுகள் இருக்கின்றன, எத்தனை ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கெல்லாம் லேட்டஸ்ட் டெடெயில்ஸ் கொடுத்தால் மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்காம தவிர, நாம் உட்கார்ந்துவிட்டோம், மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகு யாரோ வருகிறார்கள், போகிறார்கள் என்று பார்ப்பது நல்லது இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் செய்வது மக்களுக்கு நல்லதாக இருக்க வேண்டும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டார்கள், அட்வைசரி கமிட்டி மாதிரி இருக்கிறது என்று கான்ஸ்டிடியூஷனில் அப்படிப் போட்டிருக்கிறது, ஆலோசனை சொல்வதற்கென்று.

1969 மார்ச் 20]

[திரு. கே. விஜயகம்]

ஜமாபந்தியை 'ஆனியுவல் தமாஷா' என்று சொன்னார்கள். அதைப் போலவே இரண்டு மாத தமாஷா மாதிரி இது இருக்கிறது. நாங்கள் போகிறோம், டி. ஏ. வாங்குகிறோம், டியைக் குடிக்கிறோம், வீட்டிற்கு வருவோம். என்ன தீர்மானம் போட்டோம். 'Progress made so far'. என்று அவராலும் சொல்ல முடியாது. கலெக்டரும் ஒரு மனிதர்தானே. என்ன Is he a Super Human being to deliver the goods straight away across the table. முடிந்ததா, இல்லை. ஆகவே நல்லது செய்ய வேண்டும். இது செங்கல்பட்டைப் பொறுத்தவரையில் Scrap the entire thing and then replace it by a sane legislation.

இப்பொழுது சென்னைக்கு வருகிறேன். சென்னை கலெக்டர் Figure head or administrative head. அவ்வளவுதான். எவ்வளவு திறமையானவர்களாக கலெக்டர்கள் இருந்தவர்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஜில்லாவிலே ஒரு கலெக்டர் என்றால் He is a small king with good powers. எவ்வளவு அதிகாரத்தையும் நல்லதாகவும் பயன்படுத்தலாம், தவறாகவும் பயன்படுத்த முடியும். எவ்வளவு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்? சென்னை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய கலெக்டருக்கு என்ன பலர் கொடுத்திருக்கிறோம்?

He does not even come into contact with the people unless there is a fire which God forbid, எங்கேயாவது நெருப்புப் பற்றிக்கொண்டால் கலெக்டர் வருவது மாதிரி வைத்திருக்கிறோம். இது சீர்திருத்தம் அடைய வேண்டுமென்றால் சென்னை கலெக்டருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் தரவேண்டும். எப்படி என்பதைப் போக்கிலே சொல்லாமல் Concrete instance ஆகச் சொல்லுகிறேன். Cinematograph Act. மாவட்டங்களிலே கலெக்டர்கள் குஷ்டமுறைக்குக் கொண்டு வருவார்கள். அதை சென்னை கலெக்டருக்குத் தரக்கூடாது? இவர் திறமையற்றவரா? போலீஸ் அதிகாரிகளானால் திறமையானவரா? ஏன் அவர்களுக்குத் தரவேண்டும்? அப்படி வைத்தால் என்ன என்று யோசிக்க வேண்டும். கலெக்டர் ஒரேயொரு தரத்துக்கொண்டால், சென்னை தேர்தல் வேலைகளையெல்லாம் தார்ப்பொருட்கள் அதிகாரிகளுக்குத்தான் தருகிறோம். அவர்கள் தப்பு பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. Collector is neglected. Collector is a figure head in the Madras City and I do not know how many of you know who is the Collector of Madras. அதுமாதிரி. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன். தெரியாது என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) வா இந்தியராக இருந்தால் மாற்றிவிட்டுத் தென்னிந்தியராய் போட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, இப்போது 'Diffusion of power' யார் யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். தேர்தல் வேலை கொடுக்கலாம். சிவில் சப்ளை ஒர்க்ஸ் தரலாம். இவ்வரையில் கலெக்டர் மீதான் விநியோகம் இருந்தது. திடீரென்று அதற்குத் தனியாக உத்தியோகஸ்தரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். என்ன தவறு, எங்கே நடந்தது; எதற்காக மாற்றினார்கள்? Accommodation control. உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நமக்கும் வீடு வாங்கித் தருவது. இந்த வேலையை அவர் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அதை ஏன் அவர்களுக்குத் தரக்கூடாது? அதையும் செய்ய முடியும். இன்னும் பல வேலைகள் இருக்கின்றன.

Arms act அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அதை ஏன் இவருக்குத் தரக்கூடாது? இப்பொழுதிருப்பவர் என்னைக் கேட்டு நான் சொன்னதாக நினைக்கக் கூடாது? The House is liable to come to that conclusion if I have to talk about some administrative reforms. அதுவல்ல நான் சொல்வது. இம்மாதிரி, Invidious distinction. வெளி மாவட்டங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்தவிட்டு, சென்னை மாவட்டக்

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1969 மார்ச் 20]

கலெக்டருக்கு மட்டும் அதிக அதிகாரம் கொடுக்காமல் வேலைக்கும் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பதைத்தான் சரியல்ல என்று சொன்னேன். பயனுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும், இன்னாக்களைப்போட்டு, மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு நன்மை செய்யும் அதிகாரிகளைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். வட இந்தியரா, தென்னிந்தியரா என்பது பற்றி பேசக் கூடாது. அதை விட்டுவிட்டு, மக்களுக்குப் பயன்படும் மாநில லீலா அதிகாரத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர்களே, இன்று மாவட்ட நிர்வாகம், பலவகையும் என்சின்ற தலைப்பில் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பல்வேறு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு இது பிரதானமாகத் தெரியாத காரணத்தாலே என்சைபோ, நல்ல வேளையாக நான்கு பேர்களாவது இந்த மானியக் கோரிக்கையின்பொழுது விவாதத்திலே கலந்துகொண்டமைக்காக நான் நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : சார், ஒரு வினக்கம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் புதுக்கோட்டை இளவரசருக்குத் திருமணம் இன்று. நாங்குள்ளெல்லாம் கூடப் போயிருக்க வேண்டும். உங்கள் அனுமதியிலேயே. சள்ளி வைத்த, விடுமுறை கொடுத்திருந்தால், முதலமைச்சரூடச் சேர்ந்து கோஷ்டியாகப்போயிருக்கலாம். அங்கத்தினர்கள் பலர் போயிருக்கலாம். மிகுதியிருக்கிறதேம நான்கு பேர், அதற்காக நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்குத்தான் நன்றி செலுத்தினேன். நான் சொன்னதெல்லாம் காலையிலே வந்தவர்கள் இப்பொழுது இல்லையே என்பதுதான்.

இந்த மானியக்கோரிக்கை எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதனையும், இதிலே பல்வேறு அம்சங்களை இணைத்துப் பேசவேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது என்பதனையும் இதிலே தனித்தனிக் கோரிக்கைகள், அம்சங்களை எடுத்து ஆராய வேண்டுமென்பதனையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சி எப்படி நடைபெற வேண்டும், இதவரை எப்படி நடந்தது என்பதனையெல்லாம் இங்கு உறுப்பினர்கள் விவாது தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷர் விட்டுப்போன நிர்வாக முறை அடிப்படையில் மாவட்டங்களிலே ஆட்சித் தலைவர்கள் கடந்த காலத்திலே செயல்பட்டு வந்தார்கள் என்றாலும் அதே ரீதியிலேதான் இந்த இருபதாண்டுக் காலத்திலே கூட அந்த நிலைமைகள் மாற்றியமைக்கப்படாமல் அந்தச் சூழ்நிலை வளர்ந்துகொண்டேயிருந்தது என்பதையும், புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு நன்கு ஆராய்ந்து, மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற கலெக்டர்கள், அவர்களுக்குக் கீழே பணிபுரிகின்ற ஏனைய அதிகாரிகளெல்லாம், அதிகாரிகள் என்சின்ற பெயரளவிலே இருக்க வேண்டுமே தவிர, மக்களுடைய தொண்டர்களாகயிருந்து மக்கள் அரசினை நாத்திச் செல்லுகின்ற அந்தக் கடமை உணர்வோடு அவர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்பதனை அரசு வலியுறுத்திக் கூறியது மத்திரம் அல்ல, திட்டவட்டமாக அது செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக பல்வகைச் செயல்முறைகளையும் தீட்டி அந்த அளவிலே நிர்வாகம் நடைபெற்றுவருகிறது.

மாவட்டக் கலெக்டர்கள், தமிழக அரசு ஈழை எளிய மக்களுடைய நடுத்தர மக்களுடைய நல்லாழ்வை மையமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அரசு என்சின்ற அளவில், இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் அத்தனைக்கும் தங்கனாலே இயன்ற நல்ல ஒத்துழைப்பினைத்

1969 மார்ச் 20]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தந்திருக்கிறார்கள். இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகச் சில அதிகாரிகள் மீது தவறுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. நான் அவற்றையெல்லாம் அறவே மறுத்திடவில்லை. இவை ஒரு பரந்த நாட்டில், ஒரு பரந்த மாநிலத்தில், பல்லாயிரக்கணக்கான அதிகாரிகள் இருந்து பணிபுரிகின்ற, பல்வேறு உறைகளைக் கொண்ட ஒரு ஆட்சியில் அங்குமிங்கும் சில தவறுகள் இருக்கக்கூடியதும், அது தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கக்கூடியதும், ஆனால் அவையும் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையிலே ஒரு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவதும், நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் வேறுபாடில்லாமல் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய உண்மைகளாகும். அதன் கடிப்படைமையிலே பார்த்தால் இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இந்த அரசோடு ஒத்துழைத்து மக்களுக்குச் செய்திருக்கும் பணிகள் ஏராளமானவை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் கூட எடுத்துக் காட்டினார்கள், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், காரியங்களை எந்தெந்த வகைகளிலே பிரித்து, எந்தெந்தக் காரியங்களுக்கு உடனடியாகப் பதில் அனுப்பலாம், எந்தக் காரியங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று ஆய்வு செய்து அந்த முறைகளிலே நிறைவேற்றி வைக்கலாம் என்ற ரீதியில் எல்லாம் செங்கல்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒரு கொள்கையை, திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள்.

அதைப்போலவே, மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களும் நம்முடைய இன்றைய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்களும் முன்னர் அம்ச திட்டம் என்கின்ற திட்டத்தினை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு அது வெற்றிகரமாக செயல்படுகின்ற அளவுக்கு அங்கே இன்றையதினம் நடைபெற்று வருவதை நாமெல்லாம் நன்றாக அறிவோம். அந்த முன்னர் அம்ச திட்டத்தில் மச்சுண்டைய முறையிலே நேரடியாகச் சென்று சந்தித்து, அவற்றை உடனடியாகக் களைவதற்கும் பட்டா வழங்குதல், அவர்களுக்கு இருக்கிற குடி தண்ணீர் பிரச்சனைகள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளிலே கவனத்தை செலுத்துவதற்கும் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் ஒன்று அம்ச திட்டத்தினை ஒரு முன்னோடியாக இருந்து வருகிறது. அதேபோல் இன்னும் சில மாவட்டங்களிலே—ஒரேயடியாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் அதை அமுல்படுத்தமுடியாவிட்டாலும்—இன்னும் சில மாவட்டங்களிலே செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் போல் அந்த முன்னர் அம்சத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும், அதற்கான வாய்ப்புக் கூறுகளை உருவாக்கவேண்டுமென்று அரசு கருதியிருக்கிறது. அந்த வேலைகள் தீவிரமாகச் செயல்பட இருக்கின்றன என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டவிரும்புகிறேன்.

இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல் மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவர்கள் குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் உணவுக் கொள்முதலில் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் 15 இலட்சம் டன் இந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே உணவுக் கொள்முதல் செய்யப்படவும், அதிலே 14 இலட்சம் டன் விநியோகம் செய்யப்படவும் ஏறத்தாழ 150 கோடி ரூபாய்க்கு உணவு தானியங்களை வழங்குகிற அளவிலே அவர்கள் தங்கள் முயற்சிகள் நன்முறையிலே ஊக்கப்படுத்திக்கொள்ளவும் பணி புரிந்திருக்கிறார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல, இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் முதல் ஆண்டில் இன்றைய நிதி அமைச்சரும் வருவாய்த் துறை அமைச்சருமான மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியினாலும் அவர்களோடு அதிகாரிகள் தந்த நல்ல ஒத்துழைப்பின் காரணமாகவும் 20,000 ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே ஆண்டில், இரண்டாம் ஆண்டில் 50,000 ஏக்கரா, ஆக 70,000 ஏக்கரா தரிசு நிலங்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 20]

என்றால் அந்த தீவிரமான எண்ணத்திற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட இரண்டே ஆண்டுக் காலத்திலே 70,000 ஏக்கரா நிலங்கள் பட்டா செய்தின்ற அளவுக்கு பணி புரிந்த அந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் நம்முடைய புரார்ட்டுக்குரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, மாவட்டத் திலே நல்லபை அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் மாவட்டத்தினுடைய பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற பல்வேறு அதிகாரிகளும் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றி இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த வறட்சி நிலையில் நான் முதல் மைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதும் கூட்டிய மாநாட்டில் 1 கோடியே 57 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வேலைகளை, வறண்டிருக்கிற பகுதிகளிலே ஆரம்பிப்பது, அதன் மூலமாக வேலையில்லாத மக்களிடத்திலே வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவது, அவர்களுக்கு உணவு தானியங்களை வழங்கப்படுகிறதோத்திலே அளவுக்குவகுவுதற்கு ஏற்ற அளவுக்குவகைகளைச் செய்வதற்கு ஏற்றநிலையில் திட்டமிட்டிருக்கிறதென்றவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, இவ்வகையிலே 68 லட்சம் ரூபாய்க்கான வேலைகள் நடைபெற்று முடிந்தன. ஆனால் அது முழுவதும் மன நிறைவு அளிக்கத்தக்க அளவுக்கு செய்யப்பட்டு முடிந்தவிடவில்லை என்று சொல்லவில்லை. இந்த வறட்சி நிலைமை பரவலாக மாவட்டங்களிலே நாம் ஆராய்ச்சி செய்து அதற்கு ஏற்றவகையிலே பல தரியங்களைச் செய்து வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தால்தான் நான் டெல்லி சென்றிருந்த நேரத்திலே இந்தியாவின் பூய பிரதமரையும் துணைப் பிரதமரையும், 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்த வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு உடனடியாக மத்திய அரசு நிதி உதவி தந்திட வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் எப்பால் திங்கள்லே ஒரு மீட்டிங் ஒரு குழுவிலே அங்கிருந்து அனுப்பி வைப்பதாகவும், பிறகு அந்த கோரிக்கை பற்றி கவனிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். எப்பால் திங்கள் என்பது கூட அதிக நாள் கடத்தலாக ஆகிவிட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அதைச் செய்யவேண்டுமென்று உதவிப் பிரதமரிடத்திலே நான் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இரண்டு, உதவிப் பிரதமர் உடனடியாக அதற்கான உதரணியைப் போட்டு, இந்த மாதத்திலேயே அந்தக் குழு அதற்கான ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபடுவதற்கும் எங்கெங்கே எப்படிப்பட்ட நிலவரணங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், எந்த அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அவர்கள் ஆய்வு நடத்துவதற்கு இந்த மாதத்திலேயே வர இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அமைப்பிலே ஏற்று, எப்பால் திங்கள் 17-ம் நாள் அன்று இந்தியாவின் பூய பிரதமர் அவர்களும் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள செங்கற்பட்டையும், டி.டி. ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சில இடங்களையும் அடையாளமாக பார்வையிட்டு அவருக்கு இருக்கிற அவசர வேலைகளின் நிமித்தமாக உடனடியாகத் திரும்ப இருக்கிறார்கள். பிரதமர் அவர்களுக்கு எல்லா இடங்களையும் பார்வையிடுவது என்பது இயலாத காரியம். ஏனென்றால் அவர்கள் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்கனவே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒத்துக்கொண்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கூட ரத்து செய்துவிட்டு 17-ம் தேதி அடையாள பூர்வமாக இங்கே கஷ்டப்படுகின்ற மக்கள் மீது இருக்கிற அனுதாபத்திற்கு அறிகுறியாக அவர்கள் இங்கே வருகிறார்கள். அவர்கள் வருவதும் அனுதாபம் காட்டுவதும் நம்முடைய மாநில மக்கள் மீது, மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற இந்த கோரிக்கைகள் மீது, அவர்கள் கொண்டிருக்கிற நம்பிக்கையை, அதே நேரத்திலே மாநிலத்திலே கஷ்டப்படுகின்ற மக்களுக்கு; வறட்சிப் பகுதிகளிலே இருக்கிற மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் கனியோர் எண்ணுகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நமக்கெல்லாம் ஏற்படுத்த இருக்கிறது என்பதற்கு இது நல்ல அடையாளமாகும்.

அந்த வகையிலே அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவும், வருகின்ற குழு இடத்திலே சில நிலங்களை எடுத்துச் சொல்லவும் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் அந்த வறட்சிப் பகுதிகள் இருக்கின்றன என்ற

1969 மார்ச் 20]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கண்ணோட்டத்துடன் நாம் செயல்பட வேண்டுமென்பதை நீர்ணயிக்கவும் வருகிற எப்ரல் திங்கள் முதல் வாரத்தில் கலெக்டர்களுடைய மாநாடு ஒன்றினை சென்னையிலே கூட்டுவதாக இருக்கிறோம். அந்த மாநாட்டில் அந்தந்த மாவட்ட நிலைகளைக் கலெக்டர்கள் எடுத்தச் சொல்ல இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வறுட்சிப் பகுதிகளில் நாம் இந்த அரசின் சார்பாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களை எவ்வெவ்வாறு செய்வது என்று தீர்மானித்து அதற்கு வேண்டிய முறைகளை வகுப்பதற்கு இந்த கலெக்டர்களுடைய மாநாடு, எப்ரல் திங்களில் நடைபெறுகின்ற மாநாடு பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவர்கள் நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு எந்த வகையிலே உதவி இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் நன்றாக அறிவோம். இந்த ஆண்டு பருவ மழைக் கோளாறின் காரணமாக, இங்கே கொள்முதலுக்கு நிறைய உணியத்தை வழக்கிக் கொண்டிருந்த வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்கள் வறண்ட நிலைக்கு ஆளாகிவிட்ட காரணத்தினால் அங்கே கொள்முதலில் துரிதமாக முன்னேற முடியவில்லையே தவிர, சென்ற ஆண்டு அவர்கள் செய்த கொள்முதலும் அதைப் போலவே இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டம் ஓரளவுக்குக் கொள்முதலிலே நமக்கு உதவிசுரமாக இருக்கிறது என்றால் அவைகளுக்கெல்லாம் விவசாயத் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகள், அந்த அந்த மாவட்டத்தினுடைய கலெக்டர்கள், அவர்களுடைய தலைமையிலே பணியாற்றி இருக்கிற மற்றவர்களின் ஒத்துழைப்பின் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருபேரகச் சாகுபடி போன்ற புரட்சிகரமான திட்டங்களினாலும் நல்ல உணவு உற்பத்தியை நம்மால் பெருக்க முடிந்தது.

மல உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் வருகிற நேரத்திலே அந்த அமைச்சர்களுக்குத் தொடர்புடைய இலாகாக்களுடைய அதிகாரிகள்தான் மாவட்டங்களிலே அமைச்சர்களோடு செல்ல வேண்டுமென்ற கருத்தினை— நான் பரி திரு ஞானசம்பந்தன் என்றுகருதுகிறேன்—அவர் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் அந்தத் தொடர்புடைய இலாகாக்களுடைய அதிகாரிகள் வருவது என்பது உசிதமானதாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் முறையிடுகிற மக்கள் இந்த இலாகாவுக்குத் தொடர்புடையவர் ஆகவே இந்த முறையீட்டை நாம் அவரிடத்திலே தரவேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டு இல்லை, விவசாயத் துறை அமைச்சர் செல்லுகிற நேரத்தில் அவரிடத்திலே சுகாதாரத் துறை பற்றிய முறையீட்டைத் தருகிறார்கள். அதைப்போலவே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் செல்லுகிற நேரத்தில் அவரிடத்திலே போலீஸ் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு காரியத்தைச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் எல்லா அதிகாரிகளும் கூடுமானவரையில் அமைச்சர்களோடு இருந்தால்தான் அந்த உசிதமான முறையிடுகிற பற்றி அவர்களை கவனிக்கச் சொல்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்க முடியும். அதற்காக அமைச்சர்கள் செல்லுகிற எல்லா திகழ்ச்சிகளுக்கும் அதிகாரிகள் செல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதை நம்முடைய மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெகுத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள், அரசாங்க நீகழ்ச்சிகள், கட்சி சார்பற்ற நிகழ்ச்சிகள் இவற்றிற்குச் செல்லுகின்ற நேரத்தில், அமைச்சர்கள் விரும்பினால், அவர்கள் தேவை என்று கருதினால், அவர்களோடு அதிகாரிகள் சென்றால் போதும் என்ற அளவுக்குத்தான் இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே நடைமுறை இருந்து வந்தது. ஆகவே, அதிகாரிகள் தங்களுடைய வேலைகளை விட்டுவிட்டு அமைச்சர்கள் பின்னால் சுற்ற வேண்டுமென்ற நிலையில் இந்த அரசு இல்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 20]

மாவட்டங்களையெல்லாம் நிர்வாக வசதிக்காக இரண்டு மூன்றாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அது கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்றாலும் நடைமுறை அளவுக்கு உடனடியாகச் செய்யக் கூடியது அல்ல. என்னென்றால் அப்படி நிர்வாக வசதிக்காகப் பிரிக்கிற நேரத்தில் நிதிநிலை, அதற்காகச் செலவிடப்பட வேண்டிய பணம், அதே நேரத்தில் அதற்காக அமைக்கப்பட வேண்டிய அலுவலர்கள், இவற்றை எல்லாம் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அது உடனடியாகச் செய்யக் கூடிய ஒன்று அல்ல என்பதையும் கொள்கை ரீதியில் ஒப்புக்கொண்டால் மெல்ல மெல்ல அது செய்யப்பட வேண்டிய காரியம் என்பதையும் நான் இங்கே ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல்
2-30.

நம்முடைய தமிழகக் கழகத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இந்த மானியத்தோடு அறநிலையத்தையும் இணைத்து, அது இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாத அளவுக்கு, அதைப்பற்றி பேசுவதா, இல்லையா என்று புரியாத அளவுக்கு இது செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதையும், இனிமேலாவது அடுத்த தடவை இந்த மானியம் இங்கே வைக்கப்படுகிற நேரத்திலே அறநிலையத் துணையைப் பொறுத்த வரையில், அதைத் தனியாக, தனி மானியமாக இங்கே விவாதித்தாக வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இங்கே அதைப்பற்றிப் பேசிய நேரத்தில் மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல், பேச எடுத்துக்கொண்ட நேரம் முழுவதும் அறநிலைய மானியத்திற்கே செலவிடத் தலிருந்து, இதுபோல பலரும் பேசக்கூடும் என்ற காரணத்தினால், இது தனி மானியமாக விவாதிக்கப்படக்கூடிய ஒன்று என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினர் வரிசையில் நாங்கள் அமர்ந்திருந்த நேரத்தில் இதைப்பற்றி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால், அப்படியே இங்கே அற நிலையம் இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்திற்குள்ளே வந்து புகுந்து கொள்கிறது. இனிமேல் அப்படிப் புகுந்து கொள்ளாமல் தனியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான் அற நிலையத்திற்கு என்று தனி மந்திரி ஒருவரை நாம் அமர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, இப்பொழுது அற நிலையம் தனியாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது இந்த ஆண்டு. இது அடுத்த ஆண்டு அற நிலையம் தனியாக விவாதிக்கப் படுகிற மானியமாகும் என்பதற்கு ஒரு அடையாளம் என்பதை நான் தமிழகக்கழகத்தலைவர் அவர்களுக்கு இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அறநிலையத்தைப் பொறுத்தவரையிலே..

திரு. கே. வினாயகம்: வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களைத் தனியாக அதற்கு நாங்கள் போட்டிருந்தோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முன்பு திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு என்று அதற்கு ஒருவர் இருந்தார். தனியாகப் போட்டார்கள். அப்படியிருந்ததை இடையிலே ஏன் கெடுத்தீர்கள் என்பதுதான் புரியவில்லை.

திரு. கே. வினாயகம்: அவர் இருந்தவரையில் அவர்தான் அதற்குத் தனியாக அமைச்சராக இருந்தார், அவரை மாற்றி வேறு யாரையும் நாங்கள் போடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால், அறநிலையம் என்றால், திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு ஒருவர்தான் தமிழ் நாட்டில் இருந்தாரா, வேறு எந்த மந்திரியும் தமிழ் நாட்டில் இடைக்கனிலையா என்று எனக்குத் தெரியாது.

1969 மார்ச் 30]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அறநிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் கூறியதில் எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், தமிழ் நாட்டில் 9,000 கோவில்கள் இருக்கின்றன. ரூ. 10,000-க்கு மேல் வருமானம் உடைய கோவில்கள் 434 கோவில்கள் ஆகும். ரூ. 1,000-த்திலிருந்து ரூ. 10,000 வரையில் வருமானம் வரத்தக்க கோவில்கள் 2,777 ஆகும். எனவே, மிச்சமுள்ள 5,789 கோவில்களும் ரூ. 1,000-க்கும் கீழே தான் வருமானம் உடைய கோவில்கள் ஆகும். இதிலே 3,500 கோவில்களுக்கு டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற கமிஷனரோடு ஒத்துழைக்கக்கூடிய நிலைமையில் 340 கோவில்களுக்கு அப்பாமிண்டிங் டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். ஆக, இது பெரிய நிர்வாகமாக இந்த மாநிலத்தில் செயல்பட்டுவருகிற ஒரு இலாகாவாகும். அந்த நிலையில் அது தனியாக விவாதிக்கப்படவேண்டிய ஒரு மானியமாகும். அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதும் முற்றிலும் நியாயமான ஒன்றாகும்.

இதிலே திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், பணக்காரக் கோவில்கள், ஏழைக் கோவில்கள் என்று இருக்கின்றன, ஏழைக் கோவில்களுக்கு நாம் சமத்துவம் தருவதற்கு, பணக்காரக் கோவில்களில் மிச்சப்படுகிற உபரித் தொகையை ஏழைக் கோவில்களுக்கு எடுத்துத் தரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே சட்டப் பிரச்சினைகளெல்லாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. பணக்காரக் கோவில்கள் உபரித் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு முன்வருமா? என்னென்ன மறுப்புகள், என்னென்ன ஆட்சேபங்கள் வரும்? அவர்கள் நிதிமன்றத்தின் நீண்ட நெடிய படிக்கட்டுகள் வரையில் போகமாட்டார்களா என்பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னென்றால் கடவுள்கள் நடத்துகின்ற சமதர்மம் அல்ல இது. கடவுள்களை வைத்துப் பரிபாலிக்கும் சில மனிதர்கள் எடுத்துக்கொடுக்கவேண்டிய முயற்சியாகும் இது. ஆகவேதான் அந்த நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஏழைக் கோவில்களுக்கு அள்ளித்தரலாம், உபரியைத்தரலாம் என்று எண்ணிப் பார்ப்பார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்றாகும். ஆகவே அது ஆராய்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். சட்டப் பிரச்சினை ஆய்ந்து செய்யக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

1968-69-ம் ஆண்டிலிருந்து ரூ. 4 லட்சம் அளவுக்கு 60 ஏழைக் கோவில்களுக்கு தமிழக அரசு பண உதவி செய்து வருகிறது. ஆண்ட வனுக்கு அளிக்கிறார்கள், உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். 60 கோவில்களுக்கு ரூ. 4 லட்சம் அளவுக்கு, ஆண்டவனுக்கு என்றால், நீங்கள் பாஸ்ட் டென்ஸில் எடுத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்று கருதிக்கொள்ளவேண்டாம். ஆண்டவனுக்கு, கடவுளுக்கு அளிக்கின்றது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு; ரூ. 4 லட்சம் அளவுக்கு 60 கோவில்களுக்குத் தருகிறது, தந்திருக்கிறது. இதை எடுத்துக்காட்டுவதற்குக் காரணம் கோவில்களின் உபரிப்பணத்தை நல்ல காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று முன்னாள் சலிவி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், சில பத்திரிகைக்காரர்கள் தாக்கி எழுதினார்கள். நம்முடைய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள், உபரி போக, மற்றக் கோவில்களுக்கு அளித்தது போக, மிச்சம் இருப்பதை அரிசன் மக்களுடைய கல்விச் சலுகைகளுக்காக அளிக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் நாஸ்திக வாதமாக இருப்பதில்லை. ஆனால், தமிழக அரசின் சார்பாக நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னால், அது நாஸ்திக வாதமாக ஆகிவிடுகிறது.

திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், தஞ்சாவூரில் இருக்கின்ற இராஜராஜேஸ்வரன் கட்டிய பிரகடீசுவரர் ஆலயம், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலுள்ள ராஜேந்திரன் கட்டிய கோவில் இந்த இரண்டு கோவில்களும் இன்று மத்திய சர்க்காருடைய தொல்பொருள் பாதகாப்புக் குழுவின் கீழே நேரடியாகக் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றை மாநில அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 20]

ஒரு முயற்சி சென்ற ஆண்டில் நடைபெற்றது. ஆனால், அந்த முயற்சி இன்னும் வெற்றிகரமான முடிவினை எய்திவிடவில்லை. அதற்கு மத்திய அரசு மறுக்கிறதோ, இல்லையோ, அங்கே இருக்கிற சிலர் மறுப்புத் தெரிவித்தார்கள். சில பத்திரிகைகளும் மறுப்புத் தெரிவித்துத் தலையங்கங்கள் தீட்டின. தஞ்சாவூர்க் கோவில், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோவில் இந்த இரண்டு கோவில்களையும் மாநில அரசு எடுத்துக் கொள்ளுமானால், அங்கே இருக்கிற கடவுள்களுக்கு எந்த பூஜையும் செய்யமாட்டார்கள், நாஸ்திகக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அந்தக் கடவுள்களை அனாதைகளாக விட்டுவிட மாட்டார்களா என்றெல்லாம் எழுதினார்கள். அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். 60 ஆய்வுகளுக்கு இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழக அரசு உண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 4 லட்சம் வீதம் அந்தக் கோவில்களுக்குத் தந்து, அவைகளுடைய பூஜை நெய்வேலி தியங்களை, அபிஷேக ஆராதனைகளை ஒழுங்காக நடத்துகிறோம். தஞ்சாவூர் கோவில், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோவில் இவை மாநில அரசின் நிர்வாகத்தின்கீழ் வருமானால், நிச்சயம் பக்திபூர்வமாக அது பாதிக்கப்படமாட்டாது என்ற உறுதியை நான் இந்த மன்றத்தின் சார்பாக மத்திய அரசுக்குத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். டெல்லியில் இந்தத் துறையின் அமைச்சர் திரு. வி. கே. ஆர். வி ராவ் அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது நான் சென்றிருந்தபொழுது இதைப்பற்றி வினக்கமாகப் பேசியிருக்கிறேன். அவர்களிடக் கேட்டார்கள், எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அளவுக்கு அவசியம் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். தஞ்சாவூர்க் கோவிலிலும், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோவிலிலும், வேலூரிலும் போய் பார்த்தால், அவையெல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற அகழ்கள் தூர்ந்துபோய், கோட்டைச் சுவர்கள் எல்லாம் குட்டிச் சுவர்களாக மாறி, எங்கு பார்த்தாலும் குப்பை கூளங்கள் நிறைந்து, மாங்கள் முளைத்து, கோபுரங்களை இடித்துத் தள்ளி, மேலும் மேலும் இடிபாடுகளுக்கு ஆளாகின்ற அளவுக்கு இன்னும் 10, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இங்கே ஒரு கோவில் இருந்தது என்று சொல்லக்கூடாது என்ற அளவுக்கு, பாழ்நிலையை நோக்கி அந்தக் கோவில்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அவை பக்திபூர்வமானவை மட்டுமல்ல, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்கள். வரலாற்றுச் சிறப்புப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், இராஜராஜேசுவரன் பெயரும் புகழும், இராதேந்திரன் பெயரும், புகழும் நாம் என்றென்றும் எண்ணி மகிழத்தக்கவையாகும். அந்த இடங்களை மாநில அரசுக்கு அவர்கள் தருவார்களேயானால் பூஜை நெய்வேலித்தியங்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டாது, வரலாற்றுச் சிறப்பும் குன்றாமல் நிச்சயம் அவற்றை நாம் பாதுகாக்க முடியும். இந்த அளவில் நான் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக மீண்டும் ஒரு முறை மத்திய அரசினரை இந்த முறையீட்டைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு ஆய்வுகளில் டிராஸ்டிகளாக இடம் அளிக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு முறையீடும் இங்கே சொல்லப்பட்டது. அதற்கு சிக்கல் மாத்திரம் ஒரே ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற 317 ஆய்வுகளில் 298 அரிசன டிராஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வேறு பல சிக்கல்களின் காரணமாக குறிப்பிட்டவர்கள் வரமுடியாமல் போய் இருக்கலாமே தவிர, அரிசனங்கள் டிராஸ்டிகளாக ஆக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை அடிப்படையில் நடைபெற்ற தவறு அல்ல இது என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருப்பதி தேவஸ்தானத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் அந்த தேவஸ்தான போர்டில் நம்முடைய மாநிலத்துப் பிரதிநிதி ஒருவர் இருக்கவேண்டும், அங்கு சென்று ஆண்டுவீணை வணங்குகிற இந்த மாநிலத்து மக்களுடைய கலாசாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு அந்த உறுப்பினர் அங்கே இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த வகையில் சாத்தியக் கூறானது என்பதை

1969 மார்ச் 20]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நாங்கள் அந்த மாநில அரசோடு கலந்தாலோசித்து, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவோம் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

திரு. ஆதிமூலம் பேசும்போது, மாவட்டத் தலைவர்களுக்கு பி. ஏ. க்களை நீக்கிவிட்டோம். அவர்களுையெல்லாம் மீண்டும் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மிக, மிக அவசியமாகத் தேவைப்படும் இடங்களில், பி. ஏ. க்கள் வேண்டும் என்று சொல்லும் இடங்களில், இல்லை என்று சொல்வதில்லை. குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பி. ஏ. கள் தரப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றியமையாத இடங்களுக்கு பி. ஏ. க்கள் தருவதில் அரசுக்கு மறுபாடான கருத்து கிடையாது. மாண்புமிகு வினாயகம் சென்னை மாவட்டக் கலெக்டருக்கு அதிகாரம் இல்லை, அதிகாரம் இல்லை என்று மெத்த வருத்தப்பட்டார்கள். மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று வருத்தப்படுகிறார்களே, மாநில அரசாங்கங்கள் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோமே, அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறுகிறாரா என்றால், இல்லை, (பலத்த சிரிப்பு) கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதை முடிந்த வரையில் கவனிக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்கிற எங்களுடைய குரலோடு, திரு.வினாயகத்தின் உரத்த குரலையும் இணைக்க வேண்டும் என்று மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம்:—அப்படி டிமாண்ட் ஏதாவது இருக்கிறதா, அதன் மேல் விவாதத்திற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா? இல்லையே? எதன் மேல் அபிப்பிராயம் கொடுப்பது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : என்னுடைய டிமாண்ட், திரு. வினாயகம் எங்கள் குரலோடு, தன்னுடைய குரலையும் சேர்க்க வேண்டும் என்பது தான். அதுதான் என்னுடைய டிமாண்ட். (சிரிப்பு)

ஆக, பொதுவாக இந்த விவாதத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நல்ல நிர்வாகம் நடைபெறவேண்டும், இது அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும், தாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், அதிகாரிகள் நல்ல ஒழுங்கோடு, கண்ணியத்தோடு, கட்டுப்பாட்டோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை அதிகாரிகளும் கவனித்திருப்பார்கள். இன்றைய அதிகாரிகள், அரசுக்கு நல்ல முறையில் உதவியாக இருந்து, அரசுக் காரியங்களை நிறைவேற்றப் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். உயர் மட்ட அதிகாரிகளும், அவர்கள் தலைமையில் வேறு வேறு மட்ட அதிகாரிகளும், அவர்களெல்லாம் நல்ல வகையில் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், தமிழக அரசு சார்பாக நன்றியினைத் தெரிவிக்கிறேன். இருக்கின்ற சில்பல குறைபாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு இங்கே நடைபெற்று விவாதம் நல்ல முறையில் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை சந்தித்துப் பேசும் போதும், வேறு பல மாவட்டக் கூட்டங்கள் நடத்தும்போதும், மாவட்ட நிர்வாகம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடும்போதும், மன்றத்தில் விவாதத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களைத் தொகுப்பாக வைத்துக் கொண்டு, அமைச்சரவையளவில் முதலிலே விவாதித்து, பிறகு மாவட்டத் தலைவர்களைக் கேட்டறிந்து, அதற்கேற்ப மாவட்ட நிர்வாகங்களைச் சீர்படுத்த இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்கிற உறுதியினைக் கொடுத்து, அதன் காரணமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : பாயின்ட் ஆப் களாரிபிகேஷன்; பிரதமர் அவர்கள் நம்முடைய தலைநகருக்கு வருகிறபோது, அவர்கள் இருப்பது ஒரு நாள் தான், அதற்குத்தான் வசதியிருக்கிறது. ஆதலால், இரண்டு மாவட்டங்களை மட்டும் தான் பார்க்க முடியும். ஒன்றைக் கேட்கிறேன், இந்த இரண்டு மாவட்டங்கள் போக, இதர மாவட்டங்களும் பஞ்சத்தால்

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1969 மார்ச் 20]

அடிப்பட்டிருக்கின்றனவே, அந்த மாவட்ட லெஜிஸ்லேட்டர்கள், மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை சென்னையில் கூட்டி, அம்மையாருக்கு குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்க, அம்மையாரிடம் அவற்றிற்கும் நிவாரணம் கேட்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு இப்பொழுது நேரம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் என்னிடத்தில் தந்தால், அவைகளையெல்லாம் தொகுப்பாக பிரதமரிடம் தர ஏதுவாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. “கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் (இந்து சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித் துறை உட்பட)” என்பதற்கு முன்மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன. பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் (இந்து சமய அறக்கட்டளை ஆட்சித் துறை உட்பட) “என்ற தலைப்பின் கீழ்” ரூ. 19,48,86,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

பிற்பகல்
2-40

* 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 2481, Home, dated the 30th August 1968 in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of certain vehicles belonging to the United States Agency for International Development Mission for India. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 799, Home, dated the 20th March 1968 in regard to tax payable in respect of the Lorry MDJ 3358, belonging to the German Leprosy Centre, Chetput, North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 96. Notification issued with G.O. Ms. No. 2413, Home, dated the 21st August 1968 in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the car bearing registration number MSQ 3612, belonging to Thiru Eugene W. Shaw, United States Agency for International Development Mission for India. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* Laid on the Table of the House on 18th March